

Bijbelstudie 25

Overzicht van de gaven van de Geest

Inleiding

In deze Bijbelstudie wordt een overzicht gegeven van de verschillende gaven die in de Bijbel genoemd worden.

📖 *"Want zoals wij in één lichaam vele leden hebben en de leden niet alle dezelfde functie hebben, zo zijn wij, hoewel velen, één lichaam in Christus, maar ieder afzonderlijk leden van elkaar. En nu hebben wij genadegaven onderscheiden naar de genade die ons is gegeven: hetzij profetie, naar de mate van het geloof; hetzij dienstbetoon, in het dienen; hetzij wie onderwijst, in het onderwijzen; hetzij wie bemoedigt, in het bemoedigen; wie uitdeelt, in oprechtheid; wie leiding geeft, met inzet; wie zich over anderen ontfermt, met blijmoedigheid." (Romeinen 12:4-8)*

In 1 Korinthe 12:4-11,28-31, Romeinen 12:4-8 en Efeze 4:11-13 vinden we een overzicht van de verschillende gaven die de Heilige Geest aan ons kan geven. De Heilige Geest geeft ons bij onze wedergeboorte één of meerdere van deze gaven (1 Korinthe 12:7,11). Hij zal ons echter nooit al deze gaven geven. Er is dus geen christen die alle gaven heeft (1 Korinthe 12:12-31). Daarom zijn we als christenen op elkaar aangewezen. De ander is, door de Heilige Geest, juist goed in die dingen, waar jij niet zo goed in bent.

Overzicht van de verschillende gaven

De Bijbel noemt de volgende gaven:

Evangelist

Efeze 4:11

Een evangelist heeft van God speciale genade gekregen om mensen tot Jezus te leiden. Iemand die deze gave heeft, kan heel helder en krachtig het evangelie uitleggen. Er komen door iemand met deze gave dan ook regelmatig mensen tot geloof.

Dat betekent echter niet dat christenen zonder deze gave geen verantwoordelijkheid zouden hebben om het evangelie uit te dragen. Ieder van ons moet in staat zijn om het evangelie uit te leggen aan een ongelovige. Een evangelist zal zich hier echter nog meer op toe leggen dan andere christenen, omdat hij op dit gebied een speciale gave van God ontvangen heeft.

Leraar

Romeinen 12:7; Efeze 4:11

Een leraar kan helder en duidelijk de Bijbel uitleggen. Hij is in staat om de waarheid van de Bijbel op een heldere, begrijpelijke manier over te dragen. Als je naar iemand met deze gave luistert, gaat de Bijbel voor je open.

Herder

Efeze 4:11

Een herder begeleidt mensen in hun geestelijke groei. Een belangrijk onderdeel hiervan is het helpen van mensen die problemen hebben. Maar het is meer dan dat. Een herder heeft aandacht voor de geestelijke toestand waarin iemand verkeert. Hij krijgt van God wijsheid hoe hij iemand in zijn geestelijk leven verder kan helpen. Iemand met deze gave is in staat om mensen heel doelgericht verder te helpen met Gods woord.

Dienen

Romeinen 12:7; 1 Korinthe 12:18

Bij dienen kun je aan heel veel dingen denken. Als wij als christenen samenkomen moet er bijvoorbeeld een heleboel gedaan en geregeld worden. Er moet koffie gezet worden, voor eten gezorgd worden, de stoelen moeten klaar gezet worden enzovoort. Maar je hoeft niet alleen aan de gemeentesamenkomsten te denken. Klaar staan voor je broeders en zusters en hen helpen wanneer dat nodig is, is ook dienen. Iedere christen is geroepen om te dienen (Galaten 5:13) maar sommigen onder ons hebben een speciale gave (een speciale bekwaamheid) op dit gebied.

Vermanen

Romeinen 12:8

Iedere christen moet op zijn tijd anderen vermanen (Hebreeën 3:13). Er is echter ook een speciale gave op dit gebied. De meesten van ons weten wel dat vermanen erg moeilijk is, omdat je bij het vermanen heel snel te slap of juist te scherp bent. Het is moeilijk om de juiste toon voor iedere persoon te vinden. Iemand met de gave van vermanen kan dit heel goed.

Uitdelen

Romeinen 12:8

Dit is de kunst om op het juiste moment, met de fijngevoeligheid van de Heer, iemand materieel te ondersteunen. Het moet eenvoudig, zonder "poeha" gebeuren. Dit moet in principe ook elke christen doen, maar mensen met deze gave zijn er erg goed in. Mensen met deze gave krijgen zeer regelmatig wijsheid (leiding van God) om geld of goederen te geven aan anderen.

Leiding geven

Romeinen 12:8; 1 Korinthe 12:28

Het gaat hier om het vermogen tot besturen, het vermogen om leiding te geven binnen de gemeente.

Ontfermen

Romeinen 12:8

Jezelf ontfermen over nood in allerlei vormen. Dit is dus ruimer dan de gave van uitdelen. Tot ontfermen worden alle christenen opgeroepen, maar er zijn dus mensen die een speciale bekwaamheid op dat gebied van God hebben gekregen.

Woord van wijsheid (spreken met wijsheid)

1 Korinthe 12:8

Wijsheid heeft te maken met inzicht in hoe de dingen werken en in elkaar zitten. Een wijs man weet wat in elke situatie te doen. Op natuurlijk gebied komt de wijsheid

meestal met de jaren, door levenservaring. Bij christenen is dat meestal ook zo, maar sommige christenen ontvangen op dit gebied blijkbaar een speciale bekwaamheid.

Woord van kennis (spreken met kennis)

1 Korinthe 12:8

Kennis is niet hetzelfde als wijsheid. Wijsheid is meer toegepaste kennis. Kennis heeft te maken met de kennis van de Bijbel en het christelijk leven. De gave van kennis ligt dicht tegen de gave van onderwijzen aan. De gave van onderwijzen veronderstelt een zekere kennis. Bij de onderwijzer is er daarnaast de speciale bekwaamheid om de kennis over te brengen.

Geloof

1 Korinthe 12:9

Iedere christen heeft geloof en moet wandelen in geloof (2 Korinthe 5:7). Maar niet iedere christen heeft de gave van het geloof. Een geloof voor bijzondere dingen, een geloof dat bergen verzet. Toch kunnen wij ons er niet achter verschuilen als wij deze gave niet hebben. Kleingeloof of ongeloof wordt in de Bijbel nooit goed gepraat.

Onderscheiding van geesten

1 Korinthe 12:10

Het vermogen om te onderkennen uit welke bron iets voortkomt. Uit welke bron een ervaring of een lering, voortkomt. Uit God, uit de mens zelf, of uit demonische bron.

Als je de drie Bijbelgedeelten, waarin de verschillende geestesgaven genoemd worden, hebt gelezen, zal het je opvallen dat er, in de hiervoor gegeven opsomming, een aantal gaven ontbreken. Het gaat om de volgende gaven: apostel, profeet, talen (tongen), uitleggen van talen, krachten en genezingen. Over deze gaven bestaat veel verwarring. Daarom zullen we deze gaven apart bespreken, in de volgende drie Bijbelstudies.

Tot elk goed werk volkomen toegerust

 *"Heel de Schrift is van God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot **elk goed werk** volkomen toegerust."*
(2 Timotheüs 3:16,17)

God wil dat wij tot elk goed werk volkomen toegerust zijn.

We moeten ons dus niet blind staren op de verschillend gaven. Tegenover bijna elke gave staat een gebod dat gericht is aan alle christenen. Tegenover de gave van evangelist staat bijvoorbeeld de zendingsopdracht die gericht is aan heel de gemeente (Mattheüs 28:18-20). Tegen over de gave van leraar staat de volgende opdracht gericht aan iedere christen: "*onderwijs elkaar*" (Kolossenzen 3:16).

Misschien heb jij de gave van het vermanen niet maar als je een christen ziet die in zonde leeft is het jouw plicht om hem terecht te wijzen (Galaten 6:1). Misschien heb jij de gave van het dienen niet, maar als je medechristenen hulp nodig hebben is het jouw plicht om hen te helpen. God roept ons immers op om elkaar lief te hebben (Johannes 13:34; 1 Petrus 1:22,23; 1 Johannes 3:16-18). Kortom we moeten tot elk goed werk volkomen toegerust zijn. We moeten bereid zijn om alles te doen wat op ons pad komt. Elk goed werk, wat het ook voor werk is.

Dat je een bepaalde gave niet hebt, betekend dus niet dat je nooit iets op dat gebied voor God zult doen. Het betekent echter wel dat God je niet voortdurend zal leiden om iets op dat gebied te doen. Als je een bepaalde gave hebt, is het Gods wil dat je, je op dat gebied toelegt. Als iemand bijvoorbeeld de gave van evangelist heeft, zal God hem ongetwijfeld leiden om het grootste deel van zijn tijd en energie te geven aan evangelisatiewerk. Iemand, die deze gave niet heeft zal hier minder tijd en energie in steken. Iemand met de gave van herder zal voortdurend door God geleid worden om door persoonlijke aandacht mensen geestelijk verder te helpen. Iemand, die deze gave niet heeft, zal dat ook doen, als God het op zijn weg brengt, maar hij zal niet door God geleid worden om zich hier speciaal op toe te leggen.

Toetsvragen

1. Waar is iemand met de gave evangelist goed in?
2. Hebben alle christenen de verantwoordelijkheid om het evangelie uit te dragen?
Leg uit.
3. Wat houdt de gave van leraar in?
4. Wat doet een herder?
5. Hoe moet je iemand vermanen?
6. Ken je iemand in je omgeving met de gave van dienen?
7. Hoe zou jij je medechristenen kunnen dienen?
8. Wat houdt de gave van leiding geven in?
9. Weet jij al welke gave(n) je van God ontvangen hebt?
10. Ben jij tot elk goed werk volkomen toegerust? Wat zou je nog moeten leren?

Bijbelstudie 26

Zijn alle gaven nog voor nu?

Inleiding

Komen alle geestesgaven tegenwoordig nog voor?

 "Al deze dingen echter werkt één en dezelfde Geest, Die aan ieder afzonderlijk uitdeelt zoals Hij wil." (1 Korinthe 12:11)

De Heilige Geest bepaalt welke gaven Hij uitdeelt aan de gemeente. "Die aan ieder afzonderlijk uitdeelt zoals Hij wil" Daarin is de Heilige Geest volkomen vrij. Hij zal die geestesgaven geven die in elke situatie nodig zijn voor de opbouw van de gemeente.

Een aantal van de geestesgaven die in het Nieuwe Testament genoemd worden hebben te maken met de grondlegging van de gemeente. De grondlegging van de gemeente heeft plaats gevonden in de tijd van de apostelen. Na de dood van de apostelen was deze unieke periode in de geschiedenis van de kerk voorbij. De gaven die met deze periode te maken hebben: apostel en profeet, komen sinds die tijd niet meer voor. Het fundament van de kerk is namelijk gelegd, en deze gaven zijn dus niet meer noodzakelijk. "Zo bent u dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God, **gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus Zelf de hoeksteen is**" (Efeze 2:19,20). Het fundament van de kerk zijn de openbaringen die de apostelen en de nieuwtestamentische profeten kregen (Efeze 3:5-7). Deze openbaringen zijn voor ons opgetekend in het Nieuwe Testament.

Dan zijn er ook nog de tekengaven: gaven van genezingen, krachten, spreken in tongen (talen) en het vertalen van tongen.¹ Deze gaven zijn bedoeld ter bevestiging van de waarheid van het evangelie (Marcus 16:15-18; Hebrëeën 2:3,4). Het is twijfelachtig of deze gaven sinds de tijd van de apostelen nog voorgekomen zijn.

Apostel

Apostel betekent letterlijk "Hij, die gezonden is". Een apostel is dus een gezant van God. Het woord apostel wordt in het Nieuwe Testament op verschillende manier gebruikt. Het kan simpelweg afgezant betekenen. Iemand die met een bepaalde taak (door de gemeente) gezonden is. Bijvoorbeeld om een gift van de gemeente weg te brengen (2 Korinthe 8:16-24). Maar in de eerste plaats moeten we bij het woord apostel aan de twaalf apostelen denken.

-De twaalven

De twaalf apostelen waren mannen, die door Jezus zelf uitgekozen waren om getuigen te zijn van zijn leven en opstanding (1 Johannes 1:1-3; Handelingen 1:22). Aan deze twaalf apostelen gaf Jezus een heel speciale belofte. De Heilige Geest zou hen na zijn opstanding en verheerlijking in heel de waarheid leiden. "Deze dingen heb Ik tot u gesproken, terwijl Ik bij u verblijf. Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering

¹ Voor een bespreking van tongentaal zie Bijbelstudie 27 "Spreken in tongen".

brengeu alles wat Ik u gezegd heb." (Johannes 14:25,26) "Nog veel heb Ik tegen u te zeggen, maar u kunt het nu niet dragen. Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen." (Johannes 16:12,13) Dit heeft de Heilige Geest gedaan. God heeft er voor gezorgd dat het onderwijs van de apostelen voor ons bewaard gebleven is, door het te laten optekenen in het Nieuwe Testament. De apostelen vormen dan ook het fundament van de gemeente. Ons geloof steunt op hun onderwijs, zoals dat aan ons overgeleverd is in het Nieuwe Testament. "En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen **die door hun woord in Mij zullen geloven**" (Johannes 17:20) God heeft het gezag en daarmee dus ook de boodschap van de apostelen bevestigd door hen macht te geven om tekenen en wonderen te doen. "hoe zullen wij dan ontluchten, als wij zo'n grote zaligheid veronachtzamen, die in het begin door de Heere is verkondigd, en die aan ons is bevestigd door hen die hem gehoord hebben. God heeft er bovendien mede getuigenis aan gegeven door tekenen, wonderen, en allerlei krachten en gaven van de Heilige Geest, overeenkomstig Zijn wil." (Hebreeën 2:3,4). Deze tekenen en wonderen werden in de eerste plaats verricht door de apostelen (Handelingen 2:43; 5:12). Daarom worden tekenen, wonderen en krachten in 2 Korinthe 12:12 de "tekenen van een apostel" genoemd.

-Paulus

Paulus hoorde niet bij de oorspronkelijke twaalf apostelen. Jezus heeft hem pas later, een tijd na zijn opstanding, als apostel aangesteld (Handelingen 26:12-18; Galaten 1:15-17; Romeinen 1:1-5; 1 Timotheüs 2:3-7). Paulus bezat hetzelfde gezag als de andere apostelen. De andere apostelen erkenden Paulus dan ook als hun gelijke (Galaten 2:7-9). Paulus voldoet aan dezelfde criteria als de andere apostelen.

1. De apostelen waren door Jezus zelf aangesteld.
2. Ze hadden Jezus gezien na zijn opstanding.
3. Ze werden speciaal door de Heilige Geest geleid in de waarheid.
4. Ze verrichtten tekenen en wonderen als bevestiging van hun apostelschap.

Deze vier dingen gelden ook voor Paulus. Hij is net als hen aangesteld door Jezus zelf. Ook hij heeft Jezus gezien na zijn opstanding (Handelingen 9:1-8,17; 1 Korinthe 9:1; 15:8,9). Paulus verrichte net als hen tekenen en wonderen ter bevestiging van zijn apostelschap (2 Korinthe 12:12; Romeinen 15:18,19; Handelingen 19:12; 28:7-9). Ook Paulus werd evenals de andere apostelen door de Heilige Geest geleid in de waarheid (Galaten 1:11,12; Efeze 3:1-7).

Paulus was de laatste apostel, die Jezus aangesteld heeft. Sinds die tijd is er niemand meer geweest, die aan de hierboven gegeven criteria kan voldoen. Een belangrijk kenmerk van de apostelen was de openbaring die ze kregen. Aan hen werd door de Heilige Geest geopenbaard wat wij als christenen moeten geloven. Deze openbaring is compleet (Openbaringen 22:18,19). Er zijn tegenwoordig geen mensen meer zoals de apostelen. Mensen die openbaringen krijgen voor deze tijd, waaraan wij ons als christenen hebben te houden (zie Bijbelstudie 28).

Profeet

Naast de apostelen kenden de christenen, in de tijd van het Nieuwe Testament, ook profeten. De apostelen en profeten namen de belangrijkste positie in binnen de gemeente. Daarom worden ze in 1 Korinthe 12:28 en Efeze 4:11 als eerste genoemd. De apostelen en profeten waren zo belangrijk omdat zij de woorden van God overbrachten aan de gemeente. Zowel de apostelen als de profeten spraken namens God. Hun woorden waren de woorden van God. *"...het geheimenis van Christus, dat in andere tijden niet bekendgemaakt is aan de mensenkinderen, zoals het nu geopenbaard is aan Zijn heilige apostelen en profeten door de Geest, namelijk dat de heidenen mede-erfgenamen zijn en tot hetzelfde lichaam behoren en mededeelgenoten zijn van Zijn belofte in Christus door het Evangelie"* (Efeze 3:4-6) Deze openbaring van God is voor ons opgetekend in het Nieuwe Testament. *"...overeenkomstig mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, overeenkomstig de openbaring van het geheimenis dat door de tijden der eeuwen heen verzwegen was, maar dat nu geopenbaard is en door de profetische Schriften onder alle heidenen bekendgemaakt is..."* (Romeinen 16:25,26) Na de voltooiing van het Nieuwe Testament waren er geen profeten meer nodig. Wij hoeven de woorden van God niet meer te horen van een apostel of een profeet zoals de christenen in de eerste eeuw na Christus. In plaats daarvan kunnen we het Nieuwe Testament openslaan en daar de woorden van God lezen. Na de tijd van de apostelen werden de profeten overbodig en sinds die tijd zijn er dan ook geen profeten meer geweest.² Daarom staat in het laatste boek van het Nieuwe Testament een ernstige waarschuwing tegen het toevoegen aan Gods woord (Openbaring 22:18,19). Het Nieuwe Testament is compleet, naast de Bijbel hebben we geen nieuwe openbaringen via profetie meer nodig.

De tekengaven

Met de tekengaven worden de gaven van genezingen, krachten, talen en de uitleg van talen bedoeld. Deze gaven zijn tekenen die de waarheid van het evangelie bevestigen (Marcus 16:17,18; Hebreeën 2:3,4).

Over deze vier gaven bestaat veel verwarring. Sommigen beweren dat deze gaven tegenwoordig niet meer voorkomen. De argumenten voor dit standpunt zijn sterk. Als je de Bijbel bestudeerd krijg je de indruk dat deze gaven speciaal verbonden waren met de eerste grondleggende periode van de kerk. De gave van genezing was bijvoorbeeld in het bijzonder een bevestiging van het gezag van de apostelen (2 Korinthe 12:12). De kerkgeschiedenis lijkt dit standpunt te bevestigen. We hebben geschriften van christenen uit de eerste eeuwen van de kerkgeschiedenis die zeggen dat de tekengaven sinds de tijd van de apostelen verdwenen zijn. Bovendien vinden we in de kerkgeschiedenis geen voorbeelden van mensen, die op dezelfde spectaculaire wijze als Jezus en de apostelen voortdurend mensen genazen. Het valt echter niet helemaal uit te sluiten dat God deze gaven in speciale omstandigheden nog wel eens geeft. De Heilige Geest is immers vrij om gaven uit te delen zoals Hij wil.³ De christenen, die van mening zijn dat God de tekengaven niet meer geeft,

² Profetie als openbaring komt niet meer voor want de Bijbel is compleet. Maar profetie als leiding zou tegenwoordig nog wel voor kunnen komen. Voor meer uitleg over profetie zie Bijbelstudie achtentwintig.

³ God zou ook tegenwoordig nog de gave van genezing kunnen geven, ter bevestiging van de evangelieverkondiging (Marcus 16:17,18; Hebreeën 2:3,4; Romeinen 15:18,19). Vooral in een heidense omgeving, waar de satan om zijn macht te bevestigen wonderen doet, kun je,

geloven overigens wel dat God nog steeds wonderen kan doen in antwoord op gebed. Maar dat heeft niets met geestesgaven te maken.

Anderen zijn van mening dat deze gaven tegenwoordig nog steeds voor *moeten* komen. Deze gaven *kunnen* dus niet alleen voorkomen, je moet, volgens hen, verwachten dat God deze gaven ook vandaag nog aan de gemeente *zal* geven. Wanneer deze gaven niet meer voorkomen, wordt dat gezien als een teken van geestelijke zwakte. Dit standpunt kan niet vanuit de Bijbel bewezen worden. De Bijbel wijst eerder in de richting van het andere standpunt. De Geest deelt uit gelijk Hij wil. Het staat Hem vrij om bepaalde gaven niet meer te geven. Ook gaat dit standpunt volledig voorbij aan de kerkgeschiedenis. Hoe komt het, dat we na de periode van de apostelen niets meer horen over deze gaven? Met uitzondering van een aantal ketterse groeperingen, claimde niemand deze gaven te bezitten. Komt dat, omdat de kerk geestelijk zwak was? Kun je dat zeggen van de kerk van de reformatie of van de geweldige opwekkingsbewegingen uit de achttiende en negentiende eeuw? Ontbrak het mensen als Luther en Whitefield aan geestelijke kracht? Dat is wel erg aanmatigend! Ook blijkt na onderzoek keer op keer weer, dat deze gaven niet functioneren in de groepen, die dit standpunt innemen (charismatische beweging; pinkstergemeenten). Neem bijvoorbeeld de gave van genezing, deze gave is goed te controleren. Iedere keer weer blijkt er sprake te zijn van bedrog. Er geneest soms wel een enkeling, maar dat zijn slechts grote uitzonderingen. Er geneest bijna niemand en vaak gaat het bij deze genezingen ook nog om mensen met vage klachten.

Toetsvragen

1. Wat is de betekenis van het woord apostel?
2. Waarom waren de twaalf apostelen en Paulus uniek?
3. Zijn er tegenwoordig nog apostelen zoals Paulus? Leg uit.
4. Waarom hebben wij tegenwoordig geen profeten meer nodig?
5. Wat wordt bedoeld met de tekengaven?
6. Noem drie tekengaven.
7. Welke standpunten zijn er over de tekengaven?
8. Noem de argumenten voor het standpunt dat deze gaven tegenwoordig niet meer voorkomen?
9. Welke argumenten kun je inbrengen tegen het standpunt dat deze gaven tegenwoordig nog steeds voor **moeten** komen?
10. Komen de tekengaven voor in de charismatische beweging?

je voorstellen dat God de evangelieverkondiging op deze manier bevestigt. Marcus 16:17,18 staat in het verband van de zendingsopdracht. Het uitdrijven van demonen en het drinken van iets dodelijks zijn overigens geen geestesgaven.

Bijbelstudie 27

Spreken in tongen

Inleiding

Spreken in tongen (in talen) is een van de achttien geestesgaven die in de Bijbel genoemd worden. Omdat er veel verwarring is over deze geestesgave is het belangrijk om te weten wat de Bijbel er over zegt.

De eerste keer dat er in tongen gesproken werd was op de Pinksterdag.

 "En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen te spreken in andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken. Nu woonden er Joden in Jeruzalem, godvrezende mannen uit alle volken die er onder de hemel zijn. Toen dan dit geluid klonk, kwam de menigte samen en raakte in verwarring, want ieder hoorde hen in zijn eigen taal spreken. En zij waren allen buiten zichzelf en verwonderden zich, en zij zeiden tegen elkaar: Zie, zijn het niet allen Galileeërs die daar spreken? En hoe kunnen wij hen dan horen, een ieder in onze eigen taal, waarin wij geboren zijn? ...En zij waren buiten zichzelf en raakten in verlegenheid, en de één zei tegen de ander: Wat wil dit toch zeggen? Anderen zeiden spottend: Zij zijn vol zoete wijn." (Handelingen 2:1-13)

Spreken in tongen (talen) is het vermogen om door de Geest in een ander taal te spreken. De discipelen kenden de talen waarin ze begonnen te spreken niet, het was een wonder. De Heilige Geest deed hen op bovennatuurlijke wijze in deze talen spreken: *"zoals de Geest hun gaf uit te spreken"*.

Spreken in tongen, is spreken in een echte taal. Een taal die je nooit geleerd hebt, maar waar je door de Heilige Geest op wonderbaarlijke wijze in kunt spreken. De talen, waar de discipelen in spraken, werden door de toehoorders begrepen. *"En hoe kunnen wij hen dan horen, een ieder in onze eigen taal, waarin wij geboren zijn?"*.

De menigte die in Jeruzalem aanwezig was stond versteld van dit verschijnsel. Ze moesten erkennen dat het de hand van God was. Wat gebeurde kon eigenlijk niet, het was bovennatuurlijk. Hoe konden ongeletterde mannen uit Galilea plotseling in allerlei vreemde talen spreken? De menigte was daarom ook: *"buiten zichzelf van verwondering"*. Ze waren in verlegenheid en praten er met elkaar over: *"wat wil dit toch zeggen?"*

De Bijbel zegt dat spreken in tongen een teken is voor de ongelovigen. *"Zo zijn de andere talen tot een teken, niet voor hen die geloven, maar voor de ongelovigen..."* (1 Korinthe 14:22). Een teken is een wonder, dat door de kracht van God verricht wordt om de waarheid van het evangelie te bevestigen (Hebreeënen 2:1-4; Romeinen 15:18,19). Net als de genezingen die de apostelen verrichtten, bevestigde het spreken in tongen de waarheid van het evangelie. Het spreken in tongen op de Pinksterdag is daar een illustratie van.

Jezus had dit teken aangekondigd. In Marcus 16 lezen we: *"En Hij zeide tegen hen: Ga heen in heel de wereld, predik het Evangelie aan alle schepselen. Wie geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden, maar wie niet geloofd zal hebben, zal verdoemd worden. En hen die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen*

*volgen: In Mijn Naam zullen zij demonen uitdrijven; in vreemde talen zullen zij spreken; slangen zullen zij oppakken; en als zij iets dodelijks zullen drinken, zal het hen beslist niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden.*⁴ (Marcus 16:15-18). In het boek Handelingen lezen we dat de apostelen al deze tekenen hebben gedaan. We lezen hoe ze in tongen spraken (Handelingen 2:1-13), demonen uitwierpen (Handelingen 8:5-7; Handelingen 16:16-18), zieken genazen (Handelingen 3:1-8; Handelingen 5:12-16; Handelingen 9:36-43) en op wonderbaarlijke wijze ontsnapten aan de dood (Handelingen 28:1-6; Handelingen 12:3-19).

De inhoud van het spreken in tongen bestaat uit het uitspreken van de grote daden van God. In Handelingen twee vers elf lezen we: *"wij horen hen in onze taal over de grote werken van God spreken"*.

Niet iedereen krijgt deze gave

De Bijbel zegt dat niet alle christenen dezelfde geestesgaven krijgen. Daarom is de opvatting dat alle christenen de gave van het spreken in tongen kunnen ontvangen in strijd met de Bijbel. Toch zijn er christenen die dit beweren. In 1 Korinthe 12 wordt deze bewering weersproken.

 "Er is verscheidenheid van genadegaven, maar het is dezelfde Geest. Er is verscheidenheid van bedieningen, en het is dezelfde Heere. Er is verscheidenheid van werkingen, maar het is dezelfde God, Die alles in allen werkt. Aan ieder echter wordt de openbaring van de Geest gegeven tot wat nuttig is voor de ander. Want aan de één wordt door de Geest een woord van wijsheid gegeven en aan de ander een woord van kennis, door dezelfde Geest... en aan een ander het onderscheiden van geesten, en aan een ander allerlei talen en aan een ander uitleg van talen. Al deze dingen echter werkt een en dezelfde Geest, Die aan ieder afzonderlijk uitdeelt zoals Hij wil." (1 Korinthe 12:4-11)

Hier wordt duidelijk gezegd dat de ene christen een bepaalde gave krijgt en een andere christen weer een andere. Zie speciaal de verzen 8-10. De een krijgt "dit" en de ander "dat". Dit geldt ook voor de gave van het spreken in tongen (talen), die in vers 10 wordt genoemd.

De lering dat iedere christen in tongen kan spreken is in strijd met het beeld van de gemeente als lichaam. In 1 Korinthe 12 vergelijkt Paulus de gemeente met een menselijk lichaam. De gemeente van Christus is een geestelijk lichaam met Christus als hoofd en de christenen als ledematen (1 Korinthe 12:27). Bij onze bekering worden we ingelijfd in het lichaam van Christus (1 Korinthe 12:13). Het menselijk lichaam bestaat uit vele ledematen die verschillende functies hebben. Zo heeft het oog de functie van zien en de hand de functie van grijpen. De verschillende functies vullen elkaar aan. Als het gehele lichaam uit "oog" zou bestaan dan zou het niet kunnen lopen. Zo bestaat het lichaam van Christus ook uit vele ledematen (christenen) die op grond van hun geestesgaven verschillende functies hebben. Net zoals de ledematen van een menselijk lichaam niet allen dezelfde functie hebben, hebben ook de ledematen van het lichaam van Christus niet allen dezelfde functie. Geestelijk gezien is het dwaas als iedereen dezelfde gave zou willen uitoefenen. "Als

⁴ Zie de Bijbelstudie over ziekte en genezing. Deze Bijbelstudie staat in boek II.

het hele lichaam oog was, waar zou het gehoor zijn? Als het hele lichaam gehoor was, waar zou de reuk zijn?" (1 Korinthe. 12:17,18)

Het was juist de fout van de gelovigen uit Korinthe dat ze allen dezelfde geestesgaven, waaronder het spreken in tongen, wilden hebben.

Aan het eind van 1 Korinthe 12 stelt Paulus zeven retorische vragen. Retorische vragen zijn vragen waar iedereen vooraf het antwoord op kent.

📖 *"God nu heeft sommigen in de gemeente een plaats gegeven: ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, vervolgens krachten, daarna genadegaven van genezingen, vormen van hulpverlening, bestuurlijke gaven, allerlei talen. Zijn zij soms allen apostelen? Zijn zij soms allen profeten? Zijn zij soms allen leraars? Zijn zij soms allen krachten? Hebben zij soms allen genadegaven van genezingen? Spreken zij soms allen in talen? Zijn zij soms allen uitleggers?" (1 Korinthe 12:28-30)*

Het antwoord op al deze vragen is: nee! Zijn zij soms allen apostelen? Nee, natuurlijk niet, want dat is in strijd met het beeld van het lichaam! Zijn soms allen profeten? Nee, natuurlijk niet want dan zou de gemeente lijken op een lichaam dat alleen uit oog bestaat! Zijn soms allen leraar? Nee, natuurlijk niet! Spreken soms allen in tongen? Nee, natuurlijk niet!

Kan het nog duidelijker gezegd worden? En toch beweren veel christenen tegenwoordig dat iedereen die wil in tongen kan spreken.

De regels voor het functioneren van het spreken in tongen

Voor het spreken in tongen in de gemeente gelden een aantal regels. In de eerste plaats moet het altijd vertaald worden (1 Korinthe 14:27,28). Om spreken in tongen te kunnen vertalen heb je een speciale gave van God nodig. De gave van het 'vertalen van talen' (1 Korinthe 12:10). Als er niemand in de gemeente is die deze gave heeft kan er dus niet in tongen worden gesproken. In de tweede plaats moet het spreken in tongen beperkt worden tot twee of drie mensen (1 Korinthe 14:27,28). Er mogen dus niet te veel mensen in tongen spreken tijdens een bijeenkomst. En tenslotte moet het spreken in tongen na elkaar gebeuren (1 Korinthe 14:27,28). Het is dus niet toegestaan dat de hele gemeente (of een groot deel daarvan) door elkaar heen in tongen spreekt.

Tongentaal is niet altijd van God

Spreken in tongen kan net als andere geestesgaven voortkomen uit drie bronnen. Het kan van God zijn, dan is het een echte geestesgave. Het kan ook uit ons eigen hart komen, dan is het slechts gebrabbel, een vorm van zelfbedrog. Ten slotte kan het van de satan zijn.

Tongentaal moet getoetst worden

📖 *"Beproof alle dingen, behoud het goede." (1 Thessalonicenzen 5:21)*

📖 *"Geliefden, geloof niet elke geest, maar beproef de geesten of zij uit God zijn..." (1 Johannes 4:1)*

God draagt ons op om alles te toetsten. We moeten dus ook tongentaal toetsen. Als er in tongen wordt gesproken, is het belangrijk om vast te stellen uit welke bron het

spreken in tongen voortkomt. Is het van God of is het van de satan? Of komt het slechts voort uit de bedrieglijkheid van ons eigen hart?

Hoe kom je er achter of het uit God is? In de eerste plaats moet je hiervoor bidden. Vraag aan God of het uit Hem is of uit de boze. God zal je gebed om inzicht zeker verhoren. Daarnaast is het goed om zelf of met een medechristen, die ervaring heeft op dit gebied, je leven eens na te gaan. Zijn er dingen in je leven, die er op wijzen dat het spreken in tongen niet van God is?⁵

⁵ De volgende dingen (kunnen) wijzen op een occulte invloed:

- 1.** Het voorkomen van verdachte verschijnselen. Zijn er verdachte dingen, zoals bijvoorbeeld zware nachtmerries, of andere zaken die wijzen op occulte belasting. Als deze verschijnselen gekomen zijn nadat je in tongen begon te spreken, is dat een sterke aanwijzing dat het niet uit God is.
- 2.** Wat is het effect op je leven? Ga na hoe het geestelijk met je gegaan is nadat je in tongen bent gaan spreken. Je moet niet alleen letten op tekenen van occulte belasting, maar ook naar je geestelijk leven in het algemeen kijken. Heeft de beleving van het spreken in tongen bijvoorbeeld de oriëntatie van je leven verlegd van de tekst van de Bijbel naar het zoeken van ervaringen? Ben je gericht geraakt op tongen, profetieën, visioenen, innerlijke woorden van de Heer enzovoort?
- 3.** Heb je de gave verkregen doormiddel van handoplegging? Als dat zo is, wie heeft dat dan gedaan? Wat is de geestelijke achtergrond van degene of degenen die de handen hebben opgelegd? Als het spreken in tongen via handoplegging is verkregen, is dat een reden tot extra waakzaamheid. Dit geldt vooral als de handoplegging is gedaan door christenen met een charismatische- of pinksterachtergrond. De pinkster- charismatische beweging is een gemengde beweging. Er zijn in deze beweging twee geesten werkzaam. Voor zover de Bijbel en het evangelie er worden gebracht werkt de Heilige Geest daar. Maar omdat er daarnaast ook onbijbelse leringen worden gebracht en er onbijbelse ervaringen worden gezocht en getolereerd, krijgen ook de boze geesten de kans om zich te manifesteren. Dit kan leiden tot occulte gebondenheid (besmetting). Die besmetting kan via handoplegging overgebracht worden.
- 4.** Waar heb je die gave verkregen? Als je deze gave hebt verkregen door iemand uit de charismatische beweging is dat een reden om heel voorzichtig te zijn. Juist, dan is het belangrijk om na te gaan of het wel uit God is. De pinkster- charismatische beweging is een gemengde beweging, zie het vorige punt.
- 5.** Zijn er technieken gebruikt om het spreken in tongen op gang te brengen? In de Bijbel worden nooit methoden gebruikt om het spreken in tongen op gang te brengen. Het is dus zeer verdacht wanneer je op deze manier in tongen bent gaan spreken. Vaak gaat het als volgt. Eerst wordt onder handoplegging gebeden om de doop met de Geest. Vervolgens worden aanwijzingen gegeven om het spreken in tongen op gang te brengen. Bijvoorbeeld: begin maar te brabbelen, en dan zul je merken dat de Geest het overneemt of herhaal telkens de naam Jezus, Jezus, Jezus, totdat de Geest het overneemt en je in tongen begint te spreken.
- 6.** Heb je, je bewust uitgestrekt naar deze gave? Dit is gevaarlijk, als God je deze gave niet wil geven moet je er niet naar (blijven) zoeken. Je strekt je dan uit naar een onbijbelse ervaring. Dit kan een aanleiding zijn voor de satan om je te bedriegen.

Komt spreken in tongen tegenwoordig nog voor?⁶

God kan deze gave ook tegenwoordig nog geven. Dat valt niet uit te sluiten. We moeten echter wel op onze hoede zijn. Charismatische christenen claimen dat deze gave bij hen functioneert. Daar kunnen we vraagtekens bij plaatsen. Zij beweren immers ook dat de gave van genezing in hun kringen functioneert. Het functioneren van deze gave is goed te controleren, want het is eenvoudig om vast te stellen of iemand al of niet genezen is. Er zijn al veel christenen, die dit onderzocht hebben. Iedere keer weer blijkt dat er nauwelijks mensen genezen. Als deze gave, een gave die bij uitstek goed te controleren valt, niet in hun midden functioneert, zou dan wel het spreken in tongen, een gave die minder goed te controleren valt, bij hen functioneren? Laten wij als christenen ons door God gegeven verstand gebruiken.

Een waarschuwing

Veel charismatische christenen verlangen naar het spreken in tongen en verwachten dat God iedere gelovige deze gave geeft. God heeft dat echter niet beloofd. Niet iedereen kan in tongen spreken. De een krijgt deze gave en de ander weer die. Het is gevaarlijk om je uit te strekken naar bovennatuurlijke ervaringen die God ons niet in Zijn Woord beloofd. Je komt dan open te staan voor namaak van de boze. Dit gevaar wordt nog vergroot doordat er vaak onbijbelse technieken gebruikt worden om het spreken in tongen op te wekken. Ook dat kan heel gevaarlijk zijn (zie voetnoot 40). In de Bijbel worden nooit technieken gebruikt om talen op te wekken.

Toetsvragen

1. Wat is spreken in tongen?
2. Wat wordt in 1 Korinthe 14:22 over spreken in tongen gezegd?
3. Waar zijn de tekenen die in Marcus 16:16-18 worden genoemd voor bedoeld?
4. Welke gave is nauw verwant met de gave van het spreken in tongen?
5. Kan iedereen in tongen spreken? Leg uit.
6. Wat moeten we volgens 1 Tessalonicenzen 5:21 doen?
7. Uit welke drie bronnen kan spreken in tongen voortkomen?
8. Hoe kun je toetsen of het spreken in tongen van God is?
9. Waarom is het gevaarlijk om je uit te strekken naar bovennatuurlijke ervaringen die de Bijbel ons niet beloofd?
10. Noem een onbijbelse techniek die gebruikt wordt om het spreken in tongen op te wekken?

⁶ Zie de paragraaf over de tekengaven in Bijbelstudie zesentwintig.

Bijbelstudie 28

Profetie

Inleiding

Profetie is het doorgeven van een boodschap van God. Een profeet ontvangt een boodschap van God en geeft die door aan de mensen voor wie die boodschap bestemd is. Een profeet kan daarom zeggen: "Zo zegt de Heere." (1 Samuel 2:27; Richteren 6:8) Of: "dit zegt de Heilige Geest" (Handelingen 21:11; 1 Timotheüs 4:1). De woorden die hij spreekt zijn niet zijn eigen woorden, het zijn de woorden van God.

In het Nieuwe Testament kun je onderscheid maken tussen twee verschillende vormen van profetie. Profetie als openbaring en profetie als leiding. In het eerste geval gaat het om een boodschap die gericht is aan heel de kerk. Een boodschap voor deze tijd, de tijd van de gemeente. Deze vorm van profetie komt tegenwoordig niet meer voor.⁷ Het Nieuwe Testament is compleet en we hebben geen nieuwe openbaringen meer te verwachten voor deze tijd. In het tweede geval gaat het om persoonlijke leiding. Het gaat om een boodschap die zeer concreet en persoonlijk is, en daarom alleen van toepassing is op één bepaalde persoon of groep personen.

Profetie als openbaring

Met de komst van een nieuwe tijd, de tijd van de Gemeente, was er nieuwe openbaring nodig. De gelovigen hadden instructie nodig hoe ze moesten leven en wat ze mochten geloven. Deze nieuwe openbaring werd door Jezus zelf aangekondigd (Johannes 14:25,26; 16:12,13). In de eerste plaats werd deze nieuwe openbaring aan de gemeente overgebracht door de apostelen. Daarnaast schakelde God in die tijd ook profeten in om Zijn woorden voor deze tijd aan de gemeente door te geven.⁸

De eerste christenen leefden bij het onderwijs van de apostelen (Handelingen 2:42; Filippenzen 4:9). De apostelen hadden de belofte van Jezus dat de Heilige Geest hen in de volle waarheid zou leiden (Johannes 14:25,26; 16:12,13). Hun onderwijs was dus gezaghebbend. Aan dit onderwijs zoals ze dat van de apostelen zelf gehoord hadden (of zoals dat aan hen overgeleverd was door anderen die door de apostelen onderwezen waren) hadden de christenen zich te houden (2 Thessalonicenzen 3:14; Romeinen 16:17,18).⁹ De apostelen spraken namens God, hun geboden waren de geboden van Jezus zelf (1 Korinthe 14:37)!

⁷ Zie ook Bijbelstudie zesentwintig.

⁸ De christenen in de tijd van de apostelen hadden het nieuwe Testament nog niet. De geschriften waaruit het Nieuwe Testament bestaat waren in die tijd nog niet allemaal geschreven en ook nog niet algemeen verspreid. Ook konden ze niet altijd direct een apostel raadplegen. Dat is ongetwijfeld de reden dat God in die tijd naast de apostelen, profeten inschakelde. God zorgde er zo voor dat de gelovigen niet zonder Zijn woord zaten. Nadat het Nieuwe Testament compleet was en algemeen verspreid waren deze profeten niet meer nodig.

⁹ De apostelen (en mensen die in nauw contact met hen stonden) zonden ook brieven naar gemeenten, wanneer dat nodig was. Zo'n gemeente had dan naast het mondelinge onderwijs van de apostelen ook schriftelijk onderwijs. Deze brieven werden voorgelezen in de gemeente. Ze werden vervolgens gekopieerd en verder verspreid onder andere

God heeft er voor gezorgd dat het onderwijs van de apostelen voor ons bewaard gebleven is in het Nieuwe Testament. Wij hoeven de Woorden van God niet meer te horen van een apostel of een profeet, zoals de christenen in de eerste eeuw na Christus. In plaats daarvan kunnen we het Nieuwe Testament erbij pakken en daar de Woorden van God lezen. De Bijbel is alles wat we nodig hebben om zalig te worden en volmaakt te zijn in Christus (2 Timotheüs 3:14-17).

📖 *"Want ik getuig aan ieder die de woorden van de profetie van dit boek hoort; Als iemand iets aan deze dingen toevoegt, zal God hem de plagen toevoegen die in dit boek geschreven zijn. En als iemand afdoet van de woorden van het boek van deze profetie, zal God zijn deel afdoen van het boek des levens, en van de heilige stad, van de dingen die in dit boek geschreven zijn."* (Openbaringen 22:18,19)

Het boek Openbaringen is het laatste boek van de Bijbel. Met het boek Openbaringen was het Nieuwe Testament compleet. De Heilige Geest had, zoals Jezus had beloofd de discipelen in de volle waarheid geleid (Johannes 14:25,26; 16:12,13). En met het laatste boek van het Nieuwe Testament stond deze volle waarheid nu ook op papier. Het is niet toevallig dat juist in dit boek, het laatste boek van Gods openbaring aan de mens, gewaarschuwd wordt om iets toe te voegen of iets af te doen. De openbaring is compleet, verder hebben we geen openbaring meer te verwachten, wee hem, die er iets aan durft toe te voegen of af te doen!

Profetie als openbaring voor deze tijd hebben we dus niet meer te verwachten. In de eerste plaats, omdat God ons ernstig waarschuwt om aan Zijn openbaring, zoals we die hebben in de Bijbel, iets toe te voegen of af te doen (Openbaringen 22:18,19). En in de tweede plaats omdat zulke openbaring volstrekt overbodig is. We hebben heel de waarheid al in de geschriften van het Nieuwe Testament (Johannes 16:13)! De Bijbel is alles wat we nodig hebben om zalig te worden en volmaakt te zijn in Christus (2 Timotheüs 3:14-17). Wat hebben we verder dan nog nodig?

Toch zijn er telkens weer mensen die beweren (nieuwe) openbaringen te hebben voor deze tijd. Veel sekten zijn gebaseerd op de uitspraken van zulke valse profeten. De mormonen houden zich niet alleen aan het Nieuwe Testament, maar ook aan het boek van Mormon en de openbaringen van Josef Smith. De zevendedags adventisten houden zich naast de Bijbel aan de woorden van Ellen. G. White. Ellen G. White voegde met haar profetieën toe aan het woord van God.¹⁰

De laatste tijd verschijnen regelmatig boeken over de hemel (soms zelfs over de hel). Mensen beweren een visioen gehad te hebben van de hemel. In deze boeken

gemeenten. In het Nieuwe Testament zelf vinden we al aanwijzingen van dit gebruik (Kolossenzen 4:16). Deze brieven zijn uiteindelijk onderdeel geworden van het Nieuwe Testament.

¹⁰Ze beweerde bijvoorbeeld dat God haar had laten zien dat Jezus in 1844 begonnen is met het onderzoeken van de werken van de gelovigen. Deze werken van de gelovigen staan opgetekend in boeken die Jezus op dit moment aan het doornemen is. Aan de hand van deze boeken wordt bepaald wie van de gelovigen werkelijk behouden zijn en wie niet. Ellen. G. White bracht door haar profetieën een vals evangelie, een evangelie van werken (Galaten 1:8,9).

worden allerlei details verteld over de hemel, die we niet in de Bijbel terug vinden. Deze mensen moeten goed beseffen wat ze doen. God waarschuwt ons zeer nadrukkelijk om niets toe te voegen aan zijn woord!

📖 *"Ieder woord van God is gelouterd, Hij is een schild voor hen die tot Hem de toevlucht nemen. Voeg niets toe aan Zijn woorden, anders zal Hij u straffen omdat u een leugenaar zou blijken te zijn."* (Spreuken 30:5,6)

Profetie als leiding

Naast profetie als openbaring komen we in de Bijbel ook enkele voorbeelden tegen van profetie als leiding. We vinden twee voorbeelden in het boek Handelingen (Handelingen 11:28-30; Handelingen 21:10,11). En een voorbeeld in de Timotheüsbriefen (1 Timotheüs 1:18; 4:14).

De twee voorbeelden uit het boek Handelingen zijn profetieën van de profeet Agabus. In het eerste geval profeteert Agabus dat er een hongersnood zal komen in Judea (Handelingen 11:28-30). De broeders zamelen vervolgens geld in om de gelovigen in Judea financieel te ondersteunen. De tweede profetie van Agabus, die we in het boek Handelingen tegen komen, gaat over Paulus (Handelingen 21:10,11). Agabus profeteert dat Paulus gevangen genomen zal worden in Jeruzalem. Het derde voorbeeld, van deze vorm van profetie, vinden we in 1 Timotheüs 1:18 en 4:14. In deze verzen lezen we dat er profetieën uitgesproken zijn over Timotheüs. Deze profetieën hadden te maken met het werk dat Timotheüs voor God zou doen. Deze profetieën gaven dus richting aan het leven van Timotheüs, ze maakten hem duidelijk wat Gods wil was voor zijn leven, hoe God wilde dat Timotheüs Hem zou dienen.

In alle drie de gevallen gaat het om een boodschap die zeer concreet en persoonlijk is en daarom alleen van toepassing is op één bepaalde persoon of groep personen. Het zijn geen openbaringen voor deze tijd, de tijd van de gemeente.

Deze vorm van profetie kan tegenwoordig nog steeds voorkomen. Het is echter niet waarschijnlijk dat dit voortdurend zal gebeuren. We hebben namelijk de leiding van de Heilige Geest. Eigenlijk hebben we dit soort profetieën dus niet nodig. Toch kan God deze profetieën wel geven. God geeft ze dan als bevestiging, in bijzondere situaties, omdat wij extra zekerheid nodig hebben over Zijn leiding. Denk maar aan de profetie van Agabus over Paulus. De Heilige Geest had Paulus zelf al herhaaldelijk duidelijk gemaakt dat Hij gevangen genomen zou worden (Handelingen 20:22,23). Als extra bevestiging gaf God ook deze profetie doormiddel van Agabus. Zo bereidde God Paulus voor op wat ging gebeuren.

Profetische element in de prediking

God geeft in deze tijd geen nieuwe openbaringen meer. De Bijbel is compleet en daarom hebben we (deze vorm van) profetie niet meer nodig. Wat we wel nodig hebben zijn mensen die onder leiding van God een boodschap doorgeven vanuit het Woord. Een boodschap die we juist op dat moment nodig hebben. God weet waar we geestelijk staan. Wat er aan de hand is in ons leven. Welke dingen goed gaan, waar we ons van moeten bekeren. Of we ontmoedigd zijn of misschien verslapt in ons geloof. Als wij op zondag moeten voorgaan in de samenkomst, Bijbelstudie moeten geven of een pastoraal gesprek met iemand moeten voeren, hebben we

leiding van God nodig. We moeten bidden om een boodschap. Welke waarheden uit Gods Woord moeten we benadrukken? Moeten we onze toehoorders bemoedigen of juist vermanen? We moeten er naar streven om het juiste woord op het juiste moment te hebben, een boodschap van God, vanuit Zijn Woord voor iedere persoon en iedere situatie.

Het effect van zulke prediking zal zijn, dat de hoorders bemoedigd, vermaand, terechtgewezen, doorgrond, versterkt, vertroost, enzovoort, worden.¹¹ Omdat Gods Geest leidt welke boodschap doorgegeven moet worden uit Zijn Woord zal Gods Woord heel in het bijzonder de levens van de mensen raken.

 "Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart. En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem, maar alles ligt naakt en ontbloot voor de ogen van Hem aan Wie wij rekenschap hebben af te leggen."
(Hebreeën 4:12,13)

Er is echter een duidelijk verschil met de vormen van profetie die hierboven besproken zijn. We ontvangen namelijk niet rechtstreeks een Woord van God, in plaats daarvan ontvangen we een boodschap vanuit Gods Woord. Wij kunnen dus niet optreden met hetzelfde gezag als een profeet. We kunnen niet zeggen: "zo zegt de Heere". Of: "dit zegt de Geest". We kunnen echter wel zeggen: "dit zegt het Woord van God". Het gezag waarmee we spreken is dus niet rechtstreeks, het is het gezag van het Woord van God dat wij uitleggen.

Valse profeten

Er is naast ware profetie ook valse profetie en er zijn naast ware profeten ook valse profeten (Jeremia 14:14, 23:16; Mattheüs 24:11; Handelingen 13:6-12; 1 Johannes 4:1; Openbaring 2:20). Dit was zo onder het volk Israël, het is ook zo binnen de gemeente van Jezus Christus (zie bijvoorbeeld Openbaring 2:20). Bij de gemeente ligt de nadruk echter meer op valse leraars in plaats van valse profetie (2 Petrus 2:1)¹². Voor de gemeente is dat het grootste gevaar (Handelingen. 20:28-31; Efeze 4:14; 1 Timotheüs 4:1; Galaten 1:7 en 2:3-5; 1 Korinthe 15:12; Judas :3,4.).

Hoe kun je ware en valse profeten van elkaar onderscheiden?

In het Oude Testament worden twee criteria gegeven waaraan de Israëlieten de profeten moesten toetsen:

¹¹ Zulke prediking heeft dan hetzelfde effect als profetie had in de tijd van de apostelen. Zie 1 Korinthe 14:3,24,25 en Handelingen 15:32. Vergelijk 1 Korinthe 14:24,25 (uitwerking profetie) met Hebreeën 4:12,13 (uitwerking prediking woord).

¹² Dat komt omdat bij de gemeente profetie veel minder op de voorgrond staat dan bij Israël. Daar zijn twee redenen voor: **1.** De Bijbel is inmiddels afgesloten. Wat wij moeten weten staat in de Bijbel. Israël had nog geen volledige Bijbel, zoals wij die wel hebben. **2.** De Heilige Geest woonde niet in het hart van iedere gelovige Israëliet. De Heilige Geest kwam slechts op of over enkelen om hen toe te rusten voor een bepaalde taak. Tegenwoordig heeft iedere gelovige de Heilige Geest (zie Bijbelstudie 24). Wij worden rechtsreeks door de Geest geleid (Romeinen 8:14). Om deze twee redenen waren de Israëlieten in het Oude Testament veel meer aangewezen op profetie dan wij.

1. Komen de voorspelling die hij doet uit?

(Deuteronomium 18:21-22)

Als niet uitkwam wat een profeet had voorgezegd, dan wist je dat je met een valse profeet te doen had. Als wel uitkwam, wat de profeet had voorgezegd, dan wist je nog niet zeker of het een ware profeet was, omdat nog aan een tweede criterium voldaan moest worden.

Een ware profeet moest een 100 % score hebben in zijn voorspellingen. Anders moest hij, ontmaskerd als een valse profeet, gestenigd worden (Deuteronomium 18:20).

2. Leert hij afval van God?

(Deuteronomium 13:1-5)

Hij moest ook geen afval van de Heere leren. Riep de profeet niet op tot dingen die tegen het geschreven Woord van God (de wet, de tien geboden) ingingen? Als hij dat deed dan was het duidelijk dat het een valse profeet was, ook als was uitgekomen wat hij voorgezegd had. Zo'n valse profeet moest sterven (Deuteronomium 13:5).

Dit zijn de twee criteria die het Oude Testament geeft. Jezus geeft in het Nieuwe Testament nog een criterium.

3. Leeft hij in ernstige zonde?

Valse profeten kun je ook herkennen aan hun werken (Mattheüs 7:15-23). Wanneer een profeet een werker der ongerechtigheid is, is hij geen profeet van God.

God heeft het woord van Zijn profeten vaak bevestigd door tekenen en wonderen (Exodus 4:1-9; Exodus 19:9; Psalm 105:26,27; 1 Koningen 13:1-6; 1 Koningen 22:17-35; Ezechiël 2:5; 33:33). Door via de profeten tekenen en wonderen te verrichten (bijvoorbeeld door de voorspellingen van de profeten uit te laten komen) bevestigde God dat de profeten werkelijk namens Hem spraken (Deuteronomium 18:21,22).¹³ Om die reden waren veel mensen er van overtuigd dat Jezus een profeet moest zijn (Mattheüs 16:13-16; Johannes 4:16-19). Zij hadden gelijk, want Jezus was inderdaad een profeet. Maar Jezus was daarnaast veel meer dan een profeet, Hij was de Christus. De Zoon van God die gekomen was om te sterven voor hun zonden.

Toetsen profetie

Net als andere geestesuitingen kan profetie uit drie bronnen voortkomen: uit de Heilige Geest, uit het eigen hart of uit demonische bron¹⁴. Daarom moet iedere profeet en elke

¹³ Het verrichten van tekenen en wonderen is echter nog geen garantie dat iemand een waar profeet is. Ook een valse profeet doet soms een teken. Wanneer zo'n profeet echter tot afval van de Heere oproept wordt duidelijk dat hij niet door God gezonden is (Deuteronomium 13:1-5). Het boek Openbaringen spreekt over een man die 'de valse profeet' genoemd wordt. Deze man zal grote tekenen doen om daarmee de mensen tot aanbidding van het beest te bewegen (Openbaringen 13:11-14). Deze man is ondanks de tekenen die hij verricht, zoals zijn naam zegt een valse profeet. Jezus waarschuwt ons in de bergrede voor valse profeten die wonderen en tekenen doen. We moeten ons niet laten misleiden door deze wonderen en tekenen. Uit hun goddeloze levenswandel blijkt dat ze valse profeten zijn. Ondanks de tekenen en wonderen die zij verrichten zijn zij dus geen profeten van God (Mattheüs 7:15-23).

¹⁴ Profetie kan ook uit demonische bron voortkomen. In feite is waarzeggerij de satanische namaak van echte profetie. Zie bijvoorbeeld Handelingen 16:16. De slavin had een waarzeggende geest. Dat is een de toekomst voorspellende, en een allerlei verborgen informatie openbarende, geest. Satan kan zich zelfs voordoen als een engel des lichts (2 Korinthe 11:14). Het is mogelijk dat christenen, die nog occult gebonden zijn, denken dat ze

profetie getoetst worden (1 Thessalonicenzen 5:20,21). In de vorige paragraaf zijn drie criteria genoemd waaraan een profeet getoetst moet worden: 1. Komen de voorspellingen die de profeet doet uit? 2. Leert de profeet afval van God? Dat wil zeggen, leert hij dingen die duidelijk tegen Gods Woord in gaan. 3. Leeft hij in zonde? Als de profeet aan één of meerdere van deze criteria voldoet moet hij verworpen worden als een valse profeet.¹⁵

In pinkstergemeenten en charismatische kerken wordt veel geprofeteerd. Of deze profetieën van God zijn, is twijfelachtig. Van veel van deze profetieën moet gezegd worden dat ze niet uit God zijn. De profetieën die in deze kringen uitgesproken worden komen meestal op het volgende neer:

1. Toekomstvoorspellingen

Wat de toekomstvoorspellingen betreft moet geconstateerd worden dat deze vrijwel nooit uit komen. Of ze liggen zo voor de hand en zijn zo vaag dat iedereen de voorspelling had kunnen doen. Profetieën als: "de Heer heeft tegen mij gezegd dat er deze week een bom af zal gaan in Irak". Trouwens, als een concrete voorspelling dan toch een keer uitkomt zegt dat niet zo veel. Een profeet moet iedere keer raak profeteren. Als hij er meestal naast zit en heel soms een keer raak schiet is hij volgens de Bijbel een valse profeet (Deuteronomium 18:21,22). Het komt ook voor dat de voorspelling volkomen zinloos is. Het gaat dan om profetieën in de trant van: "de Heer heeft mij laten zien dat er een vliegtuig gekaapt wordt." Wat schieten wij daar als christenen mee op? We weten dan dat er een vliegtuig gekaapt wordt, maar is dat dan opbouwend voor ons geloof? Of wat voor effect zou dat moeten hebben op ons leven en gedrag? Laten we ons gezond verstand blijven gebruiken! Dit soort profetieën zijn niets anders dan (zelf)bedrog.

2. Openbaringen, dromen en visioenen over de eindtijd, de hemel, de hel, het laatste oordeel enzovoort.

de gave van profetie hebben, terwijl het in feite een waarzeggende geest is die zich voordoet als de Heilige Geest.

¹⁵ Sommige mensen proberen hier onderuit te komen. Ze maken onderscheid tussen oudtestamentische profeten en nieuwtestamentische profeten. De nieuwtestamentische profetie zou een lagere vorm van profetie zijn. Een feilbare vorm van profetie. Nieuwtestamentische profeten kunnen er, zo beweert men, wel eens naast zitten. Ze krijgen slechts een indruk van God, en ze kunnen bij de verwoording van die indruk fouten maken. Ondanks de fouten die ze maken, zo stelt men, moeten ze niet gelijk als valse profeten afgewezen worden. Voor deze zogenaamde nieuwtestamentische profeten gelden dus minder strenge criteria dan voor de oudtestamentische profeten. Deze opvatting is volslagen uit de lucht gegrepen. De Bijbel maakt geen onderscheid tussen oudtestamentische profeten en nieuwtestamentische profeten. Een profeet is een profeet, de Bijbel kent geen verschillende soorten profeten of niveaus van profetie. Er wordt bijvoorbeeld in het boek Handelingen geen moeite gedaan om oudtestamentische profeten te onderscheiden van nieuwtestamentische profeten. Een duidelijk voorbeeld vinden we in Handelingen hoofdstuk 15. In dit hoofdstuk wordt zowel over oudtestamentische profeten als over nieuwtestamentische profeten gesproken (Handelingen 15:15; 15:32). In dit hoofdstuk wordt geen enkele poging ondernomen om deze twee groepen profeten van elkaar te onderscheiden. Deze manier van Bijbel uitleg is desastreus! Als we op deze manier de Bijbel gaan interpreteren, kun je onder elk gebod en elke instructie uitkomen. Staat je het gebod op overspel niet aan. Beweer dan gewoon dat er twee vormen van overspel zijn. En dan vertel je vervolgens, dat die vorm van overspel, waar jij je schuldig aan gemaakt hebt, nu net niet die vorm van overspel is die de Bijbel verbiedt.

Deze profetieën kunnen niet van God zijn. God heeft namelijk zeer nadrukkelijk gezegd dat wij niet mogen toevoegen of afdoen van Zijn Woord (Openbaringen 22:19). Dit soort dromen en visioenen voegen altijd weer bepaalde details toe aan wat God in Zijn Woord verkondigt. Wanneer we iemand tegen komen die dit soort profetieën uitspreekt dan kunnen we er zeker van zijn dat we te maken hebben met een valse profeet.

3. Woord van de Heer ter bemoediging, vermaning of terechtwijzing, gericht aan een bepaalde persoon of aan een hele gemeente.

Meestal gaat het om een aantal Bijbelse gedachten die ter bemoediging, vermaning of terechtwijzing aan een bepaalde persoon of een hele gemeente doorgegeven worden. Deze vorm van profetie is overbodig. Waarom zou God ons als bemoediging of vermaning een rechtstreeks woord van een profeet geven, als wij Zijn Woord hebben? Deze profetieën zijn niet alleen overbodig ze zijn ook schadelijk. Door dit soort profetieën wordt het gezag van Gods Woord ondermijnd. Mensen raken gericht op profetieën, visioenen, enzovoort. In plaats daarvan zouden ze gericht moeten zijn op Gods Woord.

4. Leiding van God voor een bepaald persoon of voor een gemeente

Zoals we hiervoor besproken hebben, kunnen dit soort profetieën van God zijn. In het Nieuwe Testament vinden we een aantal voorbeelden van dit soort profetieën. We moeten echter wel waakzaam zijn. Om te beginnen moeten we na gaan wie de profetie uitspreekt. Is de man of vrouw, die deze profetie uitspreekt, te vertrouwen?¹⁶ Verder moet deze profetie bevestigd worden door de leiding van de Heilige Geest. Denk maar aan de profetie die Agabus over Paulus uitsprak. De Heilige Geest had

¹⁶ Je zou jezelf de volgende vragen moeten stellen:

1. Heeft deze persoon al vaker profetieën uitgesproken en waren deze van God? Als de persoon, die profeteert, al vaker profetieën uitgesproken heeft, maar deze duidelijk niet van God waren, moet je zijn profetieën niet serieus nemen. Dan is het een valse profeet. Misschien heeft hij wel eens voorspellingen gedaan die niet uitkwamen of hij heeft een visioen gehad over de eindtijd, waarmee hij toevoegde aan Gods woord (Deuteronomium 18:21,22; Openbaringen 22:18,19).
2. Heeft deze persoon de gewoonte om vage, overbodige of zinloze profetieën uit te spreken? Zo'n profeet is niet te vertrouwen, want hij is blijkbaar niet in staat om het bedrog van zijn eigen hart te onderscheiden van een woord van de Heer.
3. Is de persoon die de profetie uitspreekt in het algemeen gezond in de leer? Is er ernstige valse leer of dwaling, op een of ander gebied, in zijn denken en spreken? Ook dan moet je zijn profetieën niet serieus nemen. Iemand die afwijkt van Gods woord is geen ware profeet (Deuteronomium 13:1-5).
4. Hoe is zijn leven en hoe zijn, zijn werken? Leeft hij in ernstige zonde? Ook dan moet je concluderen dat hij een valse profeet is (Mattheüs 7:15-23).
5. Is de profetie die uitgesproken wordt een poging tot manipulatie? Is 'de profeet' gebaat bij de profetie die hij uitspreekt? Komt de profetie toevallig wel heel goed voor hem uit? Probeert 'de profeet' zijn zin door te drijven doormiddel van zijn profetieën? Helaas komt dit voor. Wees niet naïef, gebruik je gezonde verstand! Wees op je hoede voor manipulatie!
6. Uit welke achtergrond komt de profeet? Komt hij of zij uit een charismatische- of pinksterkerk, waar men onbijbelse ervaringen zoekt en onbijbelse methoden toepast om die ervaringen te verkrijgen? Waardoor boze geesten zich kunnen manifesteren. Is de profeet in zulke kringen de handen opgelegd en is toen de profetische bediening begonnen? Verbleef de profeet voor zijn bekering in een mystieke, occulte of afgodische omgeving? Zo ja, heeft die profeet daar bij, of na zijn bekering ooit bewust mee gebroken? Als dat niet het geval is, kan het goed zijn dat hij nog steeds occult belast is en de profetieën die hij uitspreekt geïnspireerd zijn door de boze.

Paulus zelf al herhaaldelijk laten zien wat er met hem ging gebeuren (Handelingen 20:22,23). De profetie van Agabus was een bevestiging van deze innerlijke leiding.

5. Openbaringen over iemands persoonlijk leven.

In charismatische kringen komt het wel eens voor dat iemand dingen over je verteld die hij niet uit zichzelf had kunnen weten. Bijvoorbeeld verborgen zonden, of traumatische ervaringen die je meegemaakt hebt. Dit wordt dan voorgesteld als een woord van de Heer. Hier moeten we erg mee oppassen. Ook in de New Age beweging komt dit verschijnsel voor. In dat geval zijn het echter demonen, die iemand anders, verborgen dingen over jouw leven openbaren. Het hoeft dus niet van God te zijn. Ook in dit geval moet je nagaan of de man of vrouw die de profetie uitspreekt wel te vertrouwen is (zie voetnoot 22). Verder kunnen wij ons afvragen of God in deze tijd, dit soort profetieën geeft. God openbaart ons, onze zonden doormiddel van zijn Woord en zijn Geest. Daarnaast hebben wij als christenen de plicht om onze broeders en zusters terecht te wijzen wanneer wij hen zien zondigen (Galaten 6:1). Dat is de normale weg, de manier waarop God in deze tijd mensen op hun zonden wijst.

Als iemand uit pinkster- of charismatische achtergrond een profetie uitspreekt moeten we erg op onze hoede zijn. De kans dat het om valse profetie gaat is groot. Als we de profetieën die in deze kringen uitgesproken worden toetsen, blijkt keer op keer weer dat er sprake is van dwaasheid en (zelf)bedrog. Het kan echter ook ernstiger zijn. Het komt ook voor dat profetieën door de boze geïnspireerd zijn. Als je zulke profetie hoort, kan daardoor je gemeenschap met God verstoord worden. Dat zal zeker gebeuren als je deze profetieën serieus neemt. Er kan dan een sluier over je geestelijk leven komen te liggen. Je blijdschap in de Heer wordt weggenomen, er kunnen angst en allerlei donkere gevoelens in je hart komen. Het is net alsof je God niet meer kunt bereiken in gebed. Als dat je overkomt moet je, je welbewust afkeren van deze profetieën en in gebed weerstand bieden. Wanneer je dat doet heb je de belofte dat de satan van je zal vlieden (Jakobus 4:7). Het effect op een gemeente van dit soort profetieën is bijzonder schadelijk. Vaak zie je dat mensen niet meer gericht zijn op Gods Woord. In plaats daarvan zijn ze gericht op 'Gods Woord voor nu'. Op visioenen, gezichten, dromen, verschijningen van engelen, gevoelens, gewaarwordingen enzovoort. De liefde voor Gods Woord is hierdoor afgenomen. Het gevolg is dat het geestelijk leven van deze gelovigen verslapt. Ook zal hun geestelijke groei stil komen te staan.

Toetsvragen

1. Wat is een profeet?
2. Welke twee vormen van profetie komen we in het Nieuwe Testament tegen?
3. Wat wordt bedoeld met profetie als openbaring?
4. Waarom komt deze vorm van profetie tegenwoordig niet meer voor?
5. Wat is het verschil tussen profetie als openbaring en profetie als leiding?
6. Hoe kun je valse en ware profeten van elkaar onderscheiden?
7. Uit welke drie bronnen kan profetie voortkomen?
8. Hoe kun je toetsen of de persoon die een profetie uitspreekt te vertrouwen is?
9. Hoe moeten we de profetieën binnen de charismatische beweging beoordelen?
10. Wat is het effect van valse profetie op een gemeente?

Bijbelstudie 29

De mens

Inleiding

In deze Bijbelstudie zullen we nadenken over twee belangrijke vragen:

-Wat is de mens?

De mens is een schepsel van God. Hij is geschapen naar Gods beeld.

-Waarom is de mens er?

God heeft de mens geschapen om Zichzelf te verheerlijken. Verder geeft de Bijbel aan dat God de mens geschapen heeft om met hem op te trekken en met hem samen te werken.

1. De mens is een schepsel van God

God heeft de wereld in zes dagen geschapen. Op de laatste dag, de zesde scheppingsdag, schiep God de mens. Op de zevende dag rustte Hij van al Zijn werk.

📖 *"En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen! En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen."* (Genesis 1:26,27)

Alles wat God schiep was zeer goed.

📖 *"En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed."* (Genesis 1:31)

Ook de mens was, toen God hem geschapen had, zeer goed. Helaas is het zo niet gebleven. Door de zondeval is de mens slecht geworden.

2. Geschapen naar Gods beeld

📖 *"En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis..."* (Genesis 1:26)

God heeft de mens naar Zijn beeld geschapen. Om er achter te komen waarin wij op God lijken moeten we de uitspraken die de Bijbel over God en de mens doet met elkaar vergelijken. Als we dat doen komen we er achter dat zowel de mens als God personen zijn. God bezit net als de mens persoonlijkheid. We spreken van persoonlijkheid als iemand zelfbewustzijn, een wil, verstand en gevoel heeft. Al deze dingen worden van God gezegd en ook van de mens. Daarin lijkt de mens dus zeer duidelijk op God.

De mens lijkt ook op God als heerser. God heerst over alles wat er is. De mens heeft van God de macht en wijsheid gekregen om over deze aarde te heersen (Genesis 1:26; Psalm 8:4-9). Over het dieren- en plantenrijk. De mens is dus Gods onderkoning. En als onderkoning lijkt hij op de grote Koning.

Voor de zondeval leek de mens ook nog op een andere manier op God. Net als God was de mens volmaakt, zonder zonde. Deze volmaaktheid is de mens door de zondeval kwijt geraakt.

Ook na de zondeval draagt de mens nog steeds het beeld van God (Genesis 9:6; Jakobus 3:9,10).¹⁷ Maar het beeld van God is door de zonde wel ernstig misvormd.¹⁸ Door de zondeval lijken we immers niet meer op God in zijn volmaaktheid. We bezitten echter nog steeds net als God persoonlijkheid. Ook zijn we nog steeds in staat om over de aarde te heersen. Ook al is dat sinds de zondeval wel veel moeilijker geworden. Want er rust sinds de zondeval een vloek op de natuur.

3. De kroon op Gods schepping

 "Als ik Uw hemel zie, het werk van Uw vingers, de maan en de sterren, die U hun plaats gegeven hebt, wat is dan de sterveling dat U aan hem denkt, en het mensenkind, dat U naar hem omziet? Toch hebt U hem weinig minder gemaakt dan de engelen en hem met eer en glorie gekroond. U doet hem heersen over de werken van Uw handen, U hebt alles onder zijn voeten gelegd: schapen en runderen, die allemaal en ook de dieren van het veld, de vogels in de lucht en de vissen in de zee, al wat over de paden van de zeeën gaat. HEERE, onze Heere, hoe machtig is Uw Naam op de hele aarde!" (Psalm 8:4-10)

De mens is de kroon op Gods schepping. Je zou de mens het hoogtepunt van Gods schepping kunnen noemen. De mens is iets heel bijzonders, want als enige van al Gods schepsels is Hij naar het beeld van God geschapen.

Daarom is de mens in Gods ogen ook zo veel waard. Veel meer dan de rest van Zijn schepping.

 "Kijk naar de vogels in de lucht: zij zaaien niet en maaien niet, en verzamelen niet in schuren; uw hemelse Vader voedt ze evenwel; gaat u ze niet ver te boven?" (Mattheüs 6:26)

Wij gaan in Gods ogen de dieren ver te boven.

4. Waarom heeft God de mens geschapen?

God heeft de mens geschapen als gezelschap voor zichzelf

In de eerste hoofdstukken van Genesis zien we hoe God welgevallen had in de omgang met de mens. God waardeerde het gezelschap van Adam en Eva. Hij had de gewoonte om hen te bezoeken. Adam herkende het geluid van de Heere God die in de hof van Eden wandelde (Genesis 3:8). Door de zondeval werd dit contact dat de mens met God had verstoord.

¹⁷ Het beeld van God is door de zonde niet volledig weggevaagd. Dit blijkt uit twee bijbelgedeelten (Genesis 9:6; Jakobus 3:9,10). Deze Bijbelgedeelten geven aan dat de mens ook na de zondeval nog steeds het beeld van God draagt. We lijken niet meer op God in Zijn volmaaktheid. Maar we lijken nog steeds op God als heerser. En we bezitten nog steeds net als God persoonlijkheid.

¹⁸ Dit aspect van het beeld van God wordt wanneer wij tot geloof komen weer hersteld. Vanaf dat moment gaat God ons heiligen. Daardoor gaan we steeds meer op God lijken. We worden steeds meer veranderd naar het beeld van God en het beeld van Christus. (Efeze 4:17-32, Kolossenzen 3:5-14, Romeinen 8:29). Zie verder Bijbelstudie 41 over de heiliging.

Het doel van de verlossing is om dit contact met God weer te herstellen. We zijn als christenen geroepen tot gemeenschap met God, met Zijn Zoon Jezus Christus (1 Korinthe 1:9). Deze gemeenschap met God gaan we ervaren op het moment dat de Heilige Geest in ons hart komt wonen (Johannes 14:15-21,23).

God heeft de mens geschapen als medewerker

God gaf Adam en Eva de opdracht om de hof van Eden te beheren (Genesis 2:15). God schiep de mens om te heersen over alle andere levende wezens (Genesis 1:26). God had er blijkbaar plezier in om met Adam samen te werken. Dat zien we bijvoorbeeld in de geschiedenis van de naamgeving van de dieren. We lezen dat God de dieren bij Adam bracht om te zien hoe Adam ze zou noemen. God had de dieren zelf een naam kunnen geven, maar hij had er een welgevalen in om dit Adam te laten doen (Genesis 2:19,20).

Als christen zijn we in dienst van God gekomen. We zijn Gods medewerkers. God heeft iets voor ons te doen, goede werken die Hij tevoren bereid heeft. (Efeze 2:10). Net zoals God met Adam samen werkte wil Hij ook met ons samen werken.

God heeft ons dus geschapen om met Hem op te trekken en om Hem te dienen. Dat is de zin van het menselijk bestaan. We zijn er voor God, om met God te wandelen en Hem te dienen.

5. Geschapen als man en vrouw

God heeft de mens geschapen als man en vrouw.

📖 *"En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen."* (Genesis 1:27)

God heeft eerst de man geschapen, en vervolgens heeft Hij uit een rib van Adam de vrouw gemaakt.

📖 *"Toen liet de Heere God een diepe slaap op Adam vallen, zodat hij in slaap viel; en Hij nam één van zijn ribben en sloot de plaats ervan toe met vlees. En de HEERE God bouwde de rib die Hij uit Adam genomen had, tot een vrouw en Hij bracht haar bij Adam. "* (Genesis 2:21,22)

Waarom heeft God dit gedaan? In Genesis twee wordt een duidelijk antwoord gegeven op deze vraag. Daar lezen we: *"Het is niet goed dat de mens alleen is. Ik zal een hulp voor hem maken als iemand tegenover hem."* (Genesis 2:18). Verder heeft God dit gedaan om er voor te zorgen dat de mens zich voort zou planten en daardoor de aarde vol zou worden van mensen. *"En God zegende hen en God zei tegen hen: Wees vruchtbaar, word talrijk, vervul de aarde..."* (Genesis 1:28)

Uit deze geschiedenis kunnen we een aantal belangrijke lessen leren. In de eerste plaats kunnen we hieruit leren dat het huwelijk goed is. Want God heeft het zelf ingesteld. Het huwelijk is dus niet zondig of slecht. En het is niet geestelijker om ongetrouwd te zijn. Deze verkeerde opvatting over het huwelijk wordt in de Bijbel een leer van demonen genoemd: *"Maar de Geest zegt uitdrukkelijk dat in latere tijden sommigen afvallig zullen worden van het geloof en zich zullen wenden tot misleidende geesten en leringen van demonen...Zij verbieden te trouwen...alles wat God geschapen heeft is goed en niets is verwerpelijk wanneer het onder*

dankzegging aanvaard wordt." (1 Timotheüs 4:1-4) Het **verplichte** celibaat van de Rooms-katholieke kerk is dus een duivelse instelling¹⁹.

Verder kunnen we uit deze geschiedenis leren dat de man boven de vrouw gesteld is (1 Timotheüs 2:9-15). Daarom behoort een vrouw niet over haar man te heersen, maar zich aan haar man te onderwerpen. De man moet op zijn beurt zijn vrouw respecteren en liefhebben (1 Petrus 3:1-7).

Deze geschiedenis verklaart ook waarom homoseksualiteit in Gods ogen een gruwel is (Leviticus 18:22 en 20:13)²⁰. Homoseksualiteit is tegennatuurlijk (Romeinen 1:24-27). Het gaat tegen de natuur in, tegen de wijze waarop God ons gemaakt heeft. Deze zonde is een openlijke opstand tegen Gods scheppingsorde. God heeft de mens als man en vrouw geschapen en niet als man en man of als vrouw en vrouw.

6. Lichaam, ziel en geest

📖 *"Daarom verliezen wij de moed niet, integendeel, ook al vergaat onze **uiterlijke** mens, toch wordt de **innerlijke** mens van dag tot dag vernieuwd"* (2 Korinthe 4:16)

De mens bestaat uit een materieel deel en een immaterieel deel. Het materiële deel is de uiterlijke mens. In de Bijbel wordt dit deel van de mens het lichaam genoemd. Het immateriële deel is de innerlijke mens. In de Bijbel wordt dit deel van de mens ziel of geest genoemd. De woorden ziel en geest hebben in de Bijbel dus vaak dezelfde betekenis. Beide woorden duiden de innerlijke mens aan.

Wanneer een mens sterft vergaat het materiële deel, het lichaam. Maar het immateriële deel, de ziel, blijft voortbestaan. De ziel verlaat op het moment dat we sterven het lichaam.²¹

¹⁹ Een **vrijwillig** gekozen celibaat is echter niet verkeerd. Paulus was ongetrouwd. Niet omdat hij niet mocht trouwen, maar omdat hij er vrijwillig voor gekozen had. Paulus noemt het een gave die hij van God ontvangen heeft (1 Korinthe 7:7-9). Het grote voordeel was dat hij, door ongetrouwd te blijven, al zijn aandacht en energie kon wijden aan de verkondiging van het evangelie. De overige apostelen waren wel getrouwd (1 Korinthe 9:5).

²⁰ In de ogen van God is het uitleven van homoseksualiteit een ernstige zonde. Zie Leviticus 18:22 en 20:13, 1 Korinthe 6:9,10, 1 Timotheus 1:10 en Romeinen 1:26,27. Deze teksten worden besproken in de bijbelstudie over homoseksualiteit. Deze bijbelstudie is te vinden in boek II.

²¹ Toen Rachel stierf verliet haar ziel het lichaam. *"En het gebeurde, toen haar ziel het lichaam verliet, want zij stierf, dat zij hem de naam Ben-oni gaf."* (Genesis 35:18). De dood is dus een scheiding van ziel en lichaam. Als gevolg van deze scheiding vervalt het lichaam weer tot stof. *"...want stof bent u en u zult tot stof terugkeren."* (Genesis 3:19). Maar de ziel blijft voortbestaan. Als we behouden zijn op het moment dat we sterven zal onze ziel tot het moment van de opstanding voortleven bij Jezus. We zullen net als de dief die naast Jezus aan het kruis hing, bij Jezus in het paradijs zijn. *"...heden zult u met Mij in het paradijs zijn."* (Lukas 23:43). Voor meer uitleg over de toestand van de gelovigen en ongelovigen na hun sterven zie de bijbelstudie "Wat gebeurt er als je sterft". Deze bijbelstudie staat in boek II.

De woorden ziel en geest hebben in de Bijbel vaak dezelfde betekenis. Maar in het Nieuwe Testament, vooral in de brieven van Paulus, wordt er een duidelijk onderscheid gemaakt tussen ziel en geest.

- 📖 *"En moge de God van de vrede Zelf u geheel en al heiligen en mogen uw geheel oprechte geest, de ziel en het lichaam onberispelijk bewaard worden bij de komst van onze Heere Jezus Christus."* (1 Thessalonicenzen 5:23)
- 📖 *"Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart. "* (Hebreeënen 4:12)

In deze twee teksten wordt een duidelijk onderscheid tussen ziel en geest gemaakt. Met geest wordt hier het deel van de innerlijke mens bedoeld waar Gods Geest woont. Het is dat deel van onze innerlijke mens waarmee we contact hebben met God. Met ziel wordt hier onze persoonlijkheid bedoeld los van Gods Geest. Ons zelfbewustzijn, verstand, wil en gevoel.

Toetsvragen

1. Waarin lijkt de mens op God?
2. Lijkt de mens sinds de zondeval nog steeds op God?
3. Waarom gaat de mens in Gods ogen de dieren ver te boven?
4. Wat is de zin van ons bestaan?
5. Waarom schiep God de mens als man en vrouw?
6. Welke lessen kunnen we leren uit Genesis 2:21,22?
7. Uit welke drie onderdelen bestaat de mens?
8. Noem twee teksten waarin een duidelijk onderscheid gemaakt wordt tussen ziel en geest.
9. Wat is de functie van onze geest?
10. Zoek een aantal teksten op in de Bijbel waaruit blijkt dat de ziel na de dood blijft voort bestaan.

Bijbelstudie 30

De zondeval

Inleiding

📖 *"Alleen, zie, dit heb ik gevonden: dat God de mens oprecht gemaakt heeft, maar zij hebben vele uitvluchten gezocht."* (Prediker 7:29)

Alles wat God geschapen heeft was zeer goed.

"En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed..." (Genesis 1:31)

Ook de mens was, toen hij geschapen werd, zeer goed. God heeft de mens oprecht gemaakt. Toen God de mens schiep was er nog geen zonde in hem. Adam en Eva waren volmaakt.

Helaas is het zo niet gebleven. In Genesis drie lezen we hoe Adam en Eva ongehoorzaam waren aan Gods gebod. De gevolgen van deze ongehoorzaamheid waren enorm. Niet alleen voor Adam en Eva, maar ook voor hun nageslacht. En zelfs voor de hele schepping. Sinds de val van Adam is heel de schepping onderworpen aan zinloosheid en vergankelijkheid (Romeinen 8:20-22).

Zo erg waren de gevolgen van de val dat God op een gegeven moment, toen Hij naar Zijn schepping keek, zei: *"... Ik zal de mens, die Ik geschapen heb, van de aardbodem verdelen, van de mens tot het vee, tot de kruipende dieren en tot de vogels in de lucht toe, want ik heb er berouw over dat Ik hen gemaakt heb."* (Genesis 6:5-7)

Wat een verschil! De eerste keer dat God naar Zijn schepping keek zag Hij dat alles wat Hij gemaakt had zeer goed was: *"En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed..."* (Genesis 1:31). De tweede keer dat Hij naar Zijn schepping keek zag Hij alleen maar slechtheid en boosheid: *"En de HEERE zag dat de slechtheid van de mens op de aarde groot was, en dat al de gedachtespinstels van zijn hart elke dag alleen maar slecht waren"* (Genesis 6:5).

1. De zondeval

De test

📖 *"En de HEERE God gebod de mens: Van alle bomen van de hof mag u vrij eten, maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven."* (Genesis 2:16,17)

Nadat God Adam geschapen had stelde Hij hem en zijn vrouw op de proef. God wilde weten of zij naar Hem zouden luisteren. Daarom gaf God hen één duidelijk gebod: "Je mag niet eten van de boom van de kennis van goed en kwaad." En God gaf hen ook een duidelijke waarschuwing: "want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven".

Het gebod dat God aan Adam gaf was geen onredelijk gebod. Adam en Eva mochten van alle bomen van de hof vrij eten. Adam en Eva hadden dus keus genoeg, God had allerlei bomen op laten schieten in de hof van Eden. Van al die

bomen mochten ze zoveel en zovaak eten als ze wilden. *"En de HEERE God liet allerlei bomen uit de aardbodem opkomen, begerenswaardig om te zien en goed om van te eten..."* (Genesis 2:9) Er was slechts één boom waarvan ze niet mochten eten.

Het gebod dat God aan Adam en Eva gaf was ook geen moeilijk gebod. God vroeg niet iets ingewikkelds van hen. Het enige wat zij niet mochten doen was eten van één bepaalde boom in het midden van de hof van eden.

De verleiding door de slang

 "De slang nu was de listigste onder alle dieren van het veld, die de HEERE God gemaakt had; en hij zei tegen de vrouw: Is het echt zo dat God gezegd heeft: U mag niet eten van alle bomen in de hof? En de vrouw zei tegen de slang: Van de vrucht van de bomen in de hof mogen wij eten, maar van de vrucht van de boom die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: U mag daarvan niet eten en hem niet aanraken, anders sterft u. Toen zei de slang tegen de vrouw: U zult zeker niet sterven. Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend." (Genesis 3:1-5)

In deze verzen lezen we hoe de satan Eva verleidt. Satan spreekt met Eva doormiddel van een slang. Eva luistert naar de slang en laat zich door de leugens van satan overhalen om van de boom te eten.

De satan spreekt doormiddel van de slang Gods woorden tegen. Dat doet hij op een listige manier. Hij zaait twijfel aan de goedheid en de oprechtheid van God in het hart van Eva. Het eerste wat hij doet is Gods goedheid in twijfel trekken: *"Is het echt zo dat God gezegd heeft: U mag niet eten van alle bomen in de hof?"* Natuurlijk niet! In tegendeel, God had juist gezegd dat ze van alle bomen in de hof mochten eten zoveel als ze wilden. Behalve van één boom, de boom der kennis van goed en kwaad. Door deze vraag suggereert de satan dat God een onredelijke God is. Het tweede wat Hij doet is God belasteren. Hij stelt openlijk dat God onoprecht is. *"...U zult zeker niet sterven. Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend."* Satan beweert hier ronduit dat God hen voorgelogen heeft. Hij beweert dat God niet wil dat zij van die boom eten omdat ze dan aan Hem gelijk zouden worden.

De ongehoorzaamheid van Adam en Eva

 "En de vrouw zag dat die boom goed was om ervan te eten en dat hij een lust was voor het oog, ja, een boom die begerenswaardig was om er verstandig door te worden; en zij nam van zijn vrucht en at, en zij gaf ook wat aan haar man, die bij haar was, en hij at ervan." (Genesis 3:6)

Overtuigd door de slang komt er een verlangen op in het hart van Eva om van de boom der kennis van goed en kwaad te eten. Nadat ze van de boom gegeten heeft eet ook Adam ervan.

In deze verzen uit het begin van de Bijbel zien we heel duidelijk wat zonde is. Zonde is ongehoorzaamheid aan God. God zegt doe dat niet en je doet het toch.

2. De gevolgen van de zondeval

In deze paragraaf staan we stil bij de gevolgen van de zondeval. We beperken ons tot de gevolgen die in Genesis drie genoemd worden. In het volgende hoofdstuk gaan we verder met de bespreking van de gevolgen van de zondeval.

De dood

📖 *"En de HEERE God gebod de mens: Van alle bomen van de hof mag u vrij eten, maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven."* (Genesis 2:16,17)

God had Adam uitdrukkelijk gewaarschuwd: "Als je eet van die boom zul je sterven". Toch at Adam van de boom van de kennis van goed en kwaad. Het gevolg was dat Adam, zoals God gezegd had, stierf.

In de allereerste plaats stierf hij geestelijk. Geestelijke dood is het verlies van contact met God. Voor de zondeval hadden Adam en Eva vertrouwelijke omgang met God. Ze leefden in Gods tegenwoordigheid. Na de zondeval was deze vertrouwelijkheid tussen God en de mens er niet meer. Adam en Eva werden bang voor God en verborgen zich voor Hem (Genesis 3:7-10). Ook wij waren voordat we tot geloof kwamen geestelijk dood door onze overtredingen: *"Ook u heeft Hij met Hem levend gemaakt, u die dood was door de overtredingen en de zonden"* (Efeze 2:1)

In de tweede plaats is Adam lichamenlijk gestorven. Adam stierf toen hij negenhonderdertig jaar oud was. *"Al de dagen die Adam leefde, waren negenhonderddertig jaar; en hij stierf."* (Genesis 5:5)

Naast de geestelijke dood, en de lichamenlijke dood noemt de Bijbel ook nog de eeuwige dood. De eeuwige dood is de hel. In het Bijbelboek Openbaringen wordt dit de tweede dood genoemd. Deze tweede dood zullen alleen de ongelovigen ondergaan (Openbaring 20:13-14). De gelovigen zullen van de tweede dood geen schade ondervinden: *"Wie overwint, zal zeker geen schade toegebracht worden door de tweede dood"* (Openbaringen 2:11). Want de namen van de gelovigen staan opgetekend in het boek des levens (Openbaringen 3:5; Lucas 10:20; Filippenzen 4:3). En alleen zij die niet ingeschreven staan in het boek des levens zullen de tweede dood ondergaan. *"En de dood en het rijk van de dood werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood. En als iemand niet bleek ingeschreven te zijn in het boek des levens, werd hij in de poel van vuur geworpen."* (Openbaringen 20:14,15)

Vervloeking van de schepping

 "Tegen de vrouw zei Hij; Ik zal uw moeite in uw zwangerschap zeer groot maken; met pijn zult u kinderen baren. Naar uw man zal uw begeerte uitgaan, maar hij zal over u heersen. En tegen Adam zei Hij: Omdat u geluisterd hebt naar de stem van uw vrouw en van die boom gegeten hebt waarvan Ik u gebod: U mag daarvan niet eten, is de aardbodem omwille van u vervloekt; met zwoegen zult u daarvan eten al de dagen van uw leven; dorens en distels zal hij voor u laten opkomen en u zult het gewas van het veld eten. In het zweet van uw gezicht zult u brood eten, totdat u tot de aardbodem terugkeert, omdat u daaruit genomen bent; want stof bent u en u zult tot stof terugkeren" (Genesis 3:16-19)

Een ander gevolg van de zondeval is de vervloeking van de schepping. Vanwege de zonde heeft God het leven zwaar gemaakt (Romeinen 8:20-23). Voor de zondeval was het leven niet zwaar, het was een vreugde. Maar sinds de zondeval is het leven vol moeite en zorg.

Toetsvragen

1. Hoe stelde God de mens op de proef?
2. Waarom was dit geen onredelijk gebod?
3. Hoe verleide satan Eva om van de boom te eten?
4. Wat kun je uit deze geschiedenis leren over de satan? Gebruik bij je antwoord de volgende bijbelgedeelten: Mattheus 4:1-3 en Johannes 8:44.
5. Geef een eenvoudige definitie van het begrip zonde.
6. Welke gevolgen van de zondeval worden in Genesis 3 genoemd?
7. Op welke drie manieren wordt in de Bijbel over de dood gesproken?
8. Leg uit wat het betekent om geestelijk dood te zijn?
9. Wat heeft Romeinen 8:20-23 te maken met de zondeval?
10. Ervaar je zelf dat het leven zwaar is?

Bijbelstudie 31

De zonde

Inleiding

Deze Bijbelstudie gaat over de zonde. In de vorige Bijbelstudie hebben we gezien hoe de zonde de wereld binnengekomen is. In deze Bijbelstudie zullen we nagaan wat zonde is. Ook zullen we bespreken hoe God op de zonde reageert. Tot slot staan we stil bij de gevolgen van de zondeval.

1. Wat is zonde?

Zonde is ongehoorzaamheid

Zonde is ongehoorzaamheid aan God. Dat zien we duidelijk bij de eerste zonde die in de Bijbel wordt beschreven (Gen. 2:17 en 3:6). God zei: "doe het niet", maar Adam en Eva deden het toch.

Zonde is overtreding

 "Er is één Wetgever, namelijk Hij Die kan zalig maken én te gronde richten..."
(Jakobus 4:12)

God is onze Wetgever. God heeft als Schepper zijn wetten aan ons opgelegd. In de wet heeft God voorgeschreven hoe we ons moeten gedragen. Zonde is overtreding van Gods wet (Romeinen 4:25; Romeinen 5:16; Efeze 2:1; Jakobus 2:9).²²

Gods gedragsregels zijn niet willekeurig, ze zijn een uitdrukking van Zijn karakter. Gods wetten laten ons zien wat Hij haat en wat Hij liefheeft. God wil dat wij zijn zoals Hij is. *"Weest u dan volmaakt, zoals uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is"* (Mattheüs 5:48)

Zonde is liefdeloosheid

 "Wees niemand iets schuldig dan elkaar lief te hebben; want wie de ander liefheeft, heeft de wet vervuld. Want dit: u zult geen overspel plegen, u zult niet doden, u zult niet stelen, u zult geen vals getuigenis geven, u zult niet begeren, en welk ander gebod er ook is, wordt in dit woord samengevat, namelijk hierin: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. De liefde doet de naaste geen kwaad. Daarom is de liefde de vervulling van de wet." (Romeinen 13:8-10)

De liefde is de vervulling van de wet. Alle geboden kunnen samengevat worden in de opdracht om je naaste lief te hebben als jezelf. Als je lief hebt, vervul je automatisch Gods geboden. Als je niet lief hebt, breek je automatisch één of meerdere van Gods geboden. Gods geboden zijn dus een uitwerking van de opdracht om lief te hebben.

Heel Gods wet kan samengevat worden in twee geboden: *"...U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerst en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk is: U zult uw naaste liefhebben als*

²² In de Bijbel wordt het woord overtreding regelmatig in één adem genoemd met het woord zonde (Genesis 31:36; Exodus 34:7; Job 13:23; Psalm 25:7; Psalm 59:4; Ezechiël 33:10).

uzelf. Aan deze twee geboden hangt heel de Wet, en de Profeten." (Mattheüs 22:37-40)
Heel de wet draait om liefhebben. Het liefhebben van God en het liefhebben van je naaste. Daarom is elke houding, elke daad, elk woord, elke gedachte die tegen de liefde in gaat zondig.

Zonde is opstand

Zonde is opstand tegen God. Het is weigeren om je aan Gods wil te onderwerpen.

Wanneer we zondigen verwerpen we Gods gezag over ons leven. We zeggen diep in ons hart: "ik laat mij niet door God de wet voor schrijven, ik wil mijn eigen weg gaan."

In Jesaja 53:6 wordt deze opstandige levenshouding kernachtig beschreven: "*Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg...*"

Zonde is ten diepste de keuze om je van God af te keren en je eigen weg te gaan.

De mens wil autonoom zijn, hij wil baas in eigen leven zijn. Hij wil niet onder God staan. En daarom verwerpt hij Gods heerschappij over zijn leven.

📖 "*De koningen van de aarde stellen zich op en de vorsten spannen samen tegen de HEERE en tegen Zijn Gezalfde: Laten wij Hun banden verscheuren en Hun touwen van ons werpen!*" (Psalm 2:2)

De geschiedenis van het volk Israël is een duidelijke illustratie van het feit dat zonde opstand tegen God is. God had het volk Israël uitverkoren om Zijn volk te zijn. En Hij had hen Zijn wetten gegeven. Maar het volk Israël was opstandig tegen God, ze wilden Hem niet dienen. Ze weigerden om Zijn geboden te houden.

📖 "*Want het is een opstandig volk, het zijn leugenachtige kinderen, kinderen die niet willen luisteren naar de wet van de HEERE"* (Jesaja 30:9)

📖 "*De hele dag heb Ik Mijn handen uitgespreid naar een opstandig volk, dat de weg gaat die niet goed is, naar hun eigen gedachten; een volk dat Mij voortdurend tot toorn verwekt...*" (Jesaja 65:2,3)

2. Gods reactie op de zonde

De zonde doet wat met God. God haat de zonde, Hij heeft er een grote afkeer van. Daarom wekt de zonde Zijn toorn op. Maar de zonde doet God ook verdriet.

God haat de zonde

In de Hebreeënbrief lezen we over Jezus: "*U hebt gerechtigheid lief en haat ongerechtigheid*". (Hebreeënen 1:9)

Als je wilt weten hoe God is, moet je het leven van Jezus bestuderen. Jezus heeft ons laten zien hoe God is (Johannes 1:18). Zoals Jezus de zonde haatte, haat ook God de zonde.

God heeft een hartgrondige afkeer van de zonde. God walgt ervan. Dit is één van de lessen die we kunnen leren uit de geschiedenis van het volk Israël. God had een afkeer van het volk Israël, omdat ze iedere keer weer van zijn geboden afweken. God had hen hiervoor gewaarschuwd: *"Als u dan hierom nog niet naar Mij luistert en u tegen Mij blijft ingaan, dan zal Ik met grimmigheid tegen u ingaan en zal Ik Zelf u vanwege uw zonden ook zeven keer erger straffen...en Mijn ziel zal van u walgen."* (Leviticus 26:27-30)

De zonde is een gruwel voor God

📖 *"Deze zes haat de HEERE, ja, zeven zijn een gruwel voor Zijn ziel: hoogmoedige ogen, een valse tong, en handen die onschuldig bloed vergieten, een hart dat zondige plannen smeedt, voeten die zich haasten om naar het kwade te rennen, een valse getuige die leugens blaast, en die tussen broeders twisten teweegbrengt"* (Spreuken 6:16-19)

Omdat God gruwet van de zonde kan Hij de zonde niet verdragen

📖 *"Gij die te rein van ogen zijt om het kwaad te zien, en die het onrecht niet kunt aanschouwen ..."* (Habakuk 1:13) NBG vertaling

Gods toorn ontbrandt wanneer hij de zonde ziet

📖 *"Want de toorn van God wordt geopenbaard vanuit de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van de mensen..."* (Romeinen 1:18)

Zonde wekt de toorn van God op.

Als mensen kunnen wij terecht en onterecht kwaad worden. God is nooit onterecht boos. Als God kwaad wordt dan is dat altijd volkomen terecht. Gods toorn wordt veroorzaakt door onze zonden. Door onze ondankbaarheid, liefdeloosheid, gemeenheid, ontrouw, bedrog, enzovoort. God is daar verontwaardigd over.

📖 *"...want om deze dingen komt de toorn van God over de kinderen van de ongehoorzaamheid."* (Efeze 5:6)

📖 *"Door deze dingen komt de toorn van God over de ongehoorzamen."* (Kolossenzen 3:6)

In het Oude Testament komen we regelmatig de uitdrukking: "toen ontbrandde de toorn des Heren" tegen. Telkens als het volk Israël God krenkte door te zondigen ontbrande Gods toorn (Numeri 11:10,33 ; 12:9 ; 25:3,4 32:10,13,14; Deuteronomium 7:4 ; 11:17 ; 29:27; Jozua 7:1 ; 23:16 Richteren 2:14,20; 3:8).

Als God de zonde ziet dan ontbrandt zijn toorn. God en de zonde gaan niet samen. Zijn heiligheid verteert elke zondaar die in zijn nabijheid komt. *"Toen zei ik: Wee mij, want ik verga! Ik ben immers een man met onreine lippen en woon te midden van een volk met onreine lippen. Mijn ogen hebben namelijk de Koning, de HEERE van de legermachten gezien"* (Jesaja 6:5) Hij is te rein van ogen om het kwaad te zien (Habakuk 1:13).

📖 *"...Onze God is een verterend vuur"* (Hebreeën 12:29)

God is bedroefd over de zonde

📖 *"Zij daarentegen zijn ongehoorzaam geworden en hebben Zijn Heilige Geest bedroefd"* (Jesaja 63:10)

Het volk Israël bedroefde de Heilige Geest door haar zonden.

Ook wij kunnen de Heilige Geest bedroeven door onze zonden. Nadat Paulus de Efeziërs opgeroepen heeft om de zonde af te leggen zegt hij: *"En bedroef de Heilige Geest van God niet..."* (Efeze 4:30). Door de zonde in ons leven toe te laten bedroeven we Gods Geest.

3. De gevolgen van de zonde

De zonde is in de wereld gekomen door de ongehoorzaamheid van Adam en Eva. De zonde heeft grote gevolgen. We zullen stil staan bij de belangrijkste gevolgen.

De schepping is door God vervloekt

 "Want de schepping is aan de zinloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar door Hem die haar daaraan onderworpen heeft, in de hoop dat ook de schepping zelf zal bevrijd worden van de slavernij van het verderf om te komen tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God. Want wij weten dat heel de schepping gezamenlijk zucht en gezamenlijk in barensnood verkeert tot nu toe. En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wij zelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam" (Romeinen 8:20-23)

God heeft de schepping aan de zinloosheid onderworpen. Het leven is vol moeite, zorg en lijden. God heeft dit gedaan vanwege de zonde. Toen Adam en Eva zondigden heeft God de schepping vervloekt (Genesis 3:14-19). Voor die tijd was de schepping volmaakt. Vanaf dat moment is de schepping onderworpen aan het verderf. De situatie is echter niet hopeloos. Als Jezus terugkomt zal de schepping van de vloek bevrijd worden.

De dood is in de wereld gekomen

 "Daarom, zoals door één mens de zonde in de wereld is gekomen, en door de zonde de dood, en zo de dood over alle mensen is gekomen, in wie allen gezondigd hebben." (Romeinen 5:12)

 "Want het loon van de zonde is de dood..." (Rom. 6:23)

De val van Adam betekende de val van de hele mensheid. Sinds Adam wordt ieder mens geboren als zondaar. *"Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen."* (Psalm 51:7) Wat David hier over zichzelf zegt, geldt voor ieder mens. Ieder mens wordt in ongerechtigheid geboren. Ons hart is geneigd tot alle kwaad. Daarom is geen mens zonder zonde. *"Want allen hebben gezondigd..."* (Romeinen 3:23). *"...er is immers geen mens die niet zondigt..."* (1 Koningen 8:46)

Als gevolg van Adams val kwam ook de dood in de wereld.²³ Want zonde brengt dood: *"het loon van de zonde is de dood."* Aan dit loon valt niet te ontsnappen. Sinds Adam, sterft ieder mens. Dat is ons lot, God heeft dat zo beschikt. Daarom zegt de schrijver van de Hebreeënbrief: *"...zoals het voor de mensen beschikt is dat zij eenmaal moeten sterven..."* (Hebreeënen 9:27).

²³ De Bijbel spreekt op drie verschillende wijzen over de dood. De Bijbel spreekt over de geestelijke dood, de lichamelijke dood en de eeuwige dood. Dit is in het vorige hoofdstuk besproken, bij de gevolgen van de zondeval.

Gods toorn rust op ons

📖 *"Want de toorn van God wordt geopenbaard vanuit de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van de mensen..." (Romeinen 1:18)*

Toen we Jezus nog niet kenden rustte Gods toorn op ons vanwege onze zonden. Volgens de Bijbel waren we toen "...kinderen des toorns..." (Efeze 2:3). Vanaf het moment dat we in Jezus geloven rust Gods toorn niet meer op ons. Voor ons geldt wat in 1 Thessalonicenzen 5:9 staat: *"God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de zaligheid, door onze Heere Jezus Christus"*. Als we echter weigeren om Jezus aan te nemen blijft Gods toorn op ons. *"Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven, maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem"* (Johannes 3:36).

We staan schuldig tegenover God en hebben straf verdiend

Overtreding van de wet maakt schuldig. En wie schuldig is heeft straf verdiend. Zo is het ook bij God. Wanneer wij Gods geboden overtreden zijn wij schuldig en hebben we straf verdiend. Gods straf voor de zonde is de hel.

📖 *"Want wie de hele wet in acht neemt maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden...." (Jakobus 2:10)*

Elke overtreding maakt ons schuldig. God wil dat wij Hem in alles gehoorzamen. Het is voor God niet genoeg wanneer wij slechts de meeste van zijn geboden, maar niet alle geboden, houden. Het overtreden van één gebod is in Gods ogen gelijk aan overtreding van alle geboden. Dat komt omdat elke overtreding van Gods geboden, een openbaring is van hetzelfde opstandige hart. Gods toorn wordt opgewekt door deze opstandigheid. Elke keer wanneer wij één van zijn geboden overtreden verwerpen we God. Welk gebod het ook is.

📖 *"Wij weten nu dat alles wat de wet zegt, zij dat spreekt tot hen die onder de wet zijn, opdat elke mond gestopt wordt en de hele wereld doemwaardig wordt voor God. Daarom zal uit werken van de wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd worden. Door de wet is immers kennis van zonde." (Romeinen 3:19,20)*

Wet doet zonde kennen. Wanneer we Gods wet overpeinzen zullen we steeds meer tot het inzicht komen dat we schuldig staan tegenover God. En dat Gods oordeel volledig terecht is. We zijn het waard om veroordeeld te worden. Juist daarom is het zo'n wonder dat God ons gered heeft door de dood van Zijn Zoon.

De mens is een slaaf geworden van de zonde

📖 *"Jezus antwoordde hun : Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Ieder die de zonde doet, is een slaaf van de zonde"* (Johannes 8:34)

Een ander gevolg van de zonde is slavernij. Door de val van Adam zijn we in de greep gekomen van de zonde. Toen Adam zondigde knapte er iets in zijn innerlijk. Vanaf dat moment kreeg de zonde Adam in zijn greep. Dat geldt ook voor ons, zijn nageslacht.

Door deze slavernij zijn we niet meer in staat om God te gehoorzamen. Paulus beschrijft onze ellendige toestand in Romeinen 7:14-26.

Het geweldige nieuws is echter dat Jezus ons van deze slavernij heeft bevrijd (Romeinen 7:24-25; Romeinen 6:1-14). Op het moment dat we tot geloof komen is de macht van de zonde gebroken.²⁴

De relatie tussen God en de mens is ernstig verstoord

Door de zonde is onze relatie met God ernstig verstoord:

- De zonde staat tussen God en de mens in (Jesaja 59:2).
- Gods toorn rust op ons (Romeinen 1:18; Efeze 2:3)
- We zijn vervreemd van het leven van God (Efeze 4:18, Kolossenzen 1:21).
God is een vreemde, een onbekende, voor ons geworden.
- Er is vijandschap (Kolossenzen. 1:21) tussen God en ons.
Dat blijkt van onze kant uit het feit dat wij ons vijandig gedragen tegenover God:
"zoals bleek uit uw slechte daden".
- We zijn bang voor God (Genesis. 3:10).
De mens verbergt zich, loopt weg van God.
- De mensen verdringen de kennis van God (Romeinen 1:18).
Ze duwen het weg.
- Er is niemand die God ernstig zoekt (Romeinen 3:11).

Gelukkig heeft God zelf het initiatief genomen om de relatie te herstellen. Hij heeft het probleem van de zonde, dat tussen ons en Hem instaat, opgelost, door de dood van Jezus.²⁵

De relaties tussen mensen onderling zijn verstoord

Door de zonde zijn ook de relaties tussen de mensen onderling verstoord.

Dat zien we gelijk na de zondeval al. Adam probeert de schuld af te schuiven op Eva (Genesis 3:12). Ook schaamden Adam en Eva zich vanaf dat moment voor elkaar. (Gen. 3:7). In Genesis vier lezen we vervolgens hoe Kaïn zijn broer Abel doodslaat (Genesis 4:8). Sinds de zondeval is de harmonie tussen de mensen weg.

De mens is in de macht van de satan

Door de zonde is de mens in de macht van de satan gekomen. Op het moment dat we ons bekeren worden we uit de macht van de satan bevrijd (Handelingen 26:18; Kolossenzen 1:13).²⁶

²⁴ In Bijbelstudie 33 "Bevrijding van de macht van de zonde" zullen we hier verder over nadenken.

²⁵ Zie verder punt drie van Bijbelstudie 13 "De betekenis van de dood van Jezus"

²⁶ Zie verder punt vier van bijbelstudie 14 "Wat de dood van Jezus bewerkt heeft."

Toetsvragen

1. Geef vier omschrijvingen van zonde. Geef bij elke omschrijving een tekst.
2. Waarom is liefde de vervulling van de wet?
3. Waarom is zonde opstand tegen God?
4. Hoe reageert God op de zonde? Noem drie verschillende reacties. Geef bij elke reactie een tekst.
5. Leg aan de hand van de geschiedenis van het volk Israël uit hoe God op de zonde reageert.
6. Noem acht gevolgen van de zonde. Geef bij elk gevolg een tekst.
7. Leg Jakobus 2:10 uit.
8. Leg aan de hand van Romeinen 7:14-26 uit wat het inhoud om een slaaf van de zonde te zijn.
9. Leg uit waarom wij ons als christenen hier niet bij neer hoeven te leggen.
10. Waaraan zien we dat onze relatie met God verstoord is? Noem vijf dingen.

Bijbelstudie 32

De zondige natuur

Inleiding

📖 *"Want van binnenuit, uit het hart van de mensen, komen voort kwade overwegingen, alle overspel, ontucht, moord, diefstal, hebzucht, allerlei kwaadaardigheid ..."* (Marcus 7:21,22)

Volgens Jezus is er iets mis met de mens. Uit het hart van de mens, van binnenuit, komen allerlei kwade dingen naar buiten. De Bijbel leert dat wij geboren worden met een zondige natuur. In ons innerlijk zit een fontein waar allerlei slechtheid uit voortkomt. Die fontein blijft voortdurend maar slechtheid spuiten.

Ons zondige hart is geneigd tot alle kwaad. Achter ons zondige gedrag zit een zondige natuur, waar dat gedrag uit voortkomt. De mens zit daarom met een dubbel zondeprobleem. We hebben gezondigd en we zijn zondig. We hebben Gods wet overtreden en we hebben een zondige natuur. Door onze overtredingen staan we schuldig tegenover God én we zijn een slaaf van onze zondige natuur. We doen niet alleen slechte dingen, we zijn ook slecht.

1. Onze zondige natuur is het gevolg van de zondeval

📖 *"Want zoals door de ongehoorzaamheid van de ene mens velen als zondaars aangemerkt worden"* (Romeinen 5:19)

De Bijbel zegt dat we door de zonde van Adam en Eva zondaren zijn geworden. *"Want zoals door de ongehoorzaamheid van de ene mens velen als zondaar aangemerkt²⁷ worden"* (Romeinen 5:19). Het is "door de ongehoorzaamheid" van "die ene mens" dat wij zondaren zijn.

God heeft de mens niet als zondaar gemaakt. Toen God Adam en Eva maakte hadden ze geen zondige natuur. Alles wat God gemaakt had was zeer goed (Genesis 1:31). Het is misgegaan door de zondeval, toen onze voorouders zondigden (Genesis 3:1-6). Toen is er iets geknapt in de menselijke natuur, op dat moment werden ze zondaren, ze kregen een hart waar allerlei kwaad in woont. Die zondige natuur hebben ze doorgegeven aan hun nageslacht. Ook wij hebben die zondige natuur geërfd. We zijn in zonde geboren (Psalm 51:7). Daarom zegt de Bijbel dat we van nature kinderen des toorns zijn (Efeze 2:3). We zijn vlees, verkocht onder de zonde (Romeinen 7:14).

²⁷ Romeinen 5:19 zegt dat velen als zondaren aangemerkt worden. In plaats van met "aangemerkt worden" kan het Grieks ook vertaald worden met "gemaakt zijn". Dan staat er dat we door de ongehoorzaamheid van de ene mens zondaren zijn gemaakt. Zo wordt het vertaald in de King James Version en de Luther Vertaling en ook in de NBG 51. Deze vertaling is duidelijker dan die van de HSV en SV.

2. Wat is de zondige natuur?

📖 *"Want wij weten dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde. Wat ik namelijk teweegbreng, doorzie ik niet, want niet wat ik wil, dat doe ik, maar wat ik haat, dat doe ik. En als ik dat doe wat ik niet wil, val ik de wet bij dat zij goed is. Nu ben ik het echter niet meer die dit teweegbreng, maar de zonde die in mij woont. Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. Immers, het willen is er bij mij wel, maar het goede teweegbrengen, dat vind ik niet. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. Als ik nu dat doe wat ik niet wil, breng ik dat niet meer teweeg, maar de zonde die in mij woont."* (Romeinen 7:14-20)

De voornaamste twee namen die de Bijbel voor de zondige natuur gebruikt worden, zijn "het vlees" en "de zonde die in ons woont".

In het hierboven geciteerde bijbelgedeelte spreekt Paulus twee keer over "de zonde die in mij woont" (:17 en :20). Het gaat hier dus niet over zonden die hij gedaan heeft, hij heeft het over de zonde die in hem woont. Dat is de macht in hem, die hem de verkeerde richting opstuurt: "want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade dat ik niet wil, doe ik" (:19).

In dit gedeelte wordt ook de andere naam voor onze zondige natuur gebruikt: het vlees.²⁸ We zijn vlees verkocht onder de zonde (:14). In ons vlees woont niets goeds (:18). Het vlees, zijn de zondige hartstochten en begeerten die in ons zijn (Galaten 5:24). De bijbel spreekt over vleselijke begeerten die strijd voeren tegen onze ziel (1 Petrus 2:11).²⁹ De begeerten van ons vlees trekken ons de verkeerde kant op (Jakobus 1:14). Als we aan die begeerten toegeven, dan doen we de werken van het vlees en leven we naar het vlees (Jakobus 1:14; Galaten 5:19-21, Romeinen 8:13).

Onze zondige natuur is onze aangeboren boosheid. Ons hart is verderfelijk (Jeremia 17:9). Er zit allerlei kwaad in ons hart (Marcus 7:21,22), dat naar buiten komt als het opgewekt wordt. Elke zonde, welke zonde dan ook, heeft zijn wortel in onze zondige natuur. Ons hart is werkelijk geneigd tot alle kwaad. Als een zondige gedachte of begeerte gestimuleerd wordt dan komt hij tot leven.

📖 *"Maar ieder mens wordt verzocht, als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlost. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart ze zonde"* (Jakobus 1:14,15)

Dat wij een zondige natuur hebben betekend niet dat we zo slecht zijn als we maar kunnen zijn. God beteugelt namelijk het kwaad.³⁰

²⁸ Met het woord vlees wordt niet altijd de zondige natuur bedoeld. Het woord vlees kan ook andere betekenissen hebben. Het woord vlees heeft in het Nieuwe Testament soms dezelfde betekenis als bij ons, namelijk weefsel (Romeinen 14:21). Soms staat het voor het gehele lichaam (Handelingen 2:31). En soms wordt er de volledige mens mee bedoeld (Marcus 13:20). Op andere plaatsen heeft het echter een geestelijke betekenis en staat het voor onze zondige natuur (Romeinen 7:14,18). Uit het verband moet je opmaken in welke betekenis het wordt gebruikt.

²⁹ Niet elke begeerte is verkeerd. Het is bijvoorbeeld niet verkeerd om voedsel te begeren. Maar die begeerte kan wel ontaarden in gulzigheid. Dan is het wel zonde.

³⁰ Dat doet God op verschillende manieren. Onder andere door ons geweten. Ieder mens heeft een ingeschapen besef van goed en kwaad (Romeinen 2:14,15). Verder heeft God de overheid ingesteld om het kwaad te beteuvelen (Romeinen 13:1). God heeft de overheid de opdracht gegeven om het kwaad te bestraffen. Angst voor het zwaard, dat God de overheid heeft gegeven, voorkomt dat het

En het betekent ook niet dat zondige mensen niet in staat zouden zijn om goede daden te verrichten. Zo betoonden de heidenen op het eiland Malta buitengewone vriendelijkheid en menselijkheid aan Paulus en zijn medeschipbreukelingen (Handelingen 28:2). Niet ieder mens is zo slecht als hij zou kunnen zijn. Maar de boosheid zit wel in ieder van ons. En bij ieder mens komt die boosheid er in meer of mindere mate uit. Daarom staat ieder mens schuldig tegenover God (Romeinen 3:19).

3. Slaaf van de zonde

📖 *"Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Ieder die de zonde doet, is een slaaf van de zonde"* (Johannes 8:34)

📖 *"Ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde want niet wat ik wil, dat doe ik, maar wat ik haat, dat doe ik"* (Romeinen 7:14,15)

📖 *"Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de wet van God. Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is"* (Romeinen 7:22,23)

Het gevolg van onze zondige natuur is dat we slaven van de zonde zijn. We zijn in de greep van de zonde, zoals een slaaf in de macht is van zijn meester. Dat betekent dat we niet zomaar kunnen besluiten om het goede te doen en het kwade na te laten. Als we proberen om dat voornemen uit te voeren stuiten we op het verzet van onze zondige natuur.

Als we proberen om in eigen kracht de zonde na te laten loopt dat uit op een nederlaag. Er is een macht in ons die ons gevangen houdt. De Bijbel noemt dat "de wet der zonde" (Romeinen 7:23).

📖 *"Want wij weten dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde. Wat ik namelijk teweegbreng, doorzie ik niet, want niet wat ik wil, dat doe ik, maar wat ik haat, doe ik. En als ik doe wat ik niet wil, val ik de wet bij dat zij goed is. Nu ben ik het echter niet meer die dit teweegbreng, maar de zonde die in mij woont. Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. Immers, het willen is er bij mij wel, maar het goede teweegbrengen, dat vind ik niet. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doet ik. Als ik nu dat doe wat ik niet wil, breng ik dat niet meer teweeg, maar de zonde die in mij woont. Ik ontdek dus deze wet in mij: als ik het goede wil doen, is het kwade dicht bij mij. Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de wet van God. Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van **de wet van de zonde**, die in mijn leden is. Ik ellendig mens..."* (Romeinen 7:14-24)

kwade zich al te openlijk in een samenleving kan openbaren (Romeinen 13:4). Ook de invloed van het evangelie voorkomt dat het kwaad zich ten volle in een maatschappij kan openbaren. Als christenen zijn wij het zout der aarde (Mattheüs 5:13-16).

Misschien heb je wel eens geprobeerd om in eigen kracht een bepaalde zonde na te laten en heb je beleefd waar Paulus hierboven over schrijft. De situatie is ernstig en lijkt hopeloos. We zijn in de greep van de zonde. En daarom zijn we ellendige mensen. Maar er is hoop, Jezus redt ons van de slavernij van de zonde. Hoe Jezus dat doet wordt besproken in de volgende bijbelstudie.

📖 *"Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood? Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere"* (Romeinen 7:24,25)

📖 *"Als de Zoon u vrijgemaakt heeft, zult u werkelijk vrij zijn."* (Johannes 8:36)

Toetsvragen

1. Leg uit wat met de volgende stelling bedoeld wordt: "de mens zit met een dubbel zonde probleem".
2. Welk bijbelgedeelte zegt dat we als zondaars geboren worden?
3. Wat wordt bedoeld met de zondige natuur?
4. Wat wordt wel en wat wordt niet bedoeld met de volgende uitspraak: "ons hart is geneigd tot alle kwaad"?
5. Noem de twee namen voor de zondige natuur die Paulus in Romeinen 7:14-24 gebruikt.
6. Hoe beteugelt God het kwaad in deze wereld?
7. Welke lessen over de zondige natuur kun je uit Jakobus 1:13-15 leren?
8. Wat is het gevolg van onze zondige natuur?
9. In welk bijbelgedeelte beschrijft Paulus dit uitvoerig?
10. Waarom leed Paulus voortdurend de nederlaag? Wat deed hij verkeerd?

Bijbelstudie 33

Bevrijding van de macht van de zonde

Inleiding

📖 "Als dan de Zoon u vrijgemaakt heeft, zult u werkelijk vrij zijn." (Johannes 8:36)

📖 "Maar nu, **van de zonde vrijgemaakt** en aan God dienstbaar gemaakt, hebt u uw vrucht, die tot heiliging leidt, met als einde eeuwig leven." (Romeinen 6:22)

In de vorige studie, de studie over de zondige natuur, hebben we gezien dat we in eigen kracht de zonde niet kunnen overwinnen. Proberen we dat toch, dan leidt dat tot nederlaag (Romeinen 7:14-23). En toch zegt de Bijbel dat we vrijgemaakt **zijn** van de zonde: "Maar nu, van de zonde vrijgemaakt" (Romeinen 6:18,22).

Jezus zegt dat Hij ons vrijmaakt van de slavernij van de zonde: "Als dan de Zoon u vrijgemaakt heeft, zult u werkelijk vrij zijn." (Johannes 8:36).

In deze bijbelstudie wordt besproken hoe Jezus dat gedaan heeft. En hoe we dat in ons dagelijks leven kunnen ervaren.

1. Jezus heeft ons vrijgemaakt door Zijn dood

We zijn met Christus gekruisigd

📖 "Ik ben met Christus gekruisigd....." (Galaten 2:20)

📖 "Dit weten wij toch, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is..." Romeinen 6:6

De Bijbel zegt dat we met Christus gekruisigd zijn. Toen Jezus stierf aan het kruis van Golgotha zijn wij met Hem gestorven. Christus heeft onze zondige oude mens meegenomen in Zijn kruisdood. Dit wordt gezegd van iedere christen. Het is niet iets dat nog met ons moet gebeuren, het is al gebeurd. Je bent met Christus gekruisigd.

God rekent ons de dood van Jezus toe

📖 "als Eén voor allen gestorven is, dan zijn zij allen gestorven" (2 Korinthe 5:15)

Jezus is voor allen gestorven en daarom zijn zij allen gestorven. Dat komt omdat Hij voor ons gestorven is **als onze vertegenwoordiger**. Hij handelde namens ons, Hij onderging de dingen namens ons. Alles wat met Hem is gebeurd, wordt ons door God toegerekend. Als de president van Amerika een ander land de oorlog verklaart, heeft dat effect op alle burgers van Amerika. Vanaf dat moment zijn alle burgers in oorlog. Dat komt omdat de president alle inwoners vertegenwoordigt. Hij kan namens hen optreden. Op dezelfde manier is Christus als onze vertegenwoordiger opgetreden toen Hij als onze vertegenwoordiger Gods oordeel over de zondige natuur onderging (Romeinen 8:3,4).

We zijn rechtens vrij van zonde

📖 "Dit weten wij toch, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde tenietgedaan zou worden en wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen. **Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde**" (Romeinen 6:6,7)

Onze oude mens is met Christus gekruisigd met een bepaald doel: "**opdat het lichaam der zonde tenietgedaan zou worden en wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen**". Let op het woordje "opdat".

Door de dood van Christus is het lichaam der zonde³¹ tenietgedaan. Te niet gedaan betekent hier buitenwerking stellen, krachteloos maken³². Door ons met Christus te kruisigen heeft God de heerschappij van de zonde over ons lichaam buitenwerking gesteld³³. Niet door de zondige natuur weg te nemen³⁴, maar door hem van zijn kracht te beroven. Daardoor is de zondeslavernij verbroken: "**opdat wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen**"

Omdat God ons de dood van Christus toerekent zijn we rechtens vrij van zonde.³⁵

Je hoeft dus niet meer te zondigen. Je hebt recht op vrijheid. Het vlees in je, met zijn hartstochten en begeerten, is met Christus gekruisigd (Galaten 5:24). Wij zijn aan de zonde afgestorven (1 Petrus 2:24, Kolossenzen 2:11).

Daarom zegt Paulus eenvoudigweg dat we de zonde niet langer over ons sterfelijk lichaam moeten laten heersen: "**Laat de zonde dan niet in uw sterfelijk lichaam regeren om aan de begeerten daarvan te gehoorzamen.**" (Romeinen 6:12) En "**de zonde zal over u niet heersen**" (Romeinen 6:14).

2. De Geest van God overwint de zonde in ons

📖 "(God) heeft Zijn eigen Zoon gezonden in een gedaante gelijk aan het zondige vlees en dat omwille van de zonde en de zonde veroordeeld in het vlees opdat de rechtvaardige eis der wet vervuld zou worden **in** ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest" (Romeinen 8:3,4)

Christus heeft ons vrijgemaakt door Zijn dood. De Geest maakt dit tot werkelijkheid in onze ervaring.

³¹ Het lichaam der zonde is ons lichaam dat door de zondige natuur beheerst wordt en dat daardoor een instrument van de zonde is geworden.

³² Het Griekse woord kat-argeo betekent (1) nutteloos of werkeloos maken (2) buitenwerking stellen, krachteloos maken, te niet doen. Zie de Woordstudie-concordantie van de Studiebijbel van het CvB (nr. 2378).

³³ God heeft onze zondige natuur geoordeeld in het kruis van Christus. "**Hij heeft Zijn eigen Zoon gezonden in een gedaante gelijk aan het zondige vlees en dat omwille van de zonde, en de zonde veroordeeld in het vlees, opdat de rechtvaardige eis van de wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.**" (Romeinen 8:3,4). "God heeft ... de zonde veroordeeld in het vlees" (:3). Zonde staat hier voor onze zondige natuur. De zondige natuur wordt in de Bijbel op verschillende manieren omschreven. Als het vlees (Romeinen 7:19, Galaten 5:24), als "de zonde die in mij woont" (Romeinen 7:17,20) en soms simpelweg als de zonde of de begeerte (Jakobus 1:14), zoals hier in Romeinen 8:3). Zie de vorige bijbelstudie over de zondige natuur.

³⁴ We worden pas verlost van de aanwezigheid van de zondige natuur bij onze dood of bij de wederkomst van Christus. Maar intussen zijn we "in Christus" wel rechtens vrij van de heerschappij van de zonde (Romeinen 6:6,7)

³⁵ In Christus ben je rechtens vrij van zonde. Dat is je positie in Gods ogen.

Toen een slaaf van de zonde, **nu** vrij.

"u was wel slaaf van de zonde .. **nu** .. vrijgemaakt van de zonde.." (Romeinen 6:17,18)

"Maar **nu**, van de zonde vrijgemaakt en aan God dienstbaar gemaakt..." (Romeinen 6:22)

De Geest van God overwint de zonde in ons. Dat doet Hij als we "wandelen naar de Geest". We vervullen niet zelf de eis der wet. De eis der wet wordt 'in' ons vervuld: *"opdat de eis der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest"*.³⁶

We hebben in de vorige bijbelstudie gezien dat onze zondige natuur ons de verkeerde kant optrekt, daardoor kunnen we de zonde niet nalaten (Rom. 7:14-23). Het is als een natuurwet waar we ons niet aan kunnen onttrekken. De Bijbel noemt dit *"de wet van de zonde en de dood"* die in onze lichamen werkt (Romeinen 7:23, 8:2). Ook nadat we tot geloof gekomen zijn blijft deze wet in werking. Toch is er bevrijding mogelijk. God heeft ons bevrijd van de werking van deze wet door een sterkere wet in ons leggen. Dat is de wet van de Geest des levens (Romeinen 8:2). De wet van de Geest des levens staat voor het werk van de inwonende Geest die de zonde in ons overwint. Zo zeker als onze zondige natuur ons naar beneden trekt, net zo zeker is het dat de Geest ons op zal tillen.

📖 *"Want de wet van de Geest des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet van de zonde en van de dood"* (Romeinen 8:2)

De wet van de zonde in ons trekt ons nog steeds naar beneden, maar de wet van de Geest des levens tilt ons van moment tot moment op. Als we naar de Geest wandelen, dan wordt de eis der wet **in** ons vervuld: *"opdat de rechtvaardige eis der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest"* (Romeinen 8:4).

Als je een munt in het water gooit dan zinkt hij naar beneden. Dat is het gevolg van de wet van de zwaartekracht. Maar als je de munt aan een kurk vastbindt dan blijft hij drijven. De drijfkracht van de kurk is sterker dan de kracht die het metaal van de munt doet zinken. Zolang het muntstuk verbonden blijft met de kurk, blijft het drijven. Als het losgemaakt wordt zinkt het alsnog. Van moment tot moment wordt de munt drijvende gehouden door de kurk. Zo werkt het ook in het geestelijk leven. De wet van de Geest des levens in ons, is sterker dan de wet van de zonde en de dood. Zolang we "naar de Geest wandelen", blijven we drijven. Dan tilt de wet van de Geest des levens ons op.

3. Hoe we in de vrijheid kunnen gaan staan

We hebben gezien dat we door onze dood met Christus rechtens vrij zijn van de zonde en dat de Geest de zonde in ons overwint als we door de Geest wandelen. We zullen nu bespreken hoe we deze Bijbelse waarheden kunnen toepassen.

³⁶ Een van de beloften van het Nieuwe Verbond is dat de Geest zal maken dat we naar Gods inzettingen wandelen. *"Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt."* (Ezechiël 36:27). Let op wat er staat: **"Ik zal maken dat u mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt"**. Het is God zelf die het in ons doet, door Zijn Geest. Het wandelen in Gods verordeningen is het werk van Gods Geest. Zoals een lied zegt: "en ik kan niet anders, ik moet Hem prijzen die de zonde in mij overwon".

+ Het moet voor je vaststaan

📖 *"Zo moet het ook voor u vaststaan dat gij wel dood zijt voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus"* (Romeinen 6:11 NBG 51)

Wat God over ons heeft gezegd moeten we voor waarhouden. We zijn met Christus gekruisigd en daarom rechtens vrij van zonde. Daar moeten we van uitgaan. De Bijbel zegt het, dus is het zo. Ik ben dood voor de zonde en levend voor God. Ik ben met Christus gestorven aan de zonde en opgewekt in nieuwheid des levens (Galaten 2:20, Romeinen 6:3,4).

+ 'Nee' zeggen tegen de zonde

📖 *"Laat de zonde dan niet in uw sterfelijk lichaam regeren om aan de begeerten daarvan te gehoorzamen"* (Romeinen 6:12)

"Laat dan de zonde niet langer als koning heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat gij aan zijn begeerten zoudt gehoorzamen" (Romeinen 6:12 NBG 51). Je bent rechtens vrij van zonde, je hoeft het niet langer te nemen. Je moet niet langer toelaten dat de zonde als koning over je heerst. Gebruik je wil. Zeg: 'nee' en "nu is het genoeg". We mogen in geloof onze vrijheid claimen bij God.³⁷

+ Jezelf ter beschikking van God stellen

📖 *"En stel uw leden niet ter beschikking aan de zonde als wapens van ongerechtigheid, maar stel uzelf ter beschikking aan God, als mensen die uit de doden leven geworden zijn. En laat uw leden wapens van gerechtigheid zijn voor God"* (Romeinen 6:13)

We moeten niet alleen 'nee' zeggen tegen de zonde maar ook 'ja' zeggen tegen God. We moeten ons ten dienste van God stellen en voor Hem gaan leven.

+ Door de Geest de werking van het lichaam doden

📖 *"Wandel **door de Geest** en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen"* (Galaten 5:16)

📖 *"Als u echter **door de Geest** de daden van het lichaam doodt, zult u leven"* (Romeinen 8:13)

De Bijbel zegt dat we door de Geest de daden van het lichaam kunnen doden. Het is door de Geest en niet door onze eigen kracht. Als we door de Geest wandelen zullen we de begeerte van het vlees niet volbrengen.

Wandelen door de Geest houdt in dat we er op rekenen dat de Geest in ons doet wat we zelf niet kunnen. We rekenen er op dat Gods Geest afrekent met de zondige begeerten die we opmerken. Als je iets zondigs in jezelf tegenkomt. Als je verzocht

³⁷ We zijn rechtens vrij van zonde, maar we moeten die vrijheid wel claimen. We hebben er recht op, maar we moeten er wel aanspraak op maken. Je kunt de slavernij van de zonde vergelijken met de slavernij zoals die bestond in Amerika. In het midden van de negentiende eeuw heeft president Lincon een einde gemaakt aan de slavernij. Hij vaardigde een wet uit waarin de slavernij werd afgeschaft. Op het moment dat die wet van kracht werd, waren de slaven juridisch gezien vrij. Maar de slaven waren pas echt vrij wanneer ze, met een beroep op deze wet, weigerden om nog langer naar de slavenhouder te luisteren. Zo is het ook met ons, we moeten ons recht kennen en het dan opeisen. We moeten weigeren om nog langer de zonde te gehoorzamen.

wordt. Dan moet dit je houding zijn: "Dit hoort bij de oude mens, daar ben ik dood voor, Heer rekent u er mee af."

Een kind dat in God geloofde werd eens gevraagd wat Hij zou doen als de duivel op de deur zou kloppen. Zijn antwoord was: "dan stuur ik Jezus naar de deur." Dan geef ik het in handen van Jezus en die zal er mee afrekenen. Niet zelfvechten, maar het aan Jezus overgeven en er op rekenen dat Jezus er mee afrekent.

+ In geloof op het woord van God gaan staan

We moeten in geloof staan op de feiten uit Gods woord. In geloof zeggen: "Dank u dat ik vrij ben". Zelfs als je dat op dit moment nog niet beleeft. Zie hoe zendelinge Bertha Smith dit heeft toegepast in haar leven³⁸. Hieronder volgt haar getuigenis:

*"Ik worstelde met wat er in Galaten 2:20 staat: "Met Christus ben ik gekruisigd en toch leef ik, dat is niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij". En met de waarheid van Romeinen 6. Als Paulus dood kon zijn, waarom kon ik dat niet? Waarom kwam het oude zondige zelf telkens weer bij mij naar boven? Toen kwam er een moment dat ik zei: "Heere, aangezien u mij dood rekent in uw Zoon, zal ik mij vanaf nu ook dood rekenen in Hem. **En dat zal ik doen ongeacht hoe "levend" ik nog lijk te zijn.**"*

Toen ik de Heer begon te prijzen voor het feit dat Hij me in de dood had gebracht, "geloofde" ik mijzelf daardoor dood. Dit gaf de Heilige Geest de kans om mijn oude zondige zelf op zo'n manier te controleren dat het mij niet meer kon overheersen. Dat was het einde van mijn worsteling. Het is de taak van de Heilige Geest om de oude mens er onder te houden en Christus te verhogen door onze persoonlijkheid heen."

We moeten er op vertrouwen dat God zal doen wat Hij heeft toegezegd. We kunnen in geloof zeggen: "Dank U dat U de zonde in mij overwint. Dank u dat de wet van de geest des levens mij heeft vrijgemaakt van de wet van de zonde en de dood." Geef het over en geef het af aan Jezus. Stop met zelf vechten, stap als het ware opzij voor Jezus en laat Hem de strijd voeren. Leun op Hem. Zo kunnen we in geloof onze heiliging aan Jezus toevertrouwen.

Nog een aantal opmerkingen

De vrijheid wordt van moment tot moment door Gods Geest in stand gehouden als wij blijven leven in overgave en geloof. Dan zal de wet van de Geest des levens ons vrijhouden. Als we daarin verslappen dan krijgt de wet van de zonde en de dood weer de overhand.

Er valt nog meer te zeggen over het onderwerp van deze Bijbelstudie. Naast wandelen door de Geest zijn er nog meer aanwijzingen die we, in de strijd met de zonde, in acht moeten nemen. De Heilige Geest overwint in ons de zonde, maar we moeten daarnaast zelf verstandig handelen. Als je bijvoorbeeld strijd hebt om rein te blijven in je gedachten, dan moet je met Gods Geest meewerken door, zoveel als het

³⁸ Bertha Smith was een zendelinge in China. Uit haar boek "How the Spirit filled my life" p. 31,32

in je macht is, verzoeking te voorkomen. Deze dingen worden in de volgende Bijbelstudie besproken. Zie ook Bijbelstudie 41 over de heiliging.

Toetsvragen

1. Van welke slavernij maakt Jezus ons waarlijk vrij? (Johannes 8:34,36)
2. Hoe heeft de dood van Jezus ons vrijgemaakt van de zondeslavernij?
3. We zijn rechtens vrij van zonde. Wat houdt dat in?
4. Kun je in eigen kracht de zonde nalaten?
5. Wie overwint de zonde in ons?
6. Wat is de wet van de zonde die in ons is?
7. Wat is de wet van de geest die in ons is?
8. Wat is wandelen door de Geest?
9. Hoe kun je door de Geest de werkingen van het lichaam doden?
10. Wat doe jij als de duivel aan de deur klopt?

Bijbelstudie 34

Strijd tegen de zonde

Inleiding

📖 "waak en bid, opdat u niet in verzoeking komt" (Mattheus 26:41)

In de vorige studie hebben we gezien hoe Jezus ons heeft bevrijd van de **macht** van de zonde. Dat heeft Hij gedaan door Zijn dood en opstanding. Wat daar besproken is, is de basis voor de overwinning over de zonde. Maar het is niet het hele bijbelse verhaal. Het is nodig dat we rusten in het volbrachte werk van de Heere Jezus en dat we daar, door het geloof, in gaan staan. Maar dat moet ondersteund worden door andere zaken. We moeten bijvoorbeeld onszelf ook zoveel mogelijk beschermen tegen verzoeking. En het is belangrijk om, in de strijd tegen de zonde, ons geestelijk leven te versterken. Want dat geeft de innerlijke kracht die we nodig hebben. In deze Bijbelstudie worden de voornaamste van deze dingen besproken.

Bescherm jezelf

Het is onze eigen verantwoordelijkheid om verzoeking te voorkomen. We moeten op dat gebied doen wat we kunnen. Het belangrijkste op dit gebied is dat we opletten waar we onszelf aan bloot stellen. Er zijn dingen die de zondige begeerten in ons prikkelen (Jakobus 1:14,15). Daar moeten we ons niet vrijwillig aan bloot stellen. Als je bijvoorbeeld rein wilt blijven, dan zijn er dingen waar je niet naar moet kijken en plaatsen waar je niet moet zijn. Als je last hebt van hebzucht dan is het niet verstandig om reclamefolders over luxeproducten te bekijken.

Soms zijn er radicale maatregelen nodig. *"En als uw oog u doet struikelen, werp het dan uit; het is beter voor u met één oog het Koninkrijk van God in te gaan dan met twee ogen in het helse vuur geworpen te worden"* (Marcus 9:47)

Jezus bedoelt dit uiteraard niet letterlijk. Het is een hyperbool. Jezus overdrijft met opzet. Dit doet Hij om iets te benadrukken. Wat Jezus duidelijk wil maken is dat er soms ingrijpende maatregelen nodig zijn in de strijd tegen de zonde. Als we bijvoorbeeld het gebruik van de televisie niet kunnen beheersen, dan moeten we hem wegdoen. Hetzelfde geldt voor de computer. Als je de computer niet weg kunt doen moet je andere maatregelen nemen. Je kunt bijvoorbeeld afspraken maken met je huisgenoten wanneer en hoe lang je achter de computer zit. Dat is lastig en je bent er maatschappelijk gehandicapt door. Maar Jezus zegt dat je dat er maar voor over moet hebben. Als je een oog uitrukt, dan ben je gedeeltelijk gehandicapt. Maar Jezus zegt: "liever vrijwillig gehandicapt, dan doorgaan met zondigen."

We moeten ook oppassen voor verkeerd gezelschap. *"Dwaal niet: slecht gezelschap bederft goede zeden."* (1 Korinthe 15:33) Waar je mee omgaat, wordt je door beïnvloed. We moeten onszelf bewaren voor besmetting met de wereld (Jakobus 1:27).

Een andere maatregel die ons beschermt is het voorkomen van niets doen. David kwam in verleiding toen hij thuis op zijn dak zat te luieren. Toen zag hij Batseba en liet hij haar halen (2 Samuel 11:1-4). Het was de tijd van het jaar dat de koningen er op uittrokken, maar David had dat niet gedaan, hij zat thuis (2 Samuel 11:1). Hetzelfde principe staat in 1 Timotheus 5:13-15. Paulus adviseert de jonge weduwen

om opnieuw te trouwen, waardoor ze nuttig bezig zijn. Zo wordt voorkomen dat ze in verzoeking komen³⁹.

Versterk je geestelijk leven

📖 *"Maar u, geliefden, bouwt u uzelf op in uw allerheiligst geloof en bid in de Heilige Geest"* (Judas :20)

Judas spoort ons aan om bezig te zijn met het versterken van ons geestelijk leven. We moeten onszelf opbouwen in het allerheiligst geloof. Dat helpt ook in de strijd tegen de zonde. Een krachtig geestelijk leven beschermt ons.

Er zijn een aantal goede gewoonten die ons geestelijk leven versterken. Laten we er op toezien dat deze dingen een plaats hebben in ons leven. Hier komt het lijstje:

1. Het allerbelangrijkste is dat we dagelijks contact met God onderhouden door bijbellezen en gebed⁴⁰. Stort je hart uit voor God, ken Hem in al je wegen, bespreek alles met Hem.
2. Dan is er de goede gewoonte van het memoriseren. Dat is het uit je hoofd leren van bijbelteksten⁴¹. Dat brengt ook veel kracht in ons geestelijk leven.
3. Verder is het erg belangrijk om regelmatig contact te hebben met medechristenen.
4. Het is ook erg goed voor ons geestelijk leven als we iets voor God doen. Want dat versterkt ons en het brengt realiteit in ons leven.
5. Wat je ook kunt doen is het lezen van goede biografieën. Bijvoorbeeld van zendelingen. Lees ook andere goede boeken met geestelijk onderwijs.
6. En dan is er nog het zingen. Leer liederen uit je hoofd en zing die voor jezelf of samen met anderen (Efeze 5:18-20).
7. Een andere goede gewoonte is het dagelijks houden van een korte gezinsdienst op een vaste tijd. Dat kun je ook doen als je niet getrouwd bent en met andere christenen samen in een huis woont. Roep op een vaste tijd het gezin bij elkaar, zing een lied, lees een gedeelte uit de Bijbel en bidt voor de zaken die in het gezin spelen.
8. Bid geregeld voor anderen. Maak een lijstje met onderwerpen waar je telkens voor bidt. Niet alleen met dingen voor jezelf, maar ook voor de mensen om je heen en voor het werk van God.
9. En vergeet vooral niet om God te danken voor alles wat Hij voor je gedaan heeft. (Efeze 5:20). Begin iedere tijd van gebed met dankzegging. Verheug je in God (Filippenzen 4:4).

Blijf vervuld met de Geest

📖 *"En word niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar word vervuld met de Geest .."* (Efeze 5:18)

Het is de Geest van God die de zonde in ons overwint. Dat doet Hij als we *"naar de Geest"* wandelen. In Romeinen 8:4 staat: *"Opdat de rechtvaardige eis van de wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest."* Als we naar de Geest wandelen wordt de eis der wet in ons vervuld. Daarom moeten we de Geest van God de ruimte geven in ons leven. Hoe we dat doen wordt in bijbelstudie 22 over de vervulling met de Geest besproken.

³⁹ De maatschappelijke situatie was toen wel anders dan nu. In onze tijd is het voor een jonge vrouw ook mogelijk om haar tijd nuttig in te vullen door werk. Dat was in die tijd veel moeilijker.

⁴⁰ Zie de bijbelstudie over het houden van stille tijd deze bijbelstudie staat in boek II.

⁴¹ Zie de bijbelstudie over memoriseren. Deze bijbelstudie staat in deel II.

Wapen jezelf met het Woord van God

📖 *"Ik heb uw rede [uw Woord] in mijn hart verborgen, opdat ik tegen U niet zondige"* (Psalm 119:11 SV)

Ik heb uw Woord in mijn hart opgeborgen, opdat ik tegen U niet zondig. In de strijd tegen de zonde helpt het om het Woord van God in je hart op te bergen, door het uit je hoofd te leren⁴². Zoek teksten die speciaal over de zonde gaan waar jij mee worstelt en leer die uit je hoofd. Op deze manier wapenen we onszelf met het Woord van God.

Geef de strijd niet op

📖 *"U hebt nog niet tot bloedens toe weerstand geboden in uw strijd tegen de zonde."* (Hebreeën 12:4)

Veel zonden kunnen we, nadat we tot geloof zijn gekomen, snel afleggen. Maar er zijn ook zonden die we niet zo gemakkelijk af kunnen leggen. De strijd met deze zonden is veel zwaarder. De strijd verloopt dan vaak met vallen en opstaan.

Sta direct weer op

📖 *"...wanneer ik gevallen ben, zal ik weder opstaan..."* (Micha 7:8 SV)

📖 *"Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid"* (1 Johannes 1:9)

Als we zondigen dan moeten we dat direct belijden. Je moet er niet mee rond blijven lopen. Als wij onze zonden belijden dan vergeeft God onmiddellijk en volledig. Dat staat in 1 Johannes 1:9. Als wij onze zonden belijden dan reageert God met vergeving en reiniging.⁴³

Het is belangrijk dat wij door het geloof in de vergeving gaan staan nadat we de zonde beleden hebben. Dat kunnen we doen door te danken. "Dank u wel Heere Jezus dat u ook voor deze zonde hebt betaald aan het kruis en dat U mij vergeven hebt." God vergeeft ook iedere keer weer die ene zonde waar je telkens in valt. Hij zal de zonden niet meer gedenken (Hebreeën 10:17).

Biedt weerstand met Gods Woord

📖 *"Maar Hij antwoordde en zei: Er staat geschreven"* (Mattheus 4:4, 7)

📖 *"Toen zei Jezus tegen hem: Ga weg, satan, want er staat geschreven"* (Mattheus 4:10)

In Mattheus 4:1-11 lezen we hoe Jezus werd verzocht door de satan. De satan deed allerlei zondige suggesties, maar Jezus bood weerstand met het Woord van God. Hij verwierp die suggesties telkens met een beroep op de Schrift. Hij zei iedere keer weer: "Dat doe ik niet, want er staat geschreven" en dan volgde een citaat uit het

⁴² Zie de bijbelstudie over memorisatie. Deze bijbelstudie staat in boek II. De makkelijkste manier om teksten uit het hoofd te leren: Schrijf ze op, bijvoorbeeld op kaartjes of in een schrift. Lees ze dagelijks enkele malen **hardop** op. Als je dat doet dan zul je merken dat de teksten na enige tijd in je geheugen blijven hangen.

⁴³ Uiteraard heeft God ons alle zonden vergeven toen we tot geloof kwamen. Dat is onderdeel van de beloften van het nieuwe verbond (Hebreeën 10:17). Als een christen zondigt dan wordt de gemeenschap met God verstoort, daarom moeten we de zonden waar we ons bewust van zijn belijden. Wanneer we dat doen wordt de gemeenschap met God weer volledig hersteld (1 Johannes 1:7,9). Zie de Bijbelstudie over wat er gebeurt als een christen zondigt. Deze Bijbelstudie staat in boek II.

Woord van God. Zo moeten ook wij weerstand bieden aan de duivel wanneer hij ons verleidt tot zonde.⁴⁴

Waak en bid

📖 "Waak en bid, opdat u niet in verzoeking komt" (Mattheus 26:41)

📖 "Daarom, wie denkt te staan, laat hij oppassen dat hij niet valt" (1 Korinthe 10:12)

In de strijd met de zonde moeten we altijd waakzaam blijven. Als we verslappen worden we kwetsbaar. We kunnen bijvoorbeeld verslappen in afscheiding van de wereld of in het houden van stille tijd. Een aanwijzing dat we in de gevarenzone verkeren is als we onze vreugde in de Heer kwijt zijn (Filippenzen 4:4). We moeten de kracht van de zondige begeerten nooit onderschatten: "*Wie denkt te staan, laat hij oppassen dat hij niet valt.*" Jezus heeft ons niet voor niets leren bidden: "*Leid ons niet in verzoeking*". (Mattheus 6:13).

Doe een beroep op Jezus

📖 "Want waarin Hij Zelf geleden heeft, toen Hij verzocht werd, kan Hij hen die verzocht worden te hulp komen" (Hebreeën 2:18)

📖 "Want wij hebben geen Hogepriester Die geen medelijden kan hebben met onze zwakheden, maar Een Die in alles op dezelfde wijze als wij is verzocht, maar zonder zonde. Laten wij dan met vrijmoedigheid naderen tot de troon van de genade....om geholpen te worden op het juiste tijdstip" (Hebreeën 4:15,16)

Jezus is onze barmhartige hogepriester. Omdat Hij Zelf in verzoeken geleden heeft weet Hij wat we doormaken. Hij weet wat het is om verzocht te worden (Hebreeën 2:18 en 4:15,16). Hier staat dat Hij ons te hulp kan komen. En als Hij dat kan, dan zal Hij dat ook zeker doen. Als je het gevoel hebt dat je er niet uitkomt, ga dan eenvoudig tot Jezus, zeg het aan Hem, stort je hart voor Hem uit. Geef je falen toe, erken dat je vastgelopen bent (Psalm 119:176). Vraag of Hij je, naar Zijn belofte, te hulp wil komen.⁴⁵

⁴⁴ Een leerzaam getuigenis van een bekende bijbelleraar uit een vorige generatie: "Er bestaat geen beter voorbeeld dan het voorbeeld van Jezus. Vandaar dat ik **hardop** Bijbelverzen begin te citeren, telkens wanneer ik voel dat ik door satan wordt aangevallen. Nooit zal ik het opwindende gevoel vergeten, dat ik kreeg, toen ik dit voor het eerst probeerde. Urenlang was ik door een bepaalde verleiding geplaagd en niets kon die doen wijken. Ik had me op beloften beroepen, vertrouwd op de Heilige Geest, gebeden, en de Heer gevraagd het van me weg te nemen ... niets hielp. Toen herinnerde ik mij wat Jezus in het uur der beproeving had gedaan en dus zocht ik naar een Bijbelvers dat rechtstreeks Gods gezichtspunt over verzoeking tot uitdrukking bracht. Terwijl ik me een beetje dwaas voelde, zei ik: "Laat me met rust satan, want er staat geschreven" En ik citeerde het vers hardop. De verleiding verdween, en de satan ook. Dit is volgens mij de manier waarop wij weerstand moeten bieden aan de satan. Doen we dit, dan heeft God beloofd dat de satan van ons zal vlieden. "Bied weerstand aan de duivel en hij zal van u wegvlugten" (Jakobus 4:7)"

⁴⁵ Nog enkele beloften waar je op kan pleiten in de strijd tegen de zonde. God zal het goede werk dat Hij in je begonnen is afmaken (Filippenzen 1:6). Je hebt de belofte dat de Heere voor uitkomst zal zorgen (1 Korinthe 10:13). Je kunt pleiten op de beloften van het nieuwe verbond. Bijvoorbeeld op deze belofte. "*Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal **maken dat** u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze*

Zoek steun bij medechristenen

📖 "En Hij heeft sommigen gegeven als herders" (Efeze 4:11)

Als je er zelf niet uit komt, blijf er dan niet mee rondlopen. Zoek steun bij medechristenen die je vertrouwt. Leg je probleem aan hen voor zodat jullie er samen voor kunnen bidden. Het is goed als je iemand hebt waar je, je strijd mee kunt delen. Zoek eventueel pastorale hulp

Toetsvragen

1. Wat kun je zelf doen om verzoeking te voorkomen?
2. Leg de tekst over het uitrukken van het oog uit? (Marcus 9:47)
3. Waar stel jij jezelf aan bloot? Wat voor effect heeft het op je geestelijk leven?
4. Hoe kun je je geestelijk leven versterken?
5. Ben je vervuld met de Heilige Geest? (Zie de bijbelstudie over dit onderwerp?)
6. Er is een zonde waar jij strijdt mee hebt, welke tekst zou je daarover uit je hoofd kunnen leren?
7. Wat moet je doen als je gestruikeld bent? (Micha 7:8, 1 Johannes 1:9)
8. Wat wordt bedoeld met 'door geloof in de vergeving gaan staan' en hoe doe je dat?
9. Leg Hebreë 2:18 uit.
10. Noem een aantal beloften uit Gods Woord waar je in de strijd tegen de zonde aan vast kunt houden.

houdt." (Ezechiël 36:27) God heeft zijn Geest in ons binnenste gelegd en door het werk van de Geest zal Hij bewerken dat we naar zijn inzettingen wandelen.

Bijbelstudie 35

Wat moet ik doen om zalig te worden?

Inleiding

Wat moet ik doen om zalig te worden? Deze vraag wordt in het boek Handelingen twee keer gesteld. De eerste keer aan Petrus, op de Pinksterdag. De tweede keer aan Paulus, door de gevangenbewaarder van de stad Filippi.

📖 *"En toen zij dit hoorden, werden zij diep in het hart geraakt en zeiden tegen Petrus en de andere apostelen: Wat moeten wij doen, mannenbroeders? En Petrus zei tegen hen: Bekeer u..."* (Handelingen 2:37,38)

📖 *"en hij bracht hen naar buiten en zei: Heren, wat moet ik doen om zalig te worden? En zij zeiden: Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden..."* (Handelingen 16:30,31)

Uit de antwoorden van Paulus en Petrus blijkt dat er twee dingen nodig zijn om behouden te worden: geloof en bekering⁴⁶. We moeten in Jezus **geloven** en we moeten ons **bekeren**.

Geloof en bekering zijn nauw met elkaar verbonden. Waar geloof is, daar is ook bekering. En andersom: waar bekering is, daar is ook geloof. Geloof en bekering zijn zo nauw met elkaar verbonden dat op veel plaatsen in het Nieuwe Testament slechts één van de twee woorden genoemd wordt. Dat is ook het geval bij de twee teksten die hierboven zijn geciteerd. Petrus sprak op de pinksterdag over bekering. Paulus sprak in Filippi over geloof.

1. Wat is geloof?

Geloof is voor waar houden

Je hebt van de Heere Jezus gehoord, dat Hij de Zoon van God is. En dat Hij gestorven is aan het kruis voor de zonden. Je weet dat de Bijbel zegt dat ieder die in Jezus gelooft vergeving van zonden ontvangt. Je gelooft dat dit werkelijk zo is. Je houdt het voor waar.

📖 *"maar deze zijn geschreven, **opdat u gelooft, dat Jezus de Christus is, de Zoon van God**, en opdat u door te geloven, het leven zult hebben in Zijn naam"* (Johannes 20:31)

Geloof is vertrouwen

Geloof is meer dan alleen voor waar houden, het is ook je vertrouwen op Jezus stellen. Je hebt gehoord van Zijn offer, je kent zijn uitnodiging. En je gaat er vervolgens op in. Een goede manier om dat te doen is door je vertrouwen in het gebed uit te spreken richting God.

⁴⁶ Petrus noemt, op de Pinksterdag, ook nog de doop. *"Bekeert u en een ieder van u late zich dopen ..."* (Handelingen 2:38). De doop is, zoals uit de rest van de Bijbel blijkt, geen voorwaarde voor behoud. Zie bijbelstudie 36 "We worden alleen behouden door het geloof".

2. Wat is bekering?

📖 *"Wat moeten wij doen, mannenbroeders? En Petrus zei tegen hen: Bekeer u..."* (Handelingen 2:37,38)

📖 *"Toen kwam hij tot zichzelf Ik zal opstaan en naar mijn vader gaan en tot hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u en hij stond op en keerde naar zijn vader terug"* (Lucas 15:17-20 NBG 1951)

In bekering zit het woord keren. Bij de bekering keer je, je ergens van af. Je keert je af van je leven zonder God, van je zondige wandel. En je keert je ergens naar toe, naar God, naar Jezus. Je doet waartoe Jezus ons oproept in Mattheus 11:28,29 NBG 1951: *"Komt tot Mij ..en neemt mijn juk op u"*. Bekering is tot Jezus komen en jezelf aan Hem onderwerpen: "Heere Jezus ik kom tot U, voortaan wil ik U dienen".

Een voorbeeld van een mens die zich bekeerde is de verloren zoon (Lucas 15:11-24). Hij ging zijn eigen weg. Op een bepaald moment kwam hij tot inkeer: "Wat ben ik aan het doen, dit gaat fout" (Lucas 15:17). Toen nam hij het besluit om terug te gaan naar zijn vader (Lucas 15:18). Vervolgens voerde Hij dat besluit ook uit. Hij stond op, ging naar zijn vader en beleed zijn zonde (Lucas 15:21). Zijn vader ontving hem met open armen en schonk hem genade. Zo zal God ieder mens, dat tot Hem terugkeert, met vreugde ontvangen⁴⁷.

Bekering is geen lang proces⁴⁸. De bekering vindt plaats op het moment dat je tot Jezus gaat en jezelf aan Hem onderwerpt. Je hoeft jezelf niet eerst op te knappen. Je mag komen zoals je bent. Net zoals de verloren zoon, met lompen en al. De opruiming volgt pas na de bekering.

⁴⁷ *"Want ieder die de Naam van de Heere zal aanroepen, zal zalig worden."* (Romeinen 10:13). *"Ik zeg u dat er evenzo blijdschap zal zijn in de hemel over één zondaar die zich bekeert ..."* (Lucas 15:7). God heeft geen lust in de dood van de goddeloze, maar veeleer daarin dat de zondaar zich bekeert en leeft. (Ezechiël 18:23,32). Hij wil niet dat er ook maar iemand verloren gaat (2 Petrus 3:9). Hij wil dat alle mensen zalig worden (1 Timotheus 2:4)

⁴⁸ De Bijbel spreekt over de bekering ten leven. Dat is het moment dat je, je afkeert van je zondige wandel en je jezelf aan Jezus onderwerpt. Dit is de bekering waardoor je behouden wordt (Handelingen 2:38). Maar de Bijbel spreekt ook over bekering van bepaalde concrete zonden. Zo werden de christenen, uit vijf van de zeven gemeenten in Asia, (Openbaring 2,3) opgeroepen om zich van bepaalde zonden te bekeren. Dat betekent dat ze die dingen weg moesten doen uit hun leven. Maar dat had niets met hun behoud te maken. Ze waren al behouden, maar ze zondigden en faalden op bepaalde punten. Jezus sprak hen daar op aan. Hier staat bekering niet in het kader van de rechtvaardiging, maar in het kader van de heiliging. De heiliging is een proces dat begint op het moment dat iemand tot geloof komt. Het bestaat uit het afleggen van alles wat bij de oude mens hoort en uit het aandoen van alles wat bij de nieuwe mens hoort. (Efeze 4:20-25 , Kolossenzen 3:5-14). Zie bijbelstudie 41 over de heiliging. Dit proces van heiliging wordt ook wel eens de dagelijkse bekering genoemd. We moeten dat echter niet verwarren met de eenmalige bekering op het moment dat we tot geloof komen.

3. Jezus aannemen

📖 *"Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven"* (Johannes 1:12)

De Bijbel spreekt over het aannemen van Jezus: *"allen die Hem **aangenomen hebben**"* (Johannes 1:12). Jezus aannemen is je vertrouwen op Hem stellen en jezelf aan Hem onderwerpen⁴⁹. Dat kun je doen door in gebed tot Jezus te zeggen: "Heere Jezus ik kom tot U. Kom binnen in mijn leven. Ik neem U aan als mijn Heer en mijn Verlosser."

Om duidelijk te maken dat wij ons hart aan Jezus moeten geven gebruikt de Bijbel in Openbaringen 3:20 een prachtig beeld. Dat is het beeld van Jezus die op de deur van ons hart klopt.

📖 *"Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen."* (Openbaring 3:20)

Jezus staat aan de deur van ons hart⁵⁰. Hij klopt. Hij wil binnenkomen. Hij wacht totdat wij de deur openen. Als we dat doen, komt Hij binnen. Dan komt Hij door Zijn Geest in ons wonen. *"Als iemand .. de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen"*.

Tot slot

Wat moet ik doen om behouden te worden? Dat is de vraag waar we deze bijbelstudie mee begonnen. De Bijbel spreekt over tot geloof komen, je bekeren, Jezus aannemen en tot Jezus komen. Al die uitdrukkingen verwijzen naar één en dezelfde gebeurtenis. Namelijk het moment dat een mens zijn vertrouwen op Jezus stelt en zich aan Hem onderwerpt.

Heb jij dat al gedaan? Heb jij ooit de deur van je hart voor Jezus geopend? Als je dat nog nooit hebt gedaan, waarom zou je het dan nu niet doen?

Toetsvragen

1. Wat moet je doen om zalig te worden?
2. Waarom wordt in de Bijbel vaak alleen over geloof óf alleen over bekering gesproken?
3. Wat is geloof?
4. Wat is bekering?
5. Leg uit wat bekering is aan de hand van het verhaal van de verloren zoon.
6. Noem twee misverstanden met betrekking tot de bekering?
7. Welke twee vormen van bekering kun je in de Bijbel onderscheiden?
8. Wat wordt bedoeld met Jezus aannemen?
9. Wat wordt bedoeld met de volgende uitspraak: "Jezus aannemen is geloof en bekering in de praktijk"?
10. Heb jij Jezus aangenomen? Vertel hoe dat gegaan is.

⁴⁹ Jezus aannemen is niet iets extra's, dat we nog naast geloof en bekering moeten doen.

Jezus aannemen is geloof en bekering in de praktijk. Als je Jezus aanneemt dan geef je aan dat je, je vertrouwen op het offer van Jezus stelt en dat je voortaan naar Hem wilt luisteren.

⁵⁰ In deze uitnodiging (Openbaring 3:20) richt Jezus zich tot de individuele mens: "Als iemand mijn stem hoort en de deur opent, zal ik bij hem binnenkomen".

Bijbelstudie 36

Het behoud is alleen door het geloof

Inleiding

In de vorige bijbelstudie hebben we gezien hoe we zalig kunnen worden. Deze bijbelstudie is het vervolg.

Helaas wordt het evangelie vaak verdraaid. Daarom is het van belang om nadruk te leggen op de volgende drie waarheden:

- Het behoud is alleen door genade
- Het behoud is alleen door het geloof
- Het behoud is alleen door Jezus

1. Alleen door genade

📖 "Want uit genade bent u zalig geworden..." (Efeze 2:8)

📖 "Maar wij geloven door de genade van de Heere Jezus Christus...zalig te worden..."(Handelingen 15:11)

Genade is Gods onverdiende goedheid. We hebben het niet verdiend en we zijn het niet waard, maar toch heeft God ons gered.

Hét voorbeeld van Gods genade is Paulus. Als iemand het niet waard was om door Jezus gered te worden, dan was het Paulus. Paulus had de gemeente van Jezus Christus met grote ijver vervolgd. Hij dacht dat hij God een dienst bewees door het geloof met geweld te bestrijden. Toch heeft Christus, zo getuigd Paulus, zelfs hem gered!

📖 "En Ik dank Hem Die mij kracht gegeven heeft, namelijk Christus Jezus onze Heere, dat Hij mij trouw geacht heeft, toen Hij mij een plaats gaf in de bediening, mij, die vroeger een godslasteraar was, een vervolger en een verdrukker. Maar mij is barmhartigheid bewezen, omdat ik het in onwetendheid gedaan heb, in ongelooft. De genade van onze Heere is echter zeer overvloedig geweest, met geloof en liefde, die er is in Christus Jezus. Dit is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om zondaars zalig te maken, van wie ik de voornaamste ben. Maar daarom is mij barmhartigheid bewezen, opdat Jezus Christus in mij, de voornaamste van de zondaars, al Zijn geduld zou tonen, tot een voorbeeld voor hen die later in Hem zouden geloven tot het eeuwige leven." (1 Timotheus 1:12-16)

Juist in het leven van Paulus zien we hoe onbegrijpelijk Gods liefde is. Hoe kon God Hem nu redden? Hetzelfde geldt ook voor ons, hoe kon God ons nu redden? Als we naar ons zelf kijken is dat onbegrijpelijk, want dan zien we niets dan zonde. Maar als we in plaats daarvan ons oog richten op Jezus gaan we het steeds beter begrijpen. Het antwoord is: "door de genade van onze Heere". Omdat God goed is voor hen die het niet verdienen!

2. Alleen door het geloof

- 📖 *"Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen." (Efeze 2:8,9)*
- 📖 *"Maar toen de goedertierenheid van God, onze Zaligmaker, en Zijn liefde tot de mensen verschenen is, maakte Hij ons zalig, niet op grond van de werken van rechtvaardigheid die wij gedaan zouden hebben, maar vanwege Zijn barmhartigheid..." (Titus 3:4,5)*

We worden behouden door het geloof. Dat wil zeggen: doordat we ons vertrouwen op Jezus stellen. We worden niet gered door wat we doen of wat we zijn. Paulus zegt dat heel duidelijk in deze twee bijbelverzen. Hij zegt: "en dat niet uit u", "niet uit werken", "niet op grond van de werken van rechtvaardigheid die wij gedaan zouden hebben". Je wordt dus niet behouden omdat je gedoopt bent, of omdat je regelmatig naar de kerk gaat. En ook niet omdat je ieder dag uit de Bijbel leest en tijd neemt om te bidden. En al helemaal niet omdat je ouders gelovig zijn. Al die dingen kunnen je niet redden. Er is niets wat jij kunt doen of laten om in de hemel te komen. Het enige wat je kunt doen is je vertrouwen op Jezus stellen. Het behoud is: "door het geloof". En door niets anders.

De Farizeeën dachten daar heel anders over. Zij waren van mening dat God hen welgezend was omdat ze Joden waren, als kind besneden waren en ijverig de wet probeerden te houden. De Farizeeën stelden hun vertrouwen op deze dingen. Jezus geeft in het Lucas-evangelie een treffende illustratie van dit valse vertrouwen van de Farizeeën *"En Hij sprak ook met het oog op sommigen die van zichzelf overtuigd waren dat zij rechtvaardig waren en alle anderen minachtten, deze gelijkenis. Twee mensen gingen naar de tempel om te bidden. De één was een Farizeeër en de ander een tollenaar. De Farizeeër stond daar en bad dit bij zichzelf: "O God, ik dank U dat ik niet ben zoals de andere mensen; rovers, onrechtvaardigen, overspelers of ook als deze tollenaar. Ik vast tweemaal per week, Ik geef tienden van alles wat ik bezit.... "* (Lucas 18:9-12). Dit is wel een heel vreemd dankgebed. Een heel ander gebed dan het gebed dat een Christen gewend is om te bidden: "Dank u Heer, dat u mij gered hebt van mijn zonden. Ik dank u Heer Jezus dat u naar de aarde gekomen bent om voor mij te sterven". In het gebed van een Christen draait het niet om hemzelf, om wat hij gedaan heeft. Het draait allemaal om Jezus, om wat Hij gedaan heeft.

Ook Paulus stelde, voordat Hij tot geloof kwam, net als deze Farizeeër zijn vertrouwen op zichzelf. In de Filippenzen brief beschrijft Paulus dit uitvoerig: *"..als iemand anders denkt te kunnen vertrouwen op het vlees, ik nog meer: besneden op de achtste dag, uit het geslacht van Israël, van de stam Benjamin, een Hebreeër uit de Hebreeën, wat de wet betreft een Farizeeër, wat ijver betreft een vervolger van de gemeente, wat de rechtvaardigheid betreft die in de wet is, onberispelijk. Maar wat voor mij winst was, dat heb ik om Christus' wil als schade beschouwd. Ja, beslist, ik beschouw ook alles als schade vanwege de voortreffelijkheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heere, om Wie ik dat alles als schade ervaren heb. En ik beschouw het als vuiligheid, opdat ik Christus mag winnen.... "* (Filippenzen 3:4-9). Wat Paulus hier zegt is dat je moet kiezen waar je, je vertrouwen op stelt. Je kunt uit twee dingen kiezen. Of je stelt je vertrouwen op jezelf, op je werken. Paulus noemt dat: "vertrouwen op het vlees". Of je stelt je vertrouwen op Jezus. Als je vertrouwt op

je eigen werken dan zul je Christus verliezen. Je zult verloren gaan. Maar wanneer je je vertrouwen op Jezus stelt dan zul je behouden worden. Je zult Christus winnen.

Je kunt dus niet aan beide zaken tegelijk vast houden. Of je vertrouwt op het volbrachte werk van Jezus. Of je vertrouwt op het feit dat je besneden bent en de wet houdt, regelmatig vast, tienden geeft enzovoort. Allebei kan niet. *"Zie, ik, Paulus, zeg u dat, als u zich laat besnijden, Christus u van geen nut zal zijn. En nogmaals betuig ik aan ieder mens die zich laat besnijden, dat hij verplicht is de hele wet te onderhouden. U bent van Christus losgeraakt, u die door de wet gerechtvaardigd wilt worden, en daarmee bent u uit de genade gevallen."* (Galaten 5:2-4) Het is dus of het een of het ander. We worden in dit vers ernstig gewaarschuwd. Wanneer we het geloof alleen niet genoeg vinden, maar daarnaast ook nog op andere dingen vertrouwen dan "zijn we van Christus losgeraakt" en dan "zijn we uit de genade gevallen". Het enige wat ons dan nog rest is Gods toorn.

3. Alleen door Jezus

Jezus is de enige weg tot God

📖 *"...Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij."* (Johannes 14:6)

📖 *"En de zaligheid is in geen ander, want er is onder de hemel geen andere Naam onder de mensen gegeven waardoor wij zalig moeten worden."* (Handelingen 4:12)

We kunnen alleen behouden worden door Jezus. Niet alle wegen leiden tot God. Er is slechts één weg die tot God leidt en dat is het geloof in Jezus. Daarom is het zo ontzettend belangrijk wat je denkt over Jezus. Geloof je dat Hij de Christus is, de Zoon van God, die naar de aarde kwam om voor onze zonden te sterven? Of ben je van mening dat Hij niet meer dan een goed mens was? Wanneer je Jezus verwerpt zul je verloren gaan (Johannes 3:18,36). Net als de Joden die ondanks de vele wonderen die Jezus deed niet in Hem geloofden (Johannes 8:23,24).

Jezus is de enige middelaar tussen God en mensen

📖 *"Want er is één God. Er is ook één Middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus".* (1 Timotheus 2:5)

Wanneer we vertrouwen op ons zelf of op iemand anders zullen we verloren gaan. Alleen door op Jezus te vertrouwen kunnen we behouden worden. Daarom is het ook zo buitengewoon ernstig dat de rooms-katholieke kerk mensen leert om op Maria en de heiligen te vertrouwen. Volgens de rooms-katholieke kerk is de voorspraak van Maria en de heiligen uitermate belangrijk voor ons behoud. Zij nemen daardoor de plaats in van Jezus. Er is namelijk maar één middelaar tussen God en mensen. En dat is Jezus. Niet Maria of een van de heiligen.

4. Niet uit werken

We kunnen zelf niets doen om behouden te worden. Het enige wat wij kunnen doen is ons vertrouwen op Jezus stellen. Meer vraagt God niet van ons.

Helaas worden er altijd weer dingen toegevoegd aan dit eenvoudige evangelie. De natuurlijke mens vindt het blijkbaar moeilijk om te aanvaarden dat hij echt niets bij kan dragen aan zijn behoud. Meestal wordt niet ontkend dat wij door het geloof behouden moeten worden. Maar zo wordt er bij gezegd, het geloof **alleen** is niet genoeg, daarnaast zijn er ook nog andere dingen nodig voor het behoud. Zo wordt het evangelie van zijn kracht beroofd.

Dingen die vaak toegevoegd worden aan het geloof:

-Het houden van Gods geboden

Dit is de verdraaiing van het ware evangelie waar Paulus in de Galatenbrief tegen streed. Ook in deze tijd zijn er groeperingen die het houden van Gods geboden van belang achten voor het behoud. Een duidelijk voorbeeld zijn de zevendedagsadventisten.

-Goede werken

Rooms-katholieken zijn van mening dat goede werken bijdragen aan het behoud. Hoe meer goede werken wij doen hoe beter. Dit hangt samen met hun geloof in het vagevuur. Christenen die nog niet heilig genoeg zijn moeten, voordat zij naar de hemel mogen, eerst nog een tijd in het vagevuur doorbrengen. Daar worden ze gereinigd en zo geschikt gemaakt voor de hemel. Het doen van goede werken verkleint de tijd die doorgebracht moet worden in het vagevuur. Dit is een grove verdraaiing van het ware evangelie. Want de bijbel zegt duidelijk dat wij niets bij kunnen dragen aan ons behoud. "niet door werken der gerechtigheid [goede werken] die wij zouden gedaan hebben". Ook leert de Bijbel nergens het bestaan van het vagevuur. Deze plaats van reiniging is verder ook volstrekt overbodig. Want we zijn toen we tot geloof kwamen geheiligd (gereinigd) door het offer van Christus (Hebreeën 10:10).

-De doop

Bij de doop zullen we in de volgende paragraaf stil staan.

Door deze of andere dingen toe te voegen aan het geloof doen we de genade van God te niet. Want het komt er dan toch weer op neer dat we proberen om het behoud te verdienen.

📖 *"Ik doe de genade van God niet teniet; want als er gerechtigheid door de wet zou zijn, dan was Christus tevergeefs gestorven."* (Galaten 2:21)

📖 *"maar als het door genade is, is het niet meer uit de werken, anders is genade geen genade meer..."* (Romeinen 11:6)

Het toevoegen van werken aan het geloof is een buitengewoon ernstige zaak.

Wanneer we dat doen verkondigen we niet meer het ware evangelie. We verkondigen dan een ander, een vals evangelie. Paulus waarschuwt ons ernstig.

📖 *"Maar zelfs als wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie zouden verkondigen, anders dan wat wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt."* (Galaten 1:8)

5. Niet door de doop

In de vorige paragraaf hebben we gezien dat we niet door werken behouden kunnen worden. En dat het toevoegen van werken aan het geloof een buitengewoon ernstige zaak is. Ook werden een aantal dingen genoemd die vaak aan het geloof toegevoegd worden. Eén van die dingen is de doop. Hier zullen we in deze paragraaf verder op in gaan.

Paulus was door God geroepen om het evangelie te verkondigen onder de heidenen. Heel zijn leven stond in dienst van zijn medemens. Door de verkondiging van het evangelie probeerde hij zoveel mogelijk mensen te redden. Daar had hij alles voor over (1 Korinthe 9:19-22). Als de doop noodzakelijk is voor het behoud zou je verwachten dat Paulus hier in zijn brieven voortdurend op wijst. Dat doet hij echter niet. Zelfs niet in de Romeinenbrief. In deze brief legt hij heel nauwkeurig het evangelie uit. In deze brief geeft hij de gelovigen te Rome een systematische uiteenzetting van de boodschap die hij overal bracht. In de eerste hoofdstukken van de Romeinenbrief legt hij uit hoe we behouden kunnen worden. We lezen in deze hoofdstukken niets over de doop. Hetzelfde geldt voor de Galatenbrief. Ook in deze brief legt Paulus heel nauwkeurig uit hoe we behouden worden. Dat was nodig omdat er valse leraren binnen gedrongen waren in de gemeenten in Galatië. Deze valse leraren verdraaiden het evangelie. Paulus zegt in deze brief echter niets over de doop.

De doop redt ons niet. Wat ons redt is geloof in het evangelie. Daarom kan Paulus in 1 Korinthe 1:17 zeggen: *"Want Christus heeft mij niet gezonden om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen..."*. Voor Paulus was de doop dus niet het meest essentiële. Als het op het behoud aan komt is het meest essentiële geloof in het evangelie. God heeft ons niet gered omdat we gedoopt zijn, Hij heeft ons gered omdat we in Hem geloven.

De doop symboliseert ons behoud (Romeinen 6:3,4). Het symboliseert onze dood en opstanding met Jezus. Door de doop belijden we dat Jezus ons gered heeft. We laten ons dus niet dopen om behouden te worden. We laten ons dopen om duidelijk te maken dat we behouden zijn. Zo ging het ook bij Cornelius. Nadat Petrus het evangelie uitgelegd had geloofde Cornelius. Op het moment dat hij geloofde werd hij gered. Op dat moment ontving Cornelius de Heilige Geest. Dat was duidelijk zichtbaar voor Petrus en de andere gelovigen die aanwezig waren, want hij begon in tongen te spreken. Vervolgens werd Cornelius gedoopt (Handelingen 10:34-48). Cornelius was dus al behouden voordat hij gedoopt werd.⁵¹

⁵¹ In het licht van deze feiten moeten we teksten zoals Marcus 16:15,16 lezen. De doop wordt hier genoemd omdat in die tijd de mensen direct nadat ze in het evangelie geloofden gedoopt werden. Wanneer iemand weigerde om gedoopt te worden bleek daaruit dat hij niet werkelijk bereid was om zijn leven aan Jezus te geven.

Toetsvragen

1. Leg uit hoe we behouden moeten worden. Hoe wel en hoe niet.
2. We worden behouden uit genade. Leg uit wat dat betekent.
3. We worden behouden door geloof. Leg uit wat dat betekent.
4. Wat is het enige wat we moeten doen om behouden te worden?
5. Zijn goede werken de reden waarom God je behoudt of zijn ze het gevolg van je bekering?
6. Waar had Paulus eerst zijn hoop, dat God hem zou behouden, op gebouwd?
7. Waar bouwde Paulus later zijn hoop op?
8. Waar bouw jij je hoop op?
9. Is de doop noodzakelijk voor het behoud?
10. Hoeveel middelaars zijn er volgens de Bijbel?

Bijbelstudie 37

Geloofszekerheid

Inleiding

Is het mogelijk om zeker te zijn van je behoud? En hoe krijg je die zekerheid dan? Dat zijn de vragen die in deze bijbelstudie worden besproken.

1. God wil dat we zekerheid hebben

Om te beginnen is het Gods wil dat jij zekerheid hebt. God zegt dit duidelijk in zijn Woord.

📖 *"Deze dingen heb ik geschreven aan u die gelooft in de Naam van de Zoon van God, opdat u weet dat u het eeuwig leven hebt..."* (1 Johannes 5:13)

Als je deze zekerheid niet hebt, dan is dat in strijd met Gods wil.

2. Hoe krijg je zekerheid?

Zekerheid krijg je door te zien op Gods beloften. Als God iets belooft dan meent Hij dat ook. God liegt niet.

📖 *"God is geen man, dat Hij liegen zou, of een mensenkind, dat Hij ergens berouw over hebben zou. Zou Hij iets zeggen en het dan niet doen? Zou Hij spreken en het niet gestand doen?"* (Numeri 23:19)

Dit geldt voor al Gods beloften. Ook Gods belofte om jouw te redden, wanneer je op Hem vertrouwt.

📖 *"Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft."* (Johannes 3:16)

Wanneer jij je vertrouwen op Jezus stelt zul je niet verloren gaan. Deze belofte geldt ook voor jou, want er staat nadrukkelijk dat **een ieder** die in Hem gelooft eeuwig leven zal ontvangen. Een ieder, dat betekent niemand uitgezonderd.

Laten we nog een andere belofte bekijken.

📖 *"Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden..."* (Johannes 1:12)

In Bijbelstudie 35 hebben we gezien hoe je Jezus aan kunt nemen. Wanneer jij dat gedaan hebt ben je een kind van God. Er kan geen twijfel over bestaan, want God liegt niet. Hij zegt hier in dit vers dat jij zijn kind bent, omdat je Hem aangenomen hebt.

Tot slot nog een geweldige belofte.

📖 *"Want de Schrift zegt: Ieder die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden....Hij is rijk voor allen die Hem aanroepen. Want ieder die de Naam van de Heere zal aanroepen, zal zalig worden"* (Romeinen 10;11-13)

Wil jij zalig worden? Dan is er maar één ding dat je moet doen: roep God aan! Zeg het tegen Jezus: "Heer ik verlang er naar om zalig te worden! Red mij van de eeuwige straf!" Het maakt niet uit wie je bent, want God zegt dat **ieder** die roept zalig

zal worden. Het maakt ook niet uit hoe hard of hoe lang je tot Hem roept. Want God hoort het en vanaf dat moment ben je gered.

3. Waarom twifelen mensen aan hun behoud?

Als je ziet op Gods beloften zul je zekerheid hebben. Als je daarentegen ziet op je zelf zal je zekerheid verdwijnen. Vaak maken christenen één van de volgende twee fouten:

Ze kijken naar hun leven.

Ben ik wel heilig genoeg? Ben ik ijverig bezig om God te dienen?

Ze kijken naar hun ervaringen.

Heb ik wel genoeg zondebesef? Heb ik oprecht berouw? Ben ik door mijn zonde tot wanhoop gedreven?

Onze zekerheid is echter niet gebaseerd op onszelf. Niet op onze werken of op ons gevoel, maar op Gods beloften.

Als je geplaagd wordt door onzekerheid is het belangrijk dat je vast leert houden aan Gods beloften. Zoek een aantal duidelijke beloften op en schrijf die op kaartjes. Steek ze in je binnenzak. Neem, iedere keer als er weer twijfel komt, het stapeltje teksten en lees het hardop door. Dank God vervolgens voor deze beloften en verwerp je twijfels.

Een voorbeeld

📖 *"Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven..."* (Johannes 3:36).

Gebod: " Ik geloof in de Zoon, dus heb ik eeuwig leven. Dank u Heer dat ik eeuwig leven heb. Ik verwerp deze twijfels, want volgens uw woord heb ik eeuwig leven."

Dit zal zeker werken. In de eerste plaats omdat God niet wil dat wij voortdurend geplaagd worden door twijfels. Als God het niet wil, zal Hij ons dan in onze twijfels laten verdrinken? Natuurlijk niet! In de tweede plaats omdat ons geloof versterkt wordt door Gods woord. *"Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God"* (Romeinen 10:17). Iedere keer als je het woord van God hoort versterkt dat je geloof. En iedere keer als je geloof versterkt wordt verzwakt de twijfel. Geloof is namelijk: *"een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet"* (Hebreeën 11:1).

4. Het gevaar van een dood geloof

📖 *"Want zoals het lichaam zonder geest dood is, zo is ook het geloof zonder de werken dood"* (Jakobus 2:26)

📖 *"Zo is ook het geloof als het geen werken heeft, in zichzelf dood"* (Jakobus 2:17)

De Bijbel spreekt in Jakobus twee keer over dood geloof. Een dood geloof is een geloof dat je niet kan redden.

Om uit te leggen wat het verschil tussen dood en levend geloof is, gebruikt Jakobus in zijn brief (Jakobus 2:14-26) een aantal voorbeelden. We zullen er twee bekijken.

Eerst een voorbeeld van een dood geloof. En vervolgens een voorbeeld van een levend geloof. Door deze voorbeelden nauwkeurig te bestuderen zullen we zien wat het verschil is tussen dood en levend geloof.

Voorbeeld 1: het geloof van de demonen

📖 *"Maar nu zal iemand zeggen: U hebt geloof en ik heb werken. Laat mij dan uw geloof zien uit uw werken en ik zal u uit mijn werken mijn geloof laten zien. U gelooft dat God één is, en daar doet u goed aan. Maar ook de demonen geloven dit, en zij sidderen. Maar wilt u weten, o nietig mens, dat het geloof zonder de werken dood is?" (Jakobus 2:18-20)*

Ook de demonen geloven in God. Hun geloof heeft echter geen enkele uitwerking op hun leven. Het leidt niet tot werken van gehoorzaamheid. Ook al erkennen de gevallen engelen het bestaan van God, ze onderwerpen zich niet aan God. De demonen trekken zich niets van God aan en gaan als dit even kan hun eigen weg.

Voorbeeld 2: het geloof van Rachab

📖 *"En is Rachab, de hoer, niet op dezelfde manier uit werken gerechtvaardigd toen zij de boden heeft ontvangen en langs een andere weg heeft laten weggaan?" (Jakobus 2:25)*

Rachab had een levend geloof. Ze geloofde dat de God van Israël de levende God was. En dat Hij Zijn volk uit het land Egypte geleid had. Ook geloofde ze dat God Zijn volk het land Kanaän zou geven (Jozua 2:8-13). Door dit geloof liet ze zich leiden. Het had uitwerking op haar leven. Toen de twaalf verspieders bij haar langs kwamen verstopte zij hen voor de soldaten die hen zochten. Vervolgens zorgde zij ervoor dat de verspieders ongemerkt uit de stad konden ontsnappen. Uit de daden van Rachab bleek haar geloof in de God van Israël. Ze had de verspieders ook kunnen verjagen of aangeven.

Waar het dus op aankomt is de uitwerking die het geloof op je leven heeft. Als je werkelijk gelooft, leidt dat tot gehoorzaamheid. Want dan neem je Gods Woord en dus ook Zijn geboden serieus. Wanneer het geloof op geen enkele wijze je leven beïnvloed heb je een dood geloof. Wanneer iemand beweert christen te zijn, maar leeft als een heiden, dan liegt hij. Jezus zegt dat er zulke mensen zullen zijn wanneer Hij terugkomt. *"Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, die in de hemelen is. Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan? Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt!" (Mattheus 7:21-23)* Deze mensen denken dus op de goede weg te zijn, maar in werkelijkheid wandelen ze op de weg naar het verderf. Jezus heeft het hier over mensen die heel vroom en religieus zijn. Ze denken zelfs dat ze bezig zijn om God te dienen. Maar ondertussen trekken zij zich niets aan van Zijn geboden. Ze zijn wetteloos, ze leven in ongerechtigheid, net als de ongelovigen.

Een dood geloof heeft dus te maken met het ontbreken van gehoorzaamheid. Wie zich in het geheel niets aantrekt van Gods Woord is geen kind van God. Uit de uitleg die Jakobus over dood geloof geeft blijkt dat het niets te maken heeft met gevoel of ervaring. Als je nooit gehuild hebt om je zonden is dat geen aanwijzing dat je een

dood geloof hebt. Tranen zijn geen tekenen van een levend geloof. Daden van gehoorzaamheid wel (Jakobus 2:18).

Tot slot een waarschuwing. Werken zijn het bewijs van het geloof. Verder hebben werken echter geen betekenis voor ons behoud. Door onze werken kunnen wij het behoud niet verdienen (Efeze 2:8,9; Titus 3:4,5). Een totaal gebrek aan werken laat echter wel zien dat we geen geloof hebben en dus niet behouden zijn.

Toetsvragen

1. Welke les kunnen we leren uit 1 Johannes 5:13?
2. Hoe krijg je zekerheid?
3. Noem drie teksten waaruit blijkt dat God belooft om ons te redden wanneer wij op Hem vertrouwen.
4. Hoe komt het dat christenen geen zekerheid hebben?
5. Heb je dit zelf ook meegemaakt? Hoe ging je daarmee om?
6. Welke les kun je in dit verband leren uit Jakobus 4:7?
7. Hoe zou je deze les uit Jakobus 4:7 in praktijk kunnen brengen?
8. Leg uit wat wel en wat niet bedoeld wordt met een dood geloof.
9. Welke voorbeelden gebruikt Jakobus in Jakobus 2:14-25 om dit uit te leggen?
10. Kunnen we ons behoud verdienen? Geef twee teksten.

Bijbelstudie 38

Wat er met je gebeurt op het moment dat je tot geloof komt

Inleiding

Op het moment dat je tot geloof komt gebeurt er heel veel met je. In deze bijbelstudie worden de belangrijkste dingen genoemd.

1. Je wordt wedergeboren

📖 *"Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar Ik zeg u: Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan."* (Johannes 3:5)

📖 *"Ook u heeft Hij met Hem levend gemaakt, u die dood was door de overtredingen en de zonden" (Efeze 2:1)*

Voordat je tot geloof kwam was je dood. Bij de wedergeboorte ontvang je nieuw leven. Het gevolg daarvan is dat je een nieuwe schepping bent (2 Korinthe 5:17). In Bijbelstudie 39 zullen we hier verder op ingaan.

2. Je wordt gerechtvaardigd

📖 *"Laat het u dan bekend zijn, mannenbroeders... dat ieder die gelooft, door Hem gerechtvaardigd wordt..."* (Handelingen 13:38,39)

📖 *"Wij dan gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus."* (Romeinen 5:1)

Op het moment dat we geloven worden we gerechtvaardigd. God verklaart dat we onschuldig zijn en spreekt ons vrij. God doet dat, omdat Jezus aan het kruis de straf gedragen heeft die wij verdiend hadden. In Bijbelstudie 40 zullen we hier verder op ingaan.

3. Je ontvangt vergeving van zonden

📖 *"Van Hem getuigen al de profeten dat ieder die in Hem gelooft, vergeving van zonden ontvangen zal door Zijn Naam."* (Handelingen 10:43)

Door wie ontvangen we vergeving van zonden? Door Jezus. Wanneer ontvangen we vergeving van zonden? Op het moment dat we geloven.

4. Je ontvangt eeuwig leven

📖 *"En zoals Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zo moet de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft."* (Johannes 3:14-16)

📖 *"Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven..."* (Johannes 3:36)

📖 *"Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie Mij woord hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis..."* (Johannes 5:24)

📖 *"Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie in Mij gelooft, heeft eeuwig leven."* (Johannes 6:47)

5. De Heilige Geest komt in je hart wonen

📖 *"En Petrus zei tegen hen: Bekeer u... en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen."* (Handelingen 2:38)

Wanneer je, je bekeert ontvang je de Heilige Geest. Voor meer uitleg zie Bijbelstudie 20 over de komst van de Heilige Geest.

6. Je wordt een kind van God

📖 *"Want u bent allen kinderen van God door het geloof in Christus Jezus."* (Galaten 3:26)

Op het moment dat je gelooft word je een kind van God. Je komt in een vader-kind relatie tot God te staan. Gods Geest getuigt daarvan in ons hart (Romeinen 8:15,16). Door de Heilige Geest roept ons hart: Abba Vader.

Dat God onze Vader is houdt het volgende in:

-Hij zorgt voor ons (Psalm 103:13; Mattheus 6:25-32).

Net als iedere vader is God innerlijk bewogen over Zijn kinderen. Hij is begaan met hun lot, en Hij wil dat het hen goed gaat. Een echte vader probeert zo goed mogelijk voor zijn kinderen te zorgen. Zo zorgt ook God, de Hemelse Vader voor Zijn kinderen. En er is niemand die beter voor zijn kinderen kan zorgen dan de alwijze, almachtige God.

-Hij voedt ons op (Titus 2:11,12; Hebreeën 12:4-13)

God voedt ons op. Dat betekent dat Hij ons onderwijst en raad geeft. Maar het betekent ook dat Hij ons tuchtigt wanneer we niet willen luisteren.

-Hij verhoort onze gebeden (Mattheüs 7:11)

Zoals een vader zijn zoon geeft wat hij nodig heeft wanneer hij daarom vraagt. Zo geeft onze hemelse Vader ons wat wij nodig hebben wanneer wij Hem daarom vragen.

7. Je wordt geestelijk één gemaakt met Jezus

Op het moment dat je gelooft wordt je geestelijk één gemaakt met Jezus. Vanaf dat moment ben jij in Jezus en is Jezus in jou.

📖 *"Op die dag zult u inzien dat Ik in Mijn Vader ben, en u in Mij, en Ik in u."* (Johannes 14:20)

De dag waar Jezus in dit vers over spreekt is de Pinksterdag. Dat was de dag waarop de discipelen de Heilige Geest ontvingen. Vanaf dat moment begrepen ze wat Jezus vlak voor Zijn dood tegen hen gezegd had. Dat Hij in hen was, en zij in Hem.

De Bijbel gebruikt verschillende beelden om deze geestelijke eenheid te verduidelijken.

In de Bijbel worden de volgende beelden genoemd:

- Het beeld van de enting van een tak op een stam (Romeinen 6:5; 11:17,18).
- Het beeld van een wijnstok en een wijnrank (Johannes 15:1-8)
- Het beeld van een lichaam, de eenheid tussen het hoofd en de ledematen (Romeinen 12:4,5; 1 Korinthe 12:12-27).
- Het beeld van het huwelijk, de eenheid tussen man en vrouw (Efeze 5:31,32).

Deze eenheid tussen Jezus en de gelovige wordt tot stand gebracht door de Heilige Geest. Zie Bijbelstudie 23 over de doop met de Geest.

Het gevolg van deze eenheid is:

1. Dat ons bepaalde dingen toegerekend worden
God ziet ons in Jezus. Wat met Jezus gebeurt is, is in Gods ogen ook met ons gebeurt. We zijn met Jezus gestorven en opgewekt. Zoals Jezus gestorven is, zijn ook wij in Gods ogen gestorven. En zoals Jezus opgewekt is, zijn ook wij in Gods ogen opgewekt (Romeinen 6:1-11, Efeze 2:5,6). Dat is met het verstand moeilijk te begrijpen. Maar wat je moet onthouden is dat het in Gods ogen zo is. Ook al begrijp je het niet helemaal. In Gods ogen is het een feit.

Als gevolg van onze eenheid met Jezus dood zijn we vrij van de macht van de zonde (Romeinen 6:7). We hoeven daarom geen slaven meer van de zonde te zijn (Romeinen 6:6). Als gevolg van onze eenheid met Jezus opstanding kunnen we nu in nieuwheid des levens wandelen (Romeinen 6:4). Het is voor ons, door onze eenheid met de opstanding van Jezus, mogelijk geworden om tot eer van God te leven.

2. Dat we gemeenschap met God ervaren
Jezus woont door Zijn Geest in ons hart (Galaten 2:20; Romeinen 8:9,10). Als gevolg daarvan ervaren we gemeenschap met God. Gods Geest leidt ons, onderwijst ons, waarschuwt ons, bemoedigt ons, vertroost ons, geeft ons kracht enzovoort.

Toetsvragen

1. Wat gebeurt er met je op het moment dat je tot geloof komt?
2. Wat is wedergeboorte?
3. Leg uit wat rechtvaardigen is.
4. Op welk moment ontvang je vergeving van zonden?
5. In welk evangelie wordt veel over eeuwig leven gezegd?
6. Leg uit wat het betekent om God als Vader te hebben.
7. Welke beelden gebruikt de Bijbel voor de geestelijke eenheid tussen Jezus en de gelovige?
8. Wat is het gevolg van deze eenheid?
9. Wat is het gevolg van onze eenheid met Jezus dood?
10. Wat is het gevolg van onze eenheid met Jezus opstanding?

Bijbelstudie 39

Wedergeboorte

Inleiding

In de vorige Bijbelstudie werd beschreven wat er met ons gebeurt op het moment dat we geloven. God vergeeft ons, we worden gerechtvaardigd, God neemt ons aan als Zijn kinderen, we ontvangen eeuwig leven, de Heilige Geest komt in ons hart wonen, we worden één gemaakt met Christus en we worden wedergeboren. Al deze dingen zijn maar kort besproken. In deze Bijbelstudie zullen we uitgebreider stil staan bij de wedergeboorte.

1. De noodzaak van de wedergeboorte.

📖 *"Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan."* (Johannes 3:5)

De wedergeboorte is heel belangrijk. Want zonder de wedergeboorte kunnen we niet behouden worden. We zijn dan niet in staat om het Koninkrijk van God binnen te gaan. Dit Koninkrijk van God wordt in al zijn pracht en glorie beschreven aan het eind van het boek Openbaringen (Openbaringen 21 en 22). In deze heerlijkheid kunnen we alleen binnengaan wanneer we opnieuw geboren worden.

2. Wat is de wedergeboorte?

De wedergeboorte vindt plaats op het moment dat je door de Heilige Geest tot leven gewekt wordt. Vanaf dat moment ben je een nieuwe schepping. Je hebt een nieuw leven ontvangen, dat er daarvoor nog niet was.

De Bijbel beschrijft de wedergeboorte op verschillende manieren:

- Als een geboorte

"Jezus antwoordde en zei tegen hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien." (Johannes 3:3)

De Bijbel spreekt over opnieuw geboren worden (Johannes 3:3,7; 1 Petrus 1:23), uit de Geest geboren worden (Johannes 3:5,6,8), uit God geboren zijn (Johannes 1:13; I Johannes 2:29; 3:9; 4:7; 5:1,4,18) en gebaad worden door het woord der waarheid (Jakobus 1:18).

- Als een opstanding uit de dood

God heeft ons tot leven gewekt. Voordat we tot leven gewekt werden, waren we dood door onze zonden.

"Ook u heeft Hij met Hem levend gemaakt, u die dood was door de overtredingen en de zonden...Maar God, Die rijk is in barmhartigheid, heeft ons door Zijn grote liefde, waarmee Hij ons liefgehad heeft, ook toen wij dood waren door de overtredingen, met Christus levend gemaakt..." (Efeze 2:1,4,5)

Zie ook de volgende bijbelgedeelten: Johannes 5:24, Kolossenzen 2:11-13.

- Als een besnijdenis van het hart

"In Hem bent u ook besneden met een besnijdenis die niet met handen plaatsvindt, door het uittrekken van het lichaam van de zonden van het vlees, door de besnijdenis van Christus. U bent immers met hem begraven in de doop, waarin u ook met Hem bent opgewekt, door het geloof van de werking van God, Die Hem uit de doden heeft opgewekt. En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven" (Kolossenzen 2:11-13)

Zoals bij de besnijdenis de voorhuid weggenomen wordt, heeft God, toen wij tot geloof kwamen, ons oude zondige hart weggenomen.

Zie ook de volgende Bijbelgedeelten: Romeinen 2:28,29; Efeze 2:11; Filippenzen 1:1. In het Oude Testament wordt dit beeld ook een aantal maal gebruikt. Zie bijvoorbeeld Ezechiël 36:26

- Als het ontvangen van een nieuw hart.

"Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven. Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven, Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt." (Ezechiël 36:26,27)

Zie ook de volgende Bijbelgedeelten: Jeremia 31:33,34; Jeremia 32:38-41; Hebreëën 8:10.

- Als een scheppingsdaad van God

"...als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden" (2 Korinthe 5:17)

Zie ook de volgende Bijbelgedeelten: Galaten 6:15; Efeze 2:10,15.

3. De wedergeboorte is het werk van de Heilige Geest

 "Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan. Wat uit het vlees geboren is, is vlees, en wat uit de Geest geboren is, is geest." (Johannes 3:5,6)

Jezus zegt hier tot twee keer toe dat de wedergeboorte een geboorte is uit de Geest. De wedergeboorte is dus het werk van de Heilige Geest.

De wedergeboorte is uit God en is dus niet het werk van de mens (Johannes 1:13). Net zoals de eenwording met Christus door de doop met de Geest, niet het werk van de mens is. Dat betekent echter niet dat de mens er in het geheel niet bij betrokken is. Want God doet deze dingen in antwoord op ons geloof.

4. Hoe wordt je wedergeboren?

We worden wedergeboren door het geloof. De wedergeboorte is één van de zegeningen van ons behoud. De belangrijkste zegeningen hebben we in het vorige hoofdstuk besproken: vergeving van zonden, aanneming tot zonen, eeuwig leven, de gave van de Heilige Geest, de eenwording met Christus, de rechtvaardiging. En dus ook de wedergeboorte.

Als je al deze zegeningen na loopt zul je zien dat ze stuk voor stuk het gevolg zijn van het geloof. Laten we er drie uitlichten:

- Rechvaardiging
"Laat het u bekend zijn, mannenbroeders...dat ieder die gelooft, door Hem gerechtvaardigd wordt..." (Handelingen 13:38,39)
- Eeuwig leven
"Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven..." (Johannes 3:36)
- De Heilige Geest
"En Petrus zei tegen hen: Bekeer u...en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen" (Handelingen 2:38)

Kortom het behoud, met alles wat het behoud omvat, is door het geloof!

"Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof..."(Efeze 2:8)

Ook de wedergeboorte is dus door het geloof. Want de wedergeboorte is onderdeel van het behoud.

De volgende Bijbelgedeelten bevestigen dit:

-Deuteronomium 30:1-6

 "Het zal gebeuren, wanneer al deze dingen, de zegen en de vervloeking die ik u voorgehouden heb, over u komen, dat u het weer ter harte zult nemen onder alle volken waarheen de HEERE, uw God, u verdreven heeft. En u zult zich bekeren tot de HEERE...Dan zal de HEERE, uw God, een omkeer brengen in uw gevangenschap en Zich over u ontfermen....De HEERE, uw God, zal uw hart en het hart van uw nageslacht besnijden, om de HEERE, Uw God, lief te hebben met heel uw hart en met heel uw ziel..."

In Kolossenzen 2:11-13 omschrijft Paulus de wedergeboorte als een besnijdenis.

Zoals bij de besnijdenis de voorhuid weggenomen wordt, neemt God ons

weerspannige hart weg. Als gevolg daarvan hebben we God met heel ons hart lief.

In Deuteronomium 30:1-6 wordt ditzelfde beeld gebruikt. In deze bijbelverzen wordt voorspeld hoe God het hart van het volk Israël zal besnijden. Als gevolg daarvan zal het volk Israël niet meer weerspannig zijn, maar ze zullen God liefhebben met heel hun hart.

Deze wedergeboorte van het volk Israël heeft nog niet plaatsgevonden. Zij zal pas plaatsvinden wanneer het volk Israël zich tot God bekeert. De bekering van het volk Israël zal vlak voor Jezus terugkomst plaats vinden.

Uit dit Bijbelgedeelte kunnen we leren dat de wedergeboorte het gevolg is van het geloof. Pas wanneer het volk Israël gelooft en zich bekeert wekt God hen tot leven. Hij besnijdt hun hart zodat ze Hem liefhebben.

-Kolossenzen 2:12,13

📖 *"U bent immers met Hem begraven in de doop, waarin u ook met Hem bent opgewekt, door het geloof... En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt..."*⁵²

De wedergeboorte wordt in de Bijbel een aantal keer beschreven als een opstanding uit de dood. Ook in dit Bijbelgedeelte is dat het geval. Deze opstanding uit de dood is door het geloof. Als gevolg van het geloof worden we dus wedergeboren.

-1 Petrus 1:23

📖 *"U, die opnieuw geboren bent, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God."*

In dit bijbelvers wordt gezegd dat we wedergeboren zijn door het Woord van God. Met het Woord van God wordt het evangelie bedoeld. Op het moment dat we het evangelie horen en geloven worden we wedergeboren.

1. Waarom is de wedergeboorte belangrijk?
2. Wat is de wedergeboorte?
3. Op welke vijf manieren beschrijft de Bijbel de wedergeboorte?
4. Wie bewerkt de wedergeboorte in ons?
5. Hoe krijgen we deel aan de zegeningen van het behoud?
6. Geldt dat ook voor de wedergeboorte?
7. Wat gaat volgens Deuteronomium 30:1-6 aan de wedergeboorte vooraf?
8. Hoe zijn we volgens Kolossenzen 2:12,13 opgewekt uit de dood?
9. Welke rol speelt het Woord van God bij de wedergeboorte?
10. Wat is het gevolg van de wedergeboorte?

⁵² In de HSV wordt gesproken over 'het geloof van de werking van God'. Deze vertaling is echter twijfelachtig. Een betere vertaling is 'geloof in de werking van God'.

"Hoewel de 'werking van God' kan worden opgevat als oorzaak of bron van het geloof, gaat het hier om geloof in die werking (kracht) van God (vgl. Fil. 3:9-11). Datgene waarin men gelooft, wordt in het Grieks wel vaker met een zgn. genitivus aangegeven ('geloof van...' met de betekenis 'geloof in...', bv. Rom. 3:26; Gal 2:16,20; 3:22)" (Studiebijbel van het CvB Galaten tot en met Filemon blz 467)

Bijbelstudie 40

De rechtvaardiging door het geloof

Inleiding

📖 "*Wij dan **gerechtvaardigd uit het geloof**, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus*" (Romeinen 5:1)

📖 "*Wij komen dus tot de slotsom dat de mens **door het geloof gerechtvaardigd** wordt zonder werken der wet*" (Romeinen 3:28)

We lezen in de Bijbel dat God mensen die in Zijn Zoon geloven rechtvaardigt. Maar wat houdt rechtvaardigen eigenlijk in?

Als God je rechtvaardigt, verklaart Hij dat je rechtvaardig bent. Hij verklaart dat je niet schuldig bent aan het overtreden van Zijn wetten. Hij zegt dat je altijd hebt gedaan wat je behoorde te doen. Het tegenovergestelde van rechtvaardigen is veroordelen⁵³. Voor sommige functies in de maatschappij heb je een zogenaamde verklaring van goed gedrag nodig. Dat is een officiële verklaring dat je nooit met justitie in aanraking bent geweest. Als God ons rechtvaardigt geeft Hij ons als het ware een verklaring van goed gedrag. Een verklaring dat we nooit Zijn wetten hebben overtreden.

Het is van het allergrootste belang dat God ons rechtvaardig verklaart. Want als God je niet rechtvaardigt zul je veroordeeld worden op de dag des oordeels. De Bijbel spreekt over twee manieren om door God gerechtvaardigd te worden. De eerste is door werken en de tweede is door het geloof. De eerste weg is echter voor ons afgesloten, dat is het onderwerp van de eerste paragraaf.

1. We worden niet gerechtvaardigd door werken

📖 "*...de daders van de wet zullen gerechtvaardigd worden.*" (Romeinen 2:13)

📖 "*...Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd*" (Galaten 2:16)

Het gaat er om dat God je rechtvaardig verklaart. Dat kun je bereiken door rechtvaardig te leven, want de Schrift zegt: "*...de daders van de wet zullen gerechtvaardigd worden*" (Romeinen 2:13). Als je rechtvaardig leeft, zal God je rechtvaardig verklaren. God zal je rechtvaardigen als je altijd en overal zijn wetten hebt onderhouden. De Bijbel noemt dit de rechtvaardiging door werken. Het is iets wat je door eigen inspanning bereikt. Als God je, op grond van je rechtvaardige leven, rechtvaardig verklaart dan is dat je eigen verdienste. De Bijbel spreekt in dit verband dan ook over onze '**eigen** gerechtigheid' (Romeinen 10:3).

Het probleem is echter dat het geen enkel mens lukt om altijd en overal Gods wetten te houden. We hebben allen vele van Gods wetten overtreden. Als een mens eerlijk is, dan geeft hij dat ook toe. Loop de tien geboden maar na. Heb je ooit gelogen? Heb je ooit iemand gehaat? Heb je je naaste altijd lief gehad als jezelf? De Bijbel zegt nadrukkelijk dat **alle** mensen hebben gezondigd: "*Want allen hebben gezondigd...*" (Romeinen 3:23). Er is geen mens die niet gezondigd heeft. Daarom

⁵³ Rechtvaardigen is het tegenovergestelde van veroordelen, zie bijvoorbeeld Romeinen 8:33,34 en Mattheus 12:37.

zegt Paulus ook dat er niemand rechtvaardig is, ook niet één. *"Zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één"* (Romeinen 3:10)

Maar zegt iemand: "Ik heb dan wel gezondigd, maar ik heb ook veel goede dingen gedaan. Streept God dat niet tegen elkaar weg? Wegen mijn goede daden niet zwaarder dan mijn zonden?" Iemand die zo redeneert lijkt op een man die voor de rechter verschijnt omdat hij heeft gestolen. Hij zegt tegen de rechter: "Kunt u me niet vrijspreken van deze diefstal, want ik heb nog nooit iemand mishandeld of vermoord." Dat je op het ene gebied je aan Gods wet hebt gehouden, neemt de schuld van je overtreding op een ander gebied niet weg. God eist volmaaktheid (Mattheus 5:48). Alleen als je volmaakt bent, zal God je rechtvaardig verklaren. Het is dus onmogelijk om onze zonden te compenseren door goede werken.⁵⁴

In theorie zouden we door onze werken gerechtvaardigd kunnen worden. Maar in de praktijk is dat volstrekt onmogelijk. Het kan niet, omdat we zondaren zijn. Ieder mens schiet hopeloos te kort.

"...Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd." (Galaten 2:16)
"Daarom zal uit werken van de wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd worden..." (Romeinen 3:20)

De situatie is ernstig. Als wij door God gerechtvaardigd willen worden is onze eigen gerechtigheid absoluut niet voldoende. Maar er is goed nieuws. Dat is het onderwerp van de volgende paragraaf.

2. We kunnen wel gerechtvaardigd worden door het geloof

 "Wij dan gerechtvaardigd uit het geloof..." (Romeinen 5:1)

 *"Wij komen dus tot de slotsom dat de mens **door het geloof gerechtvaardigd wordt** zonder werken der wet."* (Romeinen 3:28)

Het goede nieuws van het evangelie is dat God heeft voorzien in een andere manier om door Hem rechtvaardig verklaard te worden. En wel door het geloof in Jezus. Als wij in Jezus geloven rechtvaardigt God ons. God rechtvaardigt ons niet omdat we netjes leven, maar omdat we in Jezus geloven. Als God ziet dat iemand gelooft dan zegt Hij: "Die mens is rechtvaardig". Dat deed Hij bij Abraham: *"Abraham geloofde God en het is hem tot gerechtigheid gerekend"* (Romeinen 4:3). Dat deed God ook bij Noach (Hebreen 11:7). En dat doet Hij bij allen die in Jezus geloven.

⁵⁴ Daar komt nog bij dat zelfs onze goede werken de toets van Gods heiligheid niet kunnen doorstaan. God kijkt bij onze goede werken ook naar onze motieven. Waren die zuiver? Als het gaat om onze rechtvaardigheid voor God, zegt de Bijbel dat onze goede werken zijn als een bezoedeld kleet (Jesaja 64:6). Ze zijn bezoedeld door gemengde motieven en daardoor schieten ze te kort. Toch is de Bijbel heel positief over het doen van goede werken. Alle gelovigen worden opgeroepen tot het doen van goede werken (Titus 3:8,14; Hebreen 10:24; Mattheus 5:16; Handelingen 9:36; 1 Timotheus 2:10, 5:10). Goede werken zijn: alle dingen die we doen uit liefde voor God en onze naaste. We zijn geschapen om goede werken te doen (Efeze 2:10). God waardeert alles wat wij voor hem doen (Hebreen 6:10). Maar onze goede werken, hebben geen enkele waarde als het gaat om onze rechtvaardiging. Goede werken zijn niet de oorzaak van onze rechtvaardiging. Ze zijn het gevolg van onze bekering. Als wij tot geloof komen, begint ons leven te veranderen en gaan we God en onze naaste dienen. Dan komen de goede werken vanzelf, van binnen uit, door het nieuwe leven dat in ons is.

📖 "...hem echter die niet werkt, maar gelooft in Hem Die de goddeloze rechtvaardigt, **wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid.**" (Romeinen 4:5)

📖 "Maar nu is zonder de wet gerechtigheid van God geopenbaard namelijk **gerechtigheid van God door het geloof in Jezus Christus, tot allen en over allen die geloven**" (Romeinen 3:21,22)

Ieder die in Hem gelooft wordt gerechtvaardigd.

📖 "Laat het u dan bekend zijn, mannenbroeders, dat door Hem aan u vergeving van de zonden verkondigd wordt **en dat ieder die gelooft, door Hem gerechtvaardigd wordt...**" (Handelingen 13:38,39)

Prijs de Heere! Wat een opluchting. Wat een verlossing. Er is hoop voor elke zondaar. Deze deur staat open voor ieder mens.

Door alle eeuwen heen is dit altijd de enige manier geweest waardoor een mens door God kan worden vrijgesproken. Ook in de tijd van het Oude Testament werden de Israëlieten behouden **door het geloof**. We hebben al gezien dat dit het geval was met Abraham (Romeinen 4:3,13) en Noach (Hebreeen 11:7). Het gold ook voor David (Romeinen 4:6).

De rechtvaardiging is, zoals het in Filippenzen 3:9 staat "*door middel van het geloof*". Zo ontvangen we door het geloof in Christus een rechtvaardigheid die uit God is, en niet uit de wet.

3. We worden gerechtvaardigd door het bloed van Christus

📖 "Veel meer dan zullen wij, nu wij **gerechtvaardigd zijn door Zijn bloed**, door Hem behouden worden van de toorn." (Romeinen 5:9)

We worden gerechtvaardigd door middel van het geloof (Filippenzen 3:9.). Maar **de grond** voor onze rechtvaardiging is het plaatsvervangend sterven van Jezus Christus. Daarom staat er in de Bijbel dat wij door Zijn bloed gerechtvaardigd zijn: "*..nu wij gerechtvaardigd zijn door Zijn bloed..*" (Romeinen 5:9). Aan het kruis heeft Jezus de straf voor onze zonden gedragen (Jesaja 53:5,6,12). Omdat Jezus de straf voor ons heeft gedragen kan God ons vrijspreken.⁵⁵

Door in het plaatsvervangend sterven te geloven worden we behouden. De Bijbel noemt dat "het geloof in Zijn bloed" (Romeinen 3:25).

Door Zijn dood aan het kruis heeft Jezus vele mensen rechtvaardig gemaakt (Romeinen 5:18,19).

⁵⁵ Zie in Bijbelstudie 13 over de betekenis van de dood van Jezus, het gedeelte over de voldoening.

4. We worden "om niet" gerechtvaardigd, uit genade

📖 *"Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God, en worden om niet gerechtvaardigd **door Zijn genade**, door de verlossing in Christus Jezus."* (Romeinen 3:23,24)

Hier staat dat allen gerechtvaardigd worden door Gods genade: *"allen ... worden om niet gerechtvaardigd door Zijn genade"*.

Dat God ons rechtvaardigt is zuiver genade. We hebben het niet verdiend, integendeel. En toch doet God het. Waarom? Omdat Hij ons liefheeft en verlangt naar ons behoud (Johannes 3:16). En omdat Hij het kan, want Jezus bloed is gestort en daarom kan Hij schuldige mensen toch rechtvaardig verklaren. Let op de woorden "om niet". Om niet betekent gratis, zonder tegenprestatie van onze kant. We worden **"om niet gerechtvaardigd"**.

Op het moment dat we geloven ontvangen we de gerechtigheid van God. Wat over die gerechtigheid wordt gezegd bevestigt dat we worden gerechtvaardigd uit genade:

Het is een gerechtigheid zonder de wet

📖 *"Maar nu is **zonder de wet** gerechtigheid van God geopenbaard...namelijk gerechtigheid van God door het geloof in Jezus Christus..."* (Romeinen 3:21,22)
Zonder de wet, dat wil zeggen zonder eigen prestatie, buiten onze eigen inspanning om.

Het is gerechtigheid van God, en niet van onszelf

In Romeinen 3:21,22 spreekt Paulus over *"gerechtigheid van God, door het geloof in Jezus Christus"*. Deze gerechtigheid is *"van God"*, dat wil zeggen, hij is afkomstig van God, hij wordt door God geschonken aan ieder die gelooft. (Romeinen 3:21,22)

Het is een gave

📖 *"zij die ... de **gave** van de gerechtigheid ontvangen"* (Romeinen 5:17)
De Bijbel spreekt over de gave der gerechtigheid. Het is een geschenk. Een geschenk kun je niet verdienen, dat kun je alleen aannemen.

Het is duidelijk, we kunnen niets bijdragen aan onze acceptatie door God. We kunnen niets bijdragen aan onze rechtvaardiging. Zolang we dat nog proberen te doen, zal God ons niet rechtvaardigen (Galaten 5:4). Het is alsof God zegt: "Denk je dat je nog iets zelf moet bijdragen? Als je dat denkt zal Ik je ook zo behandelen. Dan ga Ik kijken of je leven rechtvaardig genoeg is om aan mijn eis te voldoen. Maar dan moet ik je helaas veroordelen, want wat je presteert is niet genoeg."⁵⁶

We moeten ophouden om het van iets in onszelf te verwachten. Het enige wat we moeten doen om door God gerechtvaardigd te worden is in Zijn Zoon geloven. We hoeven ons niet eerst te verbeteren, je mag komen zoals je bent.

📖 *"Hem echter die niet werkt, maar gelooft in Hem die de goddeloze rechtvaardigt, **wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid"*** (Romeinen 4:5)⁵⁷

⁵⁶ Zie verder bijbelstudie 36 "Het behoud is alleen door het geloof"

⁵⁷ Zie voor meer uitleg hierover Bijbelstudie 35 "Wat moet ik doen om zalig te worden?"

5. Nu al rechtvaardig

📖 *Wij dan gerechtvaardigd uit het geloof, **hebben** vrede bij God door onze Heere Jezus Christus" (Romeinen 5:1)*

Zo spreekt de apostel Paulus over zichzelf en de christenen in Rome. Ze zijn gerechtvaardigd en daarom hebben ze vrede bij God.

We hoeven niet te wachten op Gods uitspraak op de dag des oordeels. We kunnen nu al weten dat God ons heeft gerechtvaardigd. Op het moment dat we tot geloof komen worden we door God gerechtvaardigd. De rechtvaardiging is geen ervaring, maar een feit. Het is iets wat met je gebeurt op het moment dat je tot geloof komt. Hoe weet je dat je gerechtvaardigd bent? Niet omdat je dat al of niet ervaren heb. Je weet het omdat het in de Bijbel staat. Immers wie gelooft wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid (Romeinen 4:5)!

Toetsvragen

1. God rechtvaardigt mensen, wat houdt dat in?
2. Wat is het tegenovergestelde van rechtvaardigen?
3. Welke twee manieren zijn er om door God gerechtvaardigd te worden?
4. Waarom is de rechtvaardiging door de werken een doodlopende weg?
5. Weegt God je goede daden af tegen je slechte?
6. We worden gerechtvaardigd door het geloof. Leg uit wat dat inhoudt.
7. Wat moet je doen om door God gerechtvaardigd te worden?
8. Geef Romeinen 4:5 weer in je eigen woorden.
9. We worden gerechtvaardigd door het bloed van Jezus. Leg uit wat dit inhoudt.
10. Wat is volgens Romeinen 5:1 het gevolg van je rechtvaardiging?

Bijbelstudie 41

De heiliging

Inleiding

- 📖 *"Want dit is de wil van God: uw heiliging..."* (1 Thessalonicenzen 4:3)
- 📖 *"Maar zoals Hij Die u geroepen heeft, heilig is, word zo ook zelf heilig in heel uw levenswandel."* (1 Petrus 1:15)
- 📖 *"Jaagt naar de heiliging ..."* (Hebreeën 12:14)

De Bijbel zegt dat wij heilig zijn. Terwijl we tegelijkertijd opgeroepen worden om te jagen naar de heiliging. Dat lijkt tegenstrijdig, maar dat is het niet.

Wat onze positie betreft zijn we eens voor altijd geheiligd. Wat onze dagelijkse wandel betreft behoort er een toename in heiligheid te zijn in ons leven.

1. We zijn geheiligd

- 📖 *"Op grond van die wil zijn wij geheiligd door het offer van het lichaam van Jezus Christus, voor eens en altijd gebracht"* (Hebreeën 10:10)
- 📖 *"Maar uit Hem bent u in Christus Jezus, die voor ons is geworden heiliging..."* (1 Korinthe 1:30)

Jezus is ons geworden tot heiliging. *"Maar uit Hem bent u in Christus Jezus, die voor ons is geworden heiliging..."*. De Bijbel zegt dat we, wat onze positie voor God betreft, nu al volkomen geheiligd zijn door het offer van Jezus. Zijn dood heeft ons volkomen rein gemaakt in Gods ogen. Daarom spreekt de Bijbel de christenen aan als heiligen (Efeze 1:1, Romeinen 1:7).

2. We worden opgeroepen om onszelf te heiligen

- 📖 *"...word ... heilig in heel uw levenswandel"* (1 Petrus 1:15)
- 📖 *"...laten wij onszelf reinigen van alle bezoedeling van vlees en geest, en de heiliging volbrengen in het vrezen van God."* (2 Korinthe 7:1)
- 📖 *"...wie heilig is, laat hij nog meer geheiligd worden."* (Openbaring 22:11)

In deze en andere bijbelverzen wordt gezegd dat wij onszelf moeten heiligen. We moeten onszelf reinigen van alle bezoedeling van vlees en geest. Alle terreinen van ons leven moeten worden gezuiverd en onder controle van God gebracht worden.

Daarom staat er: *"word ... heilig in **heel** uw levenswandel"*.

In deze bijbelverzen wordt met heiliging niet onze positie bedoeld, maar een proces. Een proces van steeds voortgaande levensverandering. Als christenen behoren wij te groeien in heiligheid. Er moet een toename in heiligheid zijn: *"wie heilig is, laat hij **nog meer** geheiligd worden"*.

3. Wat is heiliging?

📖 **"Dood dan uw leden die op de aarde zijn: ontucht, onreinheid, hartstocht, kwade begeerte, en de hebzucht, die afgoderij is. legt ook u dit alles af, namelijk toorn, woede, slechtheid, laster, en schandelijke taal uit uw mond. Lieg niet tegen elkaar, aangezien u de oude mens met zijn daden uitgetrokken hebt, en u met de nieuwe mens bekleed hebt, die vernieuwd wordt tot kennis, overeenkomstig het beeld van Hem Die hem geschapen heeft. **Bekleed u dan, als uitverkorenen van God, heiligen en geliefden, met innige gevoelens van ontferming, vriendelijkheid, nederigheid, zachtmoedigheid, geduld En doe boven dit alles de liefde aan, die de band van de volmaaktheid is.**" (Kolossenzen 3:5-14)**

De woorden heiligen en heiliging hebben in de Bijbel een aantal betekenissen⁵⁸. In het Nieuwe Testament bestaat de heiliging in de eerste plaats uit het afleggen van alles wat bij de oude mens⁵⁹ hoort en uit het aandoen van alles wat van de nieuwe mens is (Efeze 4:22-25). De heiliging heeft dus een negatieve en een positieve kant. Het gaat om een proces van afleggen en van aandoen. In plaats van over afleggen spreekt de Bijbel ook over doden. En over aandoen als bekleden met.

Legt af

- 📖 "Leg dan af alle slechtheid, alle bedrog, huichelarij, afgunst en alle kwaadsprekerij." (1 Petrus 2:1)
- 📖 "Leg daarom af alle vuilheid en elke uitwas van slechtheid..." (Jakobus 1:21)
- 📖 "Leg daarom de leugen af..." (Efeze 4:25)
- 📖 "...legt ook u dit alles af, namelijk toorn, woede, slechtheid, laster en schandelijke taal uit uw mond" (Kolossenzen 3:8)
- 📖 "Dood dan uw leden die op de aarde zijn: ontucht, onreinheid, hartstocht, kwade begeerte, en de hebzucht, die afgoderij is." (Kolossenzen 3:5)

⁵⁸ Heiligen betekent in de Bijbel soms toewijden. Iets heiligen is iets aan God afstaan. Als iets geheiligd is dan is het eigendom van God geworden (Zie bijvoorbeeld Deuteronomium 15:19). In die zin zijn wij ook geheiligd. Want Jezus heeft ons gekocht met Zijn bloed en wij zijn daarom Zijn eigendom (1 Korinthe 6:19,20; 1 Petrus 1:18,19; Openbaring 5:9). In heiligen zit vaak ook de gedachte van afscheiden van het onreine. Jezelf heiligen houdt in dat je contact met het onreine voorkomt of verbreekt. In het Oude Testament ging het vaak om ceremoniële verontreiniging. Als christen hebben we daar niet meer mee te maken. We worden wel opgeroepen om onszelf onbesmet van de wereld te bewaren (Jakobus 1:27, 2 Korinthe 6:14-7:1). Tenslotte betekent heiligen in het Nieuwe Testament meestal het afleggen van allerlei zondige houdingen en gewoonten. En het aandoen van het goede. (Kolossenzen 3:5-14 en Efeze 4:22-25)

⁵⁹Ook bij het afleggen van de oude mens en het aandoen van de nieuwe mens zien we dat de Schrift spreekt over positie en proces. In Christus hebben wij de oude mens reeds afgelegd en hebben we de nieuwe mens aangedaan. Daar wordt over gesproken in de voltooide tijd (Kolossenzen 3:9). Daarom staat er in 2 Korinthe 5:17 dat het oude voorbij is gegaan en dat het nieuwe is gekomen. Dat is zo in Gods ogen. Maar tegelijkertijd roept de Bijbel ons ook op om alles wat bij de oude mens hoort, af te leggen en alles wat bij de nieuwe mens hoort, aan te doen (Efeze 4:22-25). We zijn heiligen en **daarom** moeten wij ons als heiligen gedragen: "zoals het heiligen past" (Efeze 5:3).

Doet aan

📖 "**Bekleed u dan**, als uitverkorenen van God, heiligen en geliefden, met innige gevoelens van ontferming, vriendelijkheid, nederigheid, zachtmoedigheid, geduld." (Kolossenzen 3:12)

📖 "**En doe** boven dit alles de liefde **aan**, die de band van de volmaaktheid is." (Kolossenzen 3:14)

Door het proces van afleggen en aandoen, veranderen we steeds meer naar het beeld van God. We worden zoals God Zelf is. We bekleden ons met "*de nieuwe mens, die overeenkomstig het beeld van God geschapen is, in ware rechtvaardigheid en heiligheid*" (Efeze 4:24). We veranderen naar het beeld van Christus (Romeinen 8:29).

Dit is een proces dat ons hele leven door zal gaan. Telkens weer zal God ons bepalen bij dingen die afgelegd moeten worden en bij dingen die aangedaan moeten worden.

4. Wie zijn betrokken bij onze heiliging?

De heiliging is in de eerste plaats onze eigen verantwoordelijkheid. De Bijbel geeft immers aan **ons** de opdracht om onszelf te heiligen (2 Korinthe 7:1; Kolossenzen 3:5,8,12,14). Maar ook de Drie-enige God, Vader, Zoon en de Heilige Geest, is er bij betrokken en zelfs onze medechristenen leveren een belangrijke bijdrage. We zullen eerst de rol van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest bespreken. Daarna zullen we stil staan bij wat we zelf moeten doen. En als laatste komt de rol van onze medechristenen aan de orde.

De Vader en onze heiliging

📖 "*Want zij hebben ons wel voor een korte tijd, naar het hun goeddacht bestraft, maar Hij doet dat tot ons nut, **opdat wij deel krijgen aan Zijn heiligheid***" (Hebreeen 12:10)

Het is Gods bedoeling dat wij deel krijgen aan Zijn heiligheid. Dat we heilig worden, zoals Hij heilig is. Daar werkt Hij naar toe in ons leven. Zoals een vader zijn kind opvoedt, zo is God bezig om ons op te voeden. Hij wijst de zonde in ons leven aan door zijn Woord en Geest. Hij verwacht dat we daar iets mee doen. Ook tuchtigt Hij ons, om ons onze zonden in te laten zien. God tuchtigt ons meestal door zijn besturing van de omstandigheden. Hij doet dat door moeilijkheden op onze weg te brengen, zodat we Hem leren gehoorzamen.

God is bezig om ons te zuiveren. Daar gebruikt Hij, naast de Bijbel, ook de omstandigheden voor. Alles wat in ons leven gebeurt wordt door God gecontroleerd. Hij brengt ons voortdurend in allerlei situaties die ons confronteren met de uitingen van de oude mens. We komen onszelf tegen. We worden geconfronteerd met zondige houdingen, gewoonten en reacties.

De Bijbel gebruikt het beeld van een smeltoven waarin erts, bijvoorbeeld gouderts, wordt gezuiverd (Jesaja 48:10). Het erts wordt in de oven gesmolten. Door de hitte worden het goud en de onzuiverheden gescheiden. De onzuiverheden in het erts komen bovendrijven. Op dat moment kunnen ze er af geschept worden. Zo gaat God ook te werk in ons leven.

📖 "Voordat ik verdrukt werd, dwaalde ik, maar nu neem ik Uw Woord in acht"
(Psalm 119:67)

📖 "Het is goed voor mij dat ik verdrukt ben geweest, opdat ik Uw verordeningen zou leren" (Psalm 119:71)

De Zoon en onze heiliging

Niet alleen de Vader, maar ook de Heere Jezus is betrokken bij onze heiliging. Om te beginnen heeft de Heere Jezus ons reeds, wat onze positie voor God betreft, geheiligd door Zijn dood aan het kruis (Hebreeëen 10:10). Ook heeft Hij door Zijn dood en opstanding het fundament voor onze vrijheid van de slavernij van de zonde gelegd. Christus heeft ons meegenomen in Zijn dood en opstanding. We zijn met Christus gekruisigd (Romeinen 6). Als gevolg daarvan zijn we rechtens vrij van zonde (Romeinen 6:7). We hoeven niet meer te zondigen. Daarom zegt Paulus tegen de christenen: "laat de zonde dan niet in uw sterfelijk lichaam regeren om aan de begeerten daarvan te gehoorzamen". (Romeinen 6:12). Deze dingen worden verder uitgelegd in Bijbelstudie 33 "Bevrijding van de macht van de zonde".

De Heilige Geest en onze heiliging

📖 "Want de wet van de Geest van het leven in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet van de zonde en van de dood" (Romeinen 8:2)

📖 "Maar ik zeg: **Wandel door de Geest** en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen" (Galaten 5:16)

📖 "Als u echter **door de Geest** de daden van het lichaam doodt, zult u leven" (Romeinen 8:13)

De Heilige Geest is actief betrokken bij onze heiliging. Jezus heeft door zijn dood en opstanding het fundament gelegd en op basis daarvan werkt de Geest in ons leven. Hij is de kracht achter de heiliging. Door het werk van Christus zijn we rechtens vrij van zonde en de Heilige Geest maakt dat in ons leven tot realiteit. Als we wandelen door de Geest dan overwint de Geest de zonde in ons (Galaten 5:16). De Bijbel zegt dat wij **door de Geest** de zonde in ons moeten doden: "Als u echter **door de Geest** de daden van het lichaam doodt, zult u leven" (Romeinen 8:13).

Het is door de Geest en niet door onze eigen kracht dat we de zonde moeten afleggen. De Geest geeft overwinning (Romeinen 8:2). Dit werk van de Geest is één van de beloften van het Nieuwe Verbond (Ezechiël 36:27), die ons deel zijn in Christus. Op deze belofte kunnen we in geloof aanspraak maken.

Als we tot geloof komen zullen we een aantal zondige gewoonten zonder al te veel problemen na kunnen laten. Maar er zijn ook veel zonden die hardnekkiger zijn. Dat zijn bijvoorbeeld zonden waar we aan verslaafd zijn geraakt. Of het gaat om zonden die aansluiten bij de zwakheden van ons karakter. Als we deze zonden proberen af te leggen, ontdekken we al snel dat wij daartoe niet in staat zijn (Romeinen 7:14-23). We kunnen deze zonden alleen afleggen in de kracht van de Heilige Geest.

Onze eigen verantwoordelijkheid

Romeinen 6 begint met de vraag: mogen wij doorgaan met zondigen? Het antwoord van Paulus is: volstrekt niet (Romeinen 6:2)! Daarna legt hij uit waarom dit niet kan. We zijn in Christus vrijgemaakt van de zonde. Dat moet voor ons vast staan. "zo moet het voor u vaststaan ..." (Romeinen 6:6,11 NBG 1951) Dat wil zeggen, we

moeten hiervan overtuigd zijn. En in dat geloof moeten we "Nee" zeggen tegen de zonde en onszelf als dienstknechten ter beschikking van Jezus stellen.

📖 *"Laat de zonde dan niet in uw sterfelijk lichaam regeren om aan de begeerten daarvan te gehoorzamen. En stel u leden niet ter beschikking aan de zonde als wapens van ongerechtigheid, maar stel uzelf ter beschikking aan God, als mensen die uit de doden levend geworden zijn. En laat uw leden wapens van gerechtigheid zijn voor God. Want de zonde zal niet over u heersen. U bent namelijk niet onder de wet, maar onder de genade."* (Romeinen 6:12-14)

We moeten er in geloof aanspraak op maken dat de Heilige Geest de zonde in ons dood. En met vertrouwen bidden "Heere rekent u hiermee af". We moeten er op rekenen dat de Geest in ons zal doen wat wij zelf niet kunnen.⁶⁰

De rol van de medechristenen

📖 *"Broeders, als iemand onverhoeds tot enige overtreding komt, moet u... zo iemand weer terechtbrengen"* (Galaten 6:1)

📖 *"...onderwijs elkaar en wijs elkaar terecht"* (Kolossenzen 3:16)

God gebruikt medechristenen om ons op onze zonden te wijzen. Dat is een verantwoordelijkheid die wij tegenover elkaar hebben. Heb jij christenen om je heen die als het nodig is je terechtwijzen? En wat nog belangrijker is, sta je er voor open, ben je gezegelelijk (2 Korintiërs 13:11).

5. Het woord van God en onze heiliging

📖 *"Jezus .. zeiAls u in Mijn woord blijft, bent u werkelijk Mijn discipelen, en u zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u vrijmaken"* (Johannes 8:31,32)

God heiligt ons door zijn Woord. Het Woord van God is als een spiegel (Jakobus 1:23). Als we erin lezen zien we onszelf zoals God ons ziet. We worden ontdekt aan onze zonden. Als wij voortdurend bezig blijven met Gods Woord en het op ons leven betrekken dan zijn wij waarlijk discipelen van Jezus. En dan hebben we de belofte dat we de waarheid zullen verstaan **en dat de waarheid ons vrij zal maken.**

6. Wie de heiliging verwerpt, verwerpt God

📖 *"Want dit is de wil van God: uw heiliging, dat u uzelf onthoudt van de ontucht en dat ieder van u zijn lichaam weet te bezitten in heiliging en eerbaarheid en niet in hartstochtelijke begeerte, zoals de heidenen, die God niet kennen. Daarom wie dit verwerpt, verwerpt niet een mens, maar God, Die ook Zijn Heilige Geest in ons heeft gegeven"* (1 Thessalonicenzen 4:3-5,8)

In de Bijbel komen we valse leraren tegen die **de noodzaak** van de heiliging verwerpen (2 Petrus 2, Judas). Zij leerden dat je behouden kan worden en toch doorgaan met je zondige leven. Zo veranderden zij de genade van God in losbandigheid (Judas 1:4). Maar de Bijbel zegt duidelijk dat wie de noodzaak van de heiliging verwerpt, daarmee God zelf verwerpt: *"Daarom wie dit verwerpt, verwerpt niet een mens, maar God"*.

⁶⁰ Dit wordt verder uitgewerkt in Bijbelstudie 33 "Bevrijding van de macht van de zonde" en Bijbelstudie 34 "Strijd tegen de zonde".

Zonder een begin van gehoorzaamheid is ons geloof dood (Jakobus 2:14-26). Op de bekering moet levensverandering volgen (Handelingen 26:20). Als er na de bekering niets verandert in ons leven is ons geloof dood.⁶¹

Toetsvragen

1. Leg de volgende uitspraak uit: "We zijn heilig en we moeten heilig worden".
2. Wie is er verantwoordelijk voor onze heiliging?
3. Welke rol speelt de Vader bij onze heiliging?
4. Welke rol speelt de Zoon bij onze heiliging?
5. Welke rol speelt de Heilige Geest bij onze heiliging?
6. Welke rol speelt het Woord van God bij onze heiliging?
7. Welke les kun je hierover leren uit Psalm 119:11?
8. Welk aandeel hebben onze medechristenen in onze heiliging?
9. Mogen wij bij de zonde blijven?
10. Wat heeft 1 Thessalonicenzen 4:3-8 hierover te zeggen?

⁶¹ Dat betekent niet dat je een bepaalde graad van heiligheid moet behalen om behouden te kunnen worden. We worden niet behouden door onze werken, maar door het geloof en uit genade (Efeze 2:8,9; Romeinen 4:5). Een christen kan struikelen en in de worsteling met de zonde de nederlaag leiden (Romeinen 7:13-16; 1 Johannes 1:8,10) Wat niet kan, is dat iemand bewust de noodzaak van de heiliging verwerpt. Zie Bijbelstudie 36 "Het behoud is alleen door het geloof".

Bijbelstudie 42

De inspiratie van de Bijbel

Inleiding

In deze Bijbelstudie zullen we nagaan wat de Bijbel **over zichzelf** zegt. Mensen kunnen allerlei gedachten over de Bijbel hebben, maar beslissend voor ons, als Christenen, is wat de Bijbel over zichzelf zegt. Onze visie op de Bijbel, moet gebaseerd zijn op het zelfgetuigenis van de Schrift. De leer over de Bijbel komt uit de Bijbel zelf. Eén van de dingen die de Bijbel over zichzelf zegt is dat zij door God is ingegeven.

1. Door God ingegeven

📖 *"Heel de Schrift is door God ingegeven..."* (2 Timotheüs 3:16)

In dit vers zegt de apostel Paulus dat de Bijbel door God is ingegeven. *"Heel de Schrift is door God ingegeven"*. In plaats van over "ingegeven" spreken christenen ook wel over "inspiratie". De inspiratie van de Schrift houdt in dat God de schrijvers van de verschillende Bijbelboeken zodanig geleid heeft, dat ze precies opschreven wat God door hen heen wilde zeggen.

2. De inspiratie van de Bijbel is het werk van de Heilige Geest.

📖 *"de profetie is destijds niet voortgebracht door de wil van een mens, maar heilige mensen van God, **door de Heilige Geest gedreven**, hebben gesproken"* (2 Petrus 1:21)

De schrijvers van de verschillende Bijbelboeken werden *"door de Heilige Geest gedreven"*. De Geest van God heeft de verschillende schrijvers van de Bijbelboeken aangezet tot schrijven. Ook heeft Hij hen geleid in wat ze opschreven. Gods Geest heeft daarbij gebruik gemaakt van de persoonlijkheid, de achtergrond en de omstandigheden van de verschillende schrijvers.⁶²

Sommige schrijvers wisten dat ze door Gods Geest geleid werden (1 Petrus 1:10,11; 2 Samuel 23:2). Andere schrijvers waren zich hier waarschijnlijk niet direct bewust van. Het resultaat was echter in beide gevallen hetzelfde: ze schreven precies op wat God door hen heen wilde zeggen.

⁶²De schrijvers van de Bijbel waren dus geen willoze instrumenten. God heeft hun persoonlijkheid niet op zij gezet. God heeft er daarentegen voor gekozen, om bij het overbrengen van Zijn woord aan de mens, gebruik te maken van de persoonlijkheid van de verschillende schrijvers. Dat God de persoonlijkheid van de schrijvers niet op zij gezet heeft, blijkt o.a. uit duidelijk waarneembare verschillen in schrijfstijl. Paulus heeft bijvoorbeeld een andere manier van uitdrukken dan Johannes of Jakobus. De persoonlijkheid van de schrijvers komt ook duidelijk naar voren in gedeelten zoals Romeinen 9:1-4. In dit soort gedeelten krijgen we een blik in het hart van de schrijver. We krijgen iets te zien van zijn gevoelens en verlangens.

3. De bijbel is woordelijk ingegeven

De Bijbel is woordelijk door God ingegeven. De inspiratie strekt zich uit tot de keuze van de woorden. Dit wordt in de theologie de woordelijke inspiratie van de Bijbel genoemd. God heeft de schrijvers van de Bijbel niet alleen de gedachten gegeven. Hij heeft hen ook door Zijn Geest geleid in de keuze van de woorden waarmee ze deze gedachten op papier hebben gezet.⁶³

Volgens Jezus staat God achter iedere letter van de Bijbel. Aan het begin van de bergrede zegt Hij namelijk het volgende:

 "Want, voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles geschied is"
(Mattheus 5:18)

De tittel en de jota zijn onderdelen van Hebreeuwse letters. Volgens Jezus staat God dus niet slechts achter de gedachten. Hij staat ook achter de woorden waarmee deze gedachten uitgedrukt worden. Of zoals Jezus het zelf zegt: God staat zelfs achter elke jota en tittel.

Jezus ging er dus vanuit dat elk woord van de Bijbel van God afkomstig was. Dat Jezus hier vast van overtuigd was blijkt ook uit de manier waarop Hij met Gods Woord omging.

Jezus baseerde soms een hele bewijsvoering op de exacte vorm van één enkel woord. Zie bijvoorbeeld zijn discussie met de Sadduceeën over de opstanding (Lucas 20:37,38 en Exodus 3:6). Het sleutelwoord in de tekst die Jezus aanhaalt is het woordje "ben". *"Ik **ben** ... de God van Abraham, Izaak en Jakob"*. Er staat "ben" in plaats van "was". God was niet slechts de God van Abraham, Izaak en Jakob op het moment dat zij nog op aarde rondwandelden. Hij was het nog steeds in de tijd van Mozes toen zij al gestorven waren. Na hun overlijden zei God nog steeds: "Ik **ben** hun God". Hij zei niet "Ik **was** hun God". Als God, op het moment dat Hij dit tot Mozes zei, nog steeds hun God was, dan moesten Abraham, Izaak en Jakob er nog zijn. *"voor God leven zij allen"* (Lucas 20:38). Zo bewees de Heere Jezus vanuit de Schrift, op grond van de vorm van één enkel woord, dat het met de dood niet afgelopen was.

Ook de apostel Paulus bouwde soms een leerstellige redenering op de exacte vorm van één enkel woord. In Galaten 3:16 SV draait zijn hele redenering om het woord zaad. In Genesis 22:17,18 SV staat zaad (enkelvoud) en niet zaden(meervoud). Hieruit blijkt dat zowel Jezus als Paulus er van uit gingen dat de Bijbel woord voor woord van God afkomstig is. Zo'n redenering heeft namelijk alleen bewijskracht, wanneer God achter elk woord van de Bijbel staat.

Hierboven is aangetoond dat Gods Geest de Bijbeltekst tot in de vorm van de woorden heeft ingegeven. Dat is de reden waarom wij een nauwkeurige Bijbelvertaling moeten

⁶³ Het is belangrijk om dit te benadrukken. Want sommige theologen beweren dat God de schrijvers van de Bijbel slechts de ideeën gegeven heeft. De schrijvers hebben deze door God ingegeven ideeën vervolgens in hun eigen woorden opgeschreven. Deze opvatting over de inspiratie heeft grote gevolgen. Want misschien hebben de schrijvers van de Bijbel zich wel vergist in de verwoording van Gods gedachten. We kunnen er dan niet meer op vertrouwen dat de Bijbel in alles, zelfs tot in de kleinste details, de waarheid spreekt.

gebruiken. Een nauwkeurige vertaling is een vertaling die, zoveel mogelijk, **letterlijk** vertaalt.⁶⁴

4. Volledig ingegeven

📖 *"Heel de Schrift is door God ingegeven..."* (2 Tim. 3:16)⁶⁵

Heel de Schrift is door God ingegeven. Niet een deel van de Schrift, maar **heel** de Schrift. Daarom konden Jezus en Paulus een enkel schriftvers nemen en daarmee iets bewijzen. Want elk bijbelwoord heeft goddelijk gezag omdat het door Gods Geest is ingegeven.

Sommige theologen ontkennen dit. Zij zijn van mening dat de Bijbel alleen het Woord van God is wanneer hij over geestelijke dingen spreekt. Wanneer de Bijbel echter over de natuur of de geschiedenis spreekt zou het niet het Woord van God zijn. Wanneer de Bijbel over deze dingen spreekt zou het slechts het woord van mensen zijn.

Deze redenering klopt niet. Want: *"Heel de schrift is door God ingegeven..."*. Dat geldt dus ook voor de historische bijbelgedeelten zoals de schepping van Eva uit de rib van Adam, de slang die sprak in de hof van Eden, Jona die door een grote vis werd opgeslokt, de zon die stilstond op het bevel van Jozua. Ook deze Bijbelgedeelten zijn door God ingegeven.

5. De bijbel is letterlijk het woord van God

Omdat de Bijbel door Gods Geest is ingegeven, is de Bijbel **letterlijk** het woord van God. De Bijbel bevat dus niet het woord van God, maar de Bijbel is het woord van God.

De woorden van de bijbel zijn door de Heilige Geest uitgesproken

📖 *"Mannenbroeders, dit Schriftwoord moest vervuld worden dat de Heilige Geest bij monde van David vantevoren gesproken heeft over Judas "* (Handelingen 1:16)

In dit vers is sprake van een Schriftwoord, het gaat om Psalm 41:10. Het is een profetie over Judas. Van dit vers uit het Oude Testament wordt gezegd dat het **door de Heilige Geest is gesproken**. De woorden van de Schrift zijn door Gods Geest gesproken. God is de hoofdauteur van de Bijbel. In de Bijbel is God aan het woord. God heeft gesproken via de menselijke auteurs. Zo heeft Hij ondermeer gesproken *"bij monde van David"*. Elk bijbelgedeelte heeft dus twee auteurs, de Goddelijke schrijver en de menselijke. Zie ook de volgende bijbelgedeelten: Marcus 12:36; Handelingen 4:25,26; Handelingen 28:25-27; Hebrreeën 3:7,8; Hebrreeën 9:8; Hebrreeën 10:15-17.

⁶⁴ De Statenvertaling, de Herziene Statenvertaling en de NBG 51, zijn goede vertalingen. Want de vertalers hebben er in alle drie de gevallen naar gestreefd om zo letterlijk mogelijk te vertalen. De Nieuwe Bijbelvertaling (de NBV) is echter geen goede vertaling. Deze vertaling is veel te vrij vertaald. De NBV is vaak niet meer dan een parafraze vertaling. Een parafraze vertaling is een vertaling waarbij men niet letterlijk vertaalt, maar waar men gedachte voor gedachte vertaald. Wanneer je de NBV leest weet je dus nooit precies wat God gezegd heeft. Als je werkelijk wilt weten wat God heeft gezegd dan moet je een nauwkeurige Bijbelvertaling gebruiken.

⁶⁵ De meest voorkomende naam die de Bijbel aan zichzelf geeft is "de Schrift" of "de Schriften". De boeken van het Nieuwe Testament behoren ook tot de Schrift. Ze worden net als het Oude Testament, Schrift genoemd. Zo rekent de apostel Petrus de brieven van Paulus tot de Schrift (2 Petrus 3:2,15,16).

De Bijbel noemt zichzelf het woord van God

📖 "Want het Woord van God is levend en krachtig" (Hebreeën 4:12)

📖 "Want in de eerste plaats zijn hun de woorden van God toevertrouwd" (Romeinen 3:2)

"God zegt" en "de Bijbel zegt" worden aan elkaar gelijk gesteld

📖 "En het zal zijn in de laatste dagen, **zegt God**, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees;.. (Handelingen 2:17)

In de Bijbel staat soms "God zegt" en dan volgt een citaat uit het Oude Testament. Zo ook hier in Handelingen 2:17. Petrus citeert een gedeelte uit het boek Joël. Van dit citaat zegt hij dat God het uitgesproken heeft: "En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God". Voor Petrus zijn "de Bijbel zegt" en "God zegt" aan elkaar gelijk.

Dit is slechts één voorbeeld. We zouden nog veel meer voorbeelden kunnen geven. Bijvoorbeeld uit de Hebreeënbrief. De schrijver citeert geregeld een gedeelte uit het Oude Testament en zegt daarvan dat God het uitgesproken heeft (Hebreeën 1:5-14; Hebreeën 3:7,8; Hebreeën 4:4,5; Hebreeën 6:13,14; Hebreeën 8:8-13; Hebreeën 9:6-8; Hebreeën 10:5-9; Hebreeën 10:15-18).

'De Schrift zegt', 'God zegt' en 'de Heilige Geest zegt' zijn dus identiek. Ze zijn onderling uitwisselbaar. Ook wij mogen, als wij de Schrift citeren, zeggen: "God zegt."

Tot slot:

📖 "in de eerste plaats zijn hun de woorden van God toevertrouwd" (Romeinen 3:2)

📖 "Daarom heb ik Uw geboden lief, meer dan goud, ja, meer dan zuiver goud" (Psalm 119:127)

Zoals aan de Joden indertijd de woorden van het Oude Testament zijn toevertrouwd, zo zijn aan ons de woorden van het Nieuwe Testament toevertrouwd. De Bijbel is een grote schat. Als je in de Bijbel leest dan heb je de woorden van God voor je liggen. Dan lees je een boodschap van je Schepper. Laten we, met aandacht en eerbied, luisteren naar alles wat onze Schepper tot ons te zeggen heeft.

Toetsvragen

1. Leg uit wat bedoeld wordt met de inspiratie van de Bijbel.
2. Noem twee bijbelteksten waarop deze leerstelling gebaseerd is.
3. Leg uit wat bedoeld wordt met de **woordelijke** inspiratie van de Bijbel.
4. Waarom is het belangrijk om dit te benadrukken?
5. Waaruit blijkt dat zowel Jezus als Paulus uitgingen van de woordelijke inspiratie van de Bijbel?
6. Bewijs met behulp van een bijbeltekst dat **heel** de Bijbel door God is ingegeven.
7. Waarom is het belangrijk om dit te benadrukken?
8. Wat wordt vaak beweerd door mensen die dit ontkennen?
9. Geef drie argumenten voor de volgende stelling: "de Bijbel is letterlijk het Woord van God".
10. Waarom is het belangrijk om een nauwkeurige Bijbelvertaling te gebruiken?

Bijbelstudie 43

De onfeilbaarheid van de Bijbel

Inleiding

📖 *"Uw woord is zeer gelouterd..."* (Psalm 119:140)

Als christenen belijden we dat de Bijbel het onfeilbare Woord van God is. Dat is vanzelfsprekend als je gelooft dat de Bijbel woordelijk door Gods Geest is ingegeven⁶⁶. Toch houden niet alle christenen vast aan de onfeilbaarheid van de Bijbel. Het loslaten van de onfeilbaarheid is zeer ernstig. Want uit de kerkgeschiedenis van de laatste twee honderd jaar blijkt dat dit telkens weer heeft geleid tot afval van het geloof. Na het loslaten van de onfeilbaarheid van de Bijbel komen, na verloop van tijd, steeds meer fundamentele leerstellingen onder druk te staan.⁶⁷ Het is daarom van groot belang dat wij vasthouden aan de onfeilbaarheid van de Bijbel. Hieronder wordt besproken waarom wij geloven dat de Bijbel onfeilbaar is.

1. Gods woord is de waarheid

📖 *"Uw Woord is de waarheid"* (Johannes 17:17)

Jezus zegt van de Bijbel: *"Uw Woord is de waarheid"*. Dat betekent dat alles wat er in de Bijbel staat waar is. Als Gods Woord zich ergens over uitspreekt dan klopt het. Als God beschrijft hoe Hij Eva heeft gemaakt uit de rib van Adam (Genesis 2:21,22) dan is dat de waarheid. Als de Bijbel zegt dat Jona door een grote vis is opgeslokt en weer levend is uitgespuwd, dan is dat ook werkelijk zo gebeurd. Als de Bijbel ervan uitgaat dat het boek Jesaja door de profeet Jesaja is geschreven⁶⁸, dan geloven we dat. Er staan geen vergissingen in de Bijbel, alles is waar, alles klopt. Ook als de Bijbel spreekt over de geschiedenis of over de schepping van de wereld.

⁶⁶ Zie Bijbelstudie 42 over de inspiratie van de Bijbel.

⁶⁷ Het laatste grote drama op dit gebied was de volledige ontsporing van de Gereformeerde Kerk (Synodaal). In de jaren veertig van de vorige eeuw was deze grote kerk, met enkele miljoenen leden, nog orthodox. Twintig jaar later was de Gereformeerde Kerk (Synodaal) bijna volledig vrijzinnig. Het begon met het uitdragen en tolereren van theïstische evolutie. De eerste die dat deed was prof. Jan Lever. Dat was een capitulatie voor de evolutietheorie. Daar werd niet tegen opgetreden. Enige tijd daarna volgden anderen met schrijfkritiek, zoals prof H.M. Kuitert. Niet lang daarna werd de kern van het evangelie, dat is de leer over het plaatsvervangend sterven van Jezus, aangevallen door Herman Wiersinga. Ook hier werd niet tegen opgetreden. Toen was het hek van de dam. Deze kerk is inmiddels opgegaan in de PKN.

⁶⁸ Vrijzinnige christenen geloven dat de profeet Jesaja maar een deel van het boek Jesaja heeft geschreven. Ze beweren dat het tweede deel van Jesaja door iemand anders is geschreven. Deze schrijver leefde veel later dan Jesaja. Er is zelfs een theorie die stelt dat het boek Jesaja door drie verschillende personen is geschreven. In het Nieuwe Testament (bijvoorbeeld in de evangelieën) wordt verschillende keren uit Jesaja geciteerd. Ook uit de laatste hoofdstukken van Jesaja. En daar wordt iedere keer uitdrukkelijk bij gezegd dat het de woorden van de profeet Jesaja zijn. (Mattheus 3:3, 4:14, 8:17, 12:17, 13:14, 15:7; Marcus 7:6; Lucas 3:3,4, 4:17; Johannes 1:23, 12:39,41; Handelingen 28:25; Romeinen 9:27,29; 10:16,20; 15:12).

2. De onfeilbaarheid is het gevolg van de inspiratie van de Bijbel

📖 *"Heel de Schrift is van God ingegeven..." (2 Timoteus 3:16)*

De onfeilbaarheid van de Bijbel is het gevolg van de inspiratie van de Bijbel.⁶⁹ Gods Geest heeft de schrijvers van de Bijbel zo geleid dat ze precies opschreven wat Hij door hen heen wilde zeggen. Daarom kunnen we zeker weten dat er geen fouten of vergissingen in de Bijbel staan. Want God is alwetend. Wanneer Hij zich ergens over uitsprekt maakt hij geen fouten.⁷⁰

3. Jezus bevestigt de onfeilbaarheid van de Bijbel

Jezus geloofde in de onfeilbaarheid van de Bijbel. Dit blijkt uit de uitspraken die Hij over de Bijbel doet in de evangelieën. Eén van die uitspraken hebben we al besproken. In Johannes 17:17 zegt Jezus: *"Uw Woord is de Waarheid"*. Er zijn echter nog een aantal uitspraken waar uit blijkt dat Jezus in de onfeilbaarheid van de Bijbel geloofde.

We zullen er twee bekijken:

De Schrift kan niet gebroken worden

📖 *"...En aangezien de Schrift niet gebroken kan worden" (Johannes 10:35)*

In Johannes 10:24-42 is Jezus in discussie met de Joden. De Joden namen Hem kwalijk dat Hij zichzelf met God gelijkstelde. Jezus weerlegde hen met een beroep op een tekst uit het Oude Testament (Johannes 10:34). Bij die gelegenheid onderstreepte Jezus het gezag van de Bijbel door er bij te zeggen: *"en aangezien de Schrift niet gebroken kan worden"* (Johannes 10:35). Volgens Jezus kan de Schrift niet gebroken worden. Elk gedeelte van de Schrift is waar. Hieruit blijkt dat Jezus uitging van de onfeilbaarheid van de Bijbel.

Wie de Schrift kent dwaalt niet

📖 *"...U dwaalt, omdat u de Schriften niet kent..."*
(Mattheus 22:29)

In Mattheus 22:23-33 weerlegt Jezus de Sadduceeën. Zij waren van mening dat er geen opstanding der doden was. Maar ze dwaalden, want ze kenden de Bijbel niet. Jezus bewijst vanuit de Bijbel dat er wel een opstanding der doden is. In vers 29 bevestigt Jezus bovendien de onfeilbaarheid van de Bijbel. Wie de Bijbel kent dwaalt niet. Want de Bijbel is het Woord van God en spreekt daarom in alles de waarheid.

Dat Jezus geloofde in de onfeilbaarheid van de Bijbel blijkt ook uit de manier waarop Hij met de Bijbel omging. Jezus verwijst in zijn onderwijs voortdurend naar het Oude Testament. We vinden bij Jezus nooit ook maar een spoor van twijfel aan de historische betrouwbaarheid van de Bijbel. Hij verwijst zonder terughoudendheid naar allerlei gebeurtenissen die tegenwoordig vaak in twijfel worden getrokken. Gebeurtenissen zoals de schepping van Adam en Eva (Mattheus 19:4;5), de zondvloed (Mattheus 24:37-39), het verhaal van Jona (Mattheus 12:40). Ook gaat

⁶⁹ Voor een uitleg over de inspiratie van de Bijbel, zie bijbelstudie 42.

⁷⁰ In dit bijbelvers staat dat "Heel de Schrift" door God is ingegeven. Dat betekent dat **heel** de Bijbel onfeilbaar is. En niet slechts een deel er van. Zie ook punt vier van Bijbelstudie 42.

Jezus er van uit dat de boeken van de Bijbel geschreven zijn door de schrijvers die de Bijbel zelf noemt. Jezus bevestigt bijvoorbeeld, dat de eerste vijf boeken van de Bijbel door Mozes geschreven zijn (Mattheus 23:2). En dat Jesaja de schrijver is van heel het boek Jesaja (Mattheus 13:14; 15:7; Marcus 7:6) . Dit zijn allemaal dingen die door vrijzinnige 'christenen' vaak worden ontkend. Maar bij Jezus vinden we geen spoor van twijfel.

Voor Jezus was de Bijbel het hoogste gezag. Het einde van alle tegenspraak. Hier kunnen we uit af leiden dat Jezus er van uit ging dat de Bijbel in alles de waarheid spreekt. In zijn discussies met de leiders van het Joodse volk doet Jezus voortdurend een beroep op de Bijbel. Jezus doet daarbij niet alleen een beroep op de grote lijnen van de Schrift maar ook op de details. Soms baseerde Hij een argument op de vorm van één enkel woord (Mattheüs 22:31,32). Dat deed Hij, omdat Hij er van uit ging dat heel de Bijbel tot in de details Gods woord is. God staat volgens Jezus tot op de letter achter Zijn Woord (Matt. 5:18)!⁷¹ Niet alleen in zijn discussies met de Joden maar ook in Zijn strijd met de satan beriep Jezus zich op de Bijbel (Mattheus 4:1-11). Nadat Jezus een gedeelte uit de Bijbel geciteerd had zweeg de satan. Tegen de waarheid vermag de satan niets.

4. De aanval op de onfeilbaarheid van de Bijbel

📖 *"Want dit weet ik: dat na mijn vertrek wrede wolven bij u zullen binnenkomen, die de kudde niet sparen en dat uit uw eigen midden mannen zullen opstaan die de waarheid verdraaien om de discipelen weg te trekken achter zich aan. Daarom: wees waakzaam.." (Handelingen 20:29-31)*

📖 *"Is het echt zo dat God gezegd heeft" (Genesis 3:1)*

In zijn afscheidstoespraak tot de oudsten van Efeze waarschuwde Paulus voor de komst van valse leraren. Hij waarschuwde voor mannen die de waarheid zouden verdraaien. Hij zegt erbij dat er ook **uit hun eigen midden** zulke mannen op zullen staan. Vanaf het ontstaan van de gemeente tot in deze tijd zijn er telkens weer valse leraren opgestaan. Zo zijn er sinds de Verlichting⁷² onder de christenen telkens weer mannen opgestaan die de onfeilbaarheid van de Bijbel ontkennen⁷³. Dit gebeurt vroeg of laat in **elke** bijbelgetrouwe kerk. Er staan dan mannen op die beweren dat er fouten en vergissingen in de Bijbel staan. Bij hun aanvallen op de onfeilbaarheid van de Bijbel gebruiken ze voornamelijk drie argumenten.

I. Er zouden tegenspraken in de bijbel staan.

Een veel gehoord argument is dat er tegenspraken in de Bijbel zouden staan. Wat moeten we daarop antwoorden? Om te beginnen moeten we ons niet in de war laten brengen. Voor al deze zogenaamde tegenspraken bestaat een oplossing. Er zijn

⁷¹ Zie punt drie van Bijbelstudie 42.

⁷² De Verlichting begint ongeveer in het midden van de zeventiende eeuw en loopt door tot het eind van de achttiende eeuw. Men probeert alles vanuit natuurlijke oorzaken te verklaren. Er is geen ruimte voor wonderen, voor het bovennatuurlijk ingrijpen van God. In die tijd begint de systematische schriftkritiek.

⁷³ Een van de manieren om de onfeilbaarheid van de bijbel uit te hollen is door te stellen dat de Schrift alleen onfeilbaar is als het om het behoud en de moraal gaat, maar niet als het gaat om de natuur en de geschiedenis. Tegenwoordig hebben velen de onfeilbaarheid vervangen door betrouwbaarheid. Zij nemen aan dat er fouten in de Bijbel staan, maar zo beweren ze, de Bijbel is ondanks dat toch betrouwbaar.

goede boeken beschikbaar waarin deze problemen worden besproken.⁷⁴ We moeten ons dus niet laten intimideren. Zelfs als je niet direct een antwoord hebt. Want dat betekent niet dat er geen antwoord is. Wij geloven niet in de onfeilbaarheid van de Bijbel omdat we alle problemen altijd onmiddellijk op kunnen lossen. Wij geloven in de onfeilbaarheid van de Bijbel omdat Jezus en Paulus daar in geloofden. Omdat we weten dat de Bijbel het Woord van God is⁷⁵. De Bijbel is een groot boek. De verschillende bijbelboeken zijn geschreven over een periode van 1500 jaar, door ongeveer veertig verschillende schrijvers. Ook is niet elk deel van de Bijbel even gemakkelijk te begrijpen. Het is dus niet vreemd dat je wel eens iets tegen komt waar je niet direct uitkomt.

II. De Bijbel zou in strijd zijn met sommige wetenschappelijke theorieën.

De belangrijkste botsing is die tussen schepping en evolutie. De evolutietheorie is echter geen goed onderbouwde wetenschappelijke theorie⁷⁶. De evolutietheorie is op z'n hoogst een mogelijke verklaring voor het ontstaan van het leven. Het bewijs dat voor deze theorie wordt aangevoerd is echter niet overtuigend.

De Bijbel botst niet met de resultaten van wetenschappelijk onderzoek. De Bijbel botst wel met pseudowetenschappelijke theorieën, zoals de evolutietheorie.⁷⁷

III. Sommige boeken in de Bijbel zouden niet geschreven zijn door de schrijvers die de Bijbel noemt. Dit zou blijken uit de 'resultaten' van het historisch-kritisch onderzoek naar het ontstaan van de verschillende bijbelboeken.

De Bijbel bestaat uit 66 boeken die zijn geschreven over een lange periode⁷⁸. Het is mogelijk om onderzoek te doen naar het ontstaan van de verschillende Bijbelboeken⁷⁹. Wanneer is het boek geschreven, door wie, waarom, enzovoorts. Op zich is dit nuttig om te doen, **mits men zich onthoudt van speculatie**. Helaas is er een groep leraren binnen de christenheid die allerlei speculatieve theorieën over het

⁷⁴ *New International Encyclopedia of Bible Difficulties*, Gleason L. Archer. *The Big Book of Bible Difficulties*, Norman L. Geisler en Thomas Howe. *Things Hard to Understand*, David W. Cloud. *Alleged Discrepancies of the Bible*, John W. Haley. Zie ook het boek *Inspiratie en gezag van de Bijbel* door Rene Pache. Met name de hoofdstukken IX en X en XII. Dit boek is beschikbaar op het internet www.internetbijbelschool.nl/pache.index.htm

⁷⁵ Zie Bijbelstudie 45 "Hoe weet je dat de Bijbel het Woord van God is?"

⁷⁶ Een goed boek waarin de evolutietheorie wordt weerlegd: *"Ik heb te weinig geloof om een atheïst te zijn"*, door Norman L. Geisler en Frank Turek. Zie vooral hoofdstuk 5 en 6. Nog een ander boek: *"Hoe bestaat het! 60 vragen over schepping, evolutie en de Bijbel"*, door Don Batten, David Catchpoole, Carl Wieland en Jonathan Sarfati. Zie ook de site van "Answers in Genesis", <http://www.answersingenesis.org/nl>.

⁷⁷ De Bijbel gebruikt niet het jargon van de moderne natuurwetenschappen. De Bijbel gebruikt de taal van de waarneming. Het wordt gezegd zoals je het ziet. Ook wij doen dat tegenwoordig nog steeds. Zo zeggen we bijvoorbeeld dat de zon ondergaat of opkomt. Terwijl het in feite de aarde is die om zijn as draait. De Bijbel gebruikt dus geen wetenschappelijke taal, maar als de Bijbel zich uitsprekt over de schepping dan is dat wel feitelijk juist.

⁷⁸ Zie Bijbelstudie 50 over de canon.

⁷⁹ Men kijkt dan naar het intern en extern bewijs. Welke aanwijzingen geeft de tekst zelf over de schrijver, de tijd van het ontstaan, enzovoorts. En welk extern bewijs is er, bijvoorbeeld wat zegt de traditie over de vraag wie de schrijver is.

ontstaan van de bijbelboeken naar voren brengt. Met hun theorieën gaan ze vaak in tegen het zelfgetuigenis van de Bijbel. Het boek Daniel zou dan niet door de profeet Daniel zijn geschreven, het boek Jesaja zou door drie verschillende personen zijn geschreven. En Mozes zou de eerste boeken van de Bijbel niet geschreven hebben. Hetzelfde wordt gedaan met de boeken van het Nieuwe Testament.⁸⁰

Laat je niet misleiden of intimideren door de speculatie van deze valse leraren. Hun uitgangspunt is fout en hun theorieën zijn helemaal niet zo zeker als ze voorgesteld worden. Ze kunnen gemakkelijk weerlegd worden⁸¹. Maar het belangrijkste is dat hun theorieën in strijd zijn met het zelfgetuigenis van de Bijbel. De Bijbel zegt van zichzelf dat hij het Woord van God is en dat hij onfeilbaar is.

Als Bijbelgetrouwe christenen houden wij vast aan dit zelfgetuigenis van de Bijbel. Wij weten dat de Bijbel het Woord van God is en dat de Bijbel onfeilbaar is, omdat de Bijbel dat van zichzelf zegt. En omdat we goede redenen hebben om dit zelfgetuigenis van de Bijbel te geloven. God laat namelijk op verschillende manieren weten dat de Bijbel inderdaad Zijn Woord is. Bijvoorbeeld door vervulde profetieën en door de kracht van de Heilige Geest die door het Woord heen werkt.⁸²

5. De diepere geestelijke achtergrond achter de schriftkritiek.

📖 "Is het echt zo dat God gezegd heeft" (Genesis 3:1)

Vanaf het allereerste begin is er schriftkritiek geweest. De eerste schriftkritiek kwam van de slang in de hof van Eden. God had tegen Adam en Eva gezegd dat ze zouden sterven als ze van de boom der kennis van goed en kwaad aten (Genesis 2:17). Toen kwam de slang. De slang beweerde dat het niet waar was wat God zei. Hij had kritiek op Gods Woord. Hij beweerde dat er een fout zat in deze uitspraak van God. Wat God gezegd had, zo beweerde de satan, was niet onfeilbaar. Gods Woord zei wel dat ze zouden sterven als ze van die boom aten. Maar, zo zei satan: "dat is niet waar, je zult niet sterven" (Genesis 3:4).

Hier zien we de geestelijke macht die achter alle schriftkritiek zit. Eva werd "omver" geredeneerd door de slang. Zo heeft de satan de voorbije eeuwen een grote menigte christenen met drogredenen verleid om de schriftkritiek over de Bijbel te aanvaarden. Schriftkritiek begint vaak op een subtiele manier. De onfeilbaarheid van de Bijbel wordt meestal niet gelijk ronduit ontkend. In plaats daarvan wordt de onfeilbaarheid langzaam aan steeds verder uitgehold.⁸³

⁸⁰ Deze leraren beweren vaak dat ze de Bijbel wetenschappelijk verantwoord benaderen. Daarmee bedoelen ze dat ze in tegenstelling tot bijbelgetrouwe gelovigen bij het bestuderen van de Bijbel onbevooroordeeld zouden zijn. Dat is echter niet het geval. Zo sluiten deze leraren bij voorbaat het bovennatuurlijke uit. Ze geloven niet in een God die wonderen kan doen. Daarom geloven ze ook niet in profetie. Het ontkennen van een God die de toekomst kent, leidt hen er bijvoorbeeld toe om het boek Jesaja en het boek Daniel toe te schrijven aan meerdere auteurs.

⁸¹ Enkele boeken waarin dat gedaan wordt zijn. *A Survey of old Testament Introduction*, Gleason L. Archer. *New Testament Introduction*, Donald Guthrie. *More Evidence that demands a Verdict*, Josh McDowell.

⁸² Zie Bijbelstudie 45 "Hoe weten we dat de Bijbel het woord van God is".

⁸³ In plaats van over de onfeilbaarheid van de Schrift wordt vaak over de betrouwbaarheid van de Schrift gesproken. Daar wordt mee bedoeld dat er fouten in de Bijbel staan, maar dat de Bijbel ondanks deze fouten toch betrouwbaar is. Het klinkt leuk maar het is niet meer dan

Sinds de Verlichting staat elke generatie christenen weer voor de opdracht om de onfeilbaarheid van de Bijbel te verdedigen tegenover de schriftkritiek.⁸⁴.

Toetsvragen

1. Leg uit wat bedoeld wordt met de onfeilbaarheid van de Bijbel?
2. Welk Bijbelvers zegt dat Gods Woord de waarheid is.
3. Leg uit wat met de volgende stelling bedoeld wordt : "de onfeilbaarheid van de Bijbel is het gevolg van de inspiratie van de Bijbel".
4. Uit welke uitspraken van Jezus blijkt dat Hij uitging van de onfeilbaarheid van de Bijbel?
5. Onderbouw de volgende stelling met behulp van twee voorbeelden: " Uit de manier waarop Jezus met de Bijbel omging blijkt dat Hij uitging van de onfeilbaarheid van de Bijbel."
6. Hoe wordt de onfeilbaarheid van de Bijbel aangevallen?
7. Waarom hoeven wij niet onder de indruk te zijn van deze argumenten?
8. Door welke verkeerde aanname laten schriftkritische theologen zich leiden?
9. Wat is de geestelijke achtergrond van de schriftkritiek?
10. Waarom is het belangrijk om de onfeilbaarheid van de Bijbel te verdedigen?

een slim woordenspel. Want als er fouten in de Bijbel staan, hoe weten we dan nog wat waar is en wat niet? Dan is de Bijbel niet meer betrouwbaar! En wat moeten we dan denken over God. Is God dan een mens zoals wij? Vergist Hij zich soms wanneer Hij tot ons spreekt? De Heilige Geest is toch de Geest der waarheid? Heeft hij de schrijvers van de Bijbel doen dwalen? Door anderen wordt de onfeilbaarheid weer op een andere manier uitgehold. De Bijbel zou dan alleen onfeilbaar zijn als het over de weg tot behoud gaat, maar niet op het gebied van de natuur en de geschiedenis. Jezus en de verschillende schrijvers van het Nieuwe Testament dachten hier heel anders over. Zij verwijzen met grote regelmaat naar allerlei gebeurtenissen uit het Oude Testament. Nooit vinden we bij hen ook maar één spoor van twijfel aan de realiteit van deze gebeurtenissen. Dit zijn slechts twee manieren waarop de onfeilbaarheid van de Bijbel uitgehold wordt. Er zijn helaas nog meer manieren waarop dit gebeurt.

⁸⁴ Eind jaren zeventig heeft een grote groep christenen dat gedaan door het opstellen van de Chicago Verklaring over de onfeilbaarheid van de Bijbel. Voor informatie over deze verklaring en de organisatie die deze verklaring heeft opgesteld (International Council on Biblical Inerrancy), zie deze link: library.dts.edu/Pages/TL/Special/ICBI.shtml. Het boek *Inerrancy*, dat onder redactie van Norman L. Geisler is uitgegeven is gesponsord door de ICBI. In een appendix van dit boek is de volledige versie van deze verklaring opgenomen. Een Nederlandse vertaling van deze verklaring is hier te vinden: www.toetsalles.nl/html/doc/Chicago.htm

Bijbelstudie 44

Het gezag van de Bijbel

Inleiding

De Bijbel is niet zomaar een boek, de Bijbel is het Woord van God. Daarom heeft de Bijbel goddelijk gezag. Als de Schepper spreekt dan heeft het schepsel eerbiedig te luisteren. God verwacht van ons dat wij geloven wat Hij zegt. En Hij verwacht ook dat wij doen wat Hij gebiedt.

1. We moeten alles wat er in de Bijbel staat voor waar houden.

📖 *"Uw Woord is de waarheid"* (Johannes 17:17)

De Bijbel is het Woord van God, daarom moeten we alles geloven wat er in de Bijbel staat. God is waarachtig en alwetend. Als Hij Zich in de Bijbel ergens over uitspreekt, dan spreekt Hij de waarheid. Daarom zegt Jezus over de Schrift: *"Uw Woord is de waarheid"* (Johannes 17:17). Als de Bijbel zegt dat God Eva uit de rib van Adam heeft gemaakt dan is dat zo (Genesis 2:21,22). Als de Bijbel zegt dat Jona opgeslokt werd door een grote vis en daarna weer werd uitgespuwd, dan is dat werkelijk zo gebeurd.⁸⁵ Als God Zich in de Bijbel ergens over heeft uitgesproken dan staat de zaak vast en dan moeten we Hem geloven.

2. We moeten doen wat er staat

📖 *"En wees daders van het Woord en niet alleen hoorders. Anders bedriegt u uzelf"* (Jakobus 1:22)

📖 *"Onderwerp u ... aan God"* (Jakobus 4:7)

God verwacht van ons dat wij doen wat Hij in de Bijbel zegt. We moeten daders van het Woord zijn. Jezus Heer noemen betekent ook dat je Hem als Heer moet gehoorzamen. Jezus zei: *"Waarom noemt u Mij: Heere, Heere, en doet niet wat Ik zeg?"* (Lucas 6:46) en *"Wie mijn geboden heeft en zich eraan houdt, heeft Mij lief"* (Johannes 14:21).

De Bijbel staat vol met geboden en richtlijnen. Als de Bijbel ons iets gebiedt dan moeten we dat doen. We moeten Gods Woord gehoorzamen. *"Weest daders van het woord"* (Jakobus 1:22). Ook als je er misschien geen zin in hebt.

Stel je komt iemand tegen die je graag mag en je denkt er over om verkering te vragen. Deze persoon is geen christen. De Bijbel zegt echter duidelijk dat dit niet kan. We zijn vrij om te trouwen met wie we willen als het maar "in de Heere" is. Een ongelovige is niet in de Heere (1 Korinthe 7:39). Ook zegt God dat wij geen ongelijk span aan mogen gaan met een ongelovige. Een relatie met een ongelovige is zo'n ongelijk span (2 Korinthe 6:14). We staan dan voor een lastige keuze. Wat gaan we doen. Doen we wat ons gevoel tegen ons zegt, of doen we wat God ons opdraagt. Zo zal een ieder van ons voor keuzes geplaatst worden. Doen we wat God ons in Zijn woord gebiedt, of volgen we ons gevoel en doen we wat we zelf willen.

⁸⁵ Voor meer uitleg zie Bijbelstudie 43 over de onfeilbaarheid van de Bijbel.

We moeten God **altijd** gehoorzamen. Of het ons nu veel of weinig kost. We kunnen niet tegen God zeggen: "Nee, dit keer wil ik u niet gehoorzamen. Want nu kost het mij te veel. Dit zie ik niet zitten"

Ook moeten we God in **alles** gehoorzamen. "*onderwijs al de volken hun lerend **alles** wat ik u geboden heb, in acht te nemen*" (Mattheus 28:19). We mogen dus niet zelf uitkiezen welk gebod we wel en welk gebod we niet onderhouden. We moeten elk gebod, welk gebod dan ook, in acht nemen.⁸⁶

3. Verwerping van het gezag van het Woord van God

📖 "*Zie, het woord des HEREN hebben zij verworpen, wat voor wijsheid zouden zij dan hebben*" (Jeremia 8:9)

Wie niet alles gelooft wat er in de Bijbel staat maakt God tot een leugenaar. "*Wie God niet gelooft, heeft Hem tot **leugenaar** gemaakt*" (1 Johannes 5:10). Toch zijn er ook in de christelijke wereld veel mensen die God niet geloven. Hoewel ze belijden christen te zijn weigeren ze om zich in alles te onderwerpen aan het Woord van God. Dit is het kenmerk van de vrijzinnige stroming binnen de christenheid. In het woord vrijzinnig zit het woord vrij. Men voelt zich niet gebonden aan het Woord van God.

Er zijn twee soorten vrijzinnige christenen. Sommige vrijzinnigen zijn openlijk vrijzinnig. Anderen zijn het in het verborgene. Openlijk vrijzinnige "christenen", beweren ronduit dat Jezus of Paulus of andere bijbelschrijvers zich op allerlei punten hebben vergist. Ze zeggen dat wij, als moderne ontwikkelde mensen, het tegenwoordig beter weten dan de schrijvers van de Bijbel. Wij weten, zo zeggen zij, tegenwoordig veel beter hoe de wereld is ontstaan en hoe je homoseksualiteit moet beoordelen.

Naast openlijk vrijzinnige "christenen" zijn er ook "verborgen" vrijzinnige christenen. Zij zijn in hun hart vrijzinnig, **maar ze willen dat niet toegeven**. Zij verwerpen niet openlijk het gezag van de Bijbel. Maar ze hebben in plaats daarvan hun eigen slimme manier gevonden om zich te onttrekken aan het gezag van de Bijbel. Op alle gebieden waar de huidige cultuur botst met de Bijbel **passen zij de uitleg van de Bijbel aan**. Leert de cultuur de evolutietheorie, dan "ontdekken" ze plotseling dat we de Bijbelgedeelten over de schepping symbolisch moeten opvatten. Leert de cultuur dat homoseksueel gedrag normaal is, dan ontdekken ze plotseling dat we de bijbelgedeelten over homoseksueel gedrag altijd verkeerd hebben gelezen. Hetzelfde doen ze op het gebied van de verhouding tussen man en vrouw en op vele ander punten. Ze passen iedere keer weer hun bijbeluitleg aan, aan de omringende wereldse cultuur.

⁸⁶ In de Bijbel staan vele geboden, maar niet al deze geboden zijn direct van toepassing op ons. We moeten ons afvragen tot wie een gebod gericht is. In de wet van Mozes schreef God de Israëlieten bijvoorbeeld allerlei offers voor. Wij brengen dat soort offers niet meer.

📖 *"Laat niemand u misleiden met inhoudsloze woorden, want om deze dingen komt de toorn van God over de kinderen van de ongehoorzaamheid"* (Efeze 5:6)

Laat niemand u misleiden. Deze ernstige waarschuwing staat niet voor niets herhaaldelijk in de Bijbel. Met allerlei drogredenen wordt telkens weer geprobeerd om het Woord van God weg te redeneren.

📖 *"Pas op dat niemand u als buit meesleept door de filosofie volgens de overlevering van de mensen, volgens de grondbeginselen van de wereld, maar niet volgens Christus"* (Kolossenzen 2:8)

Pas op voor de inhoudsloze woorden, en menselijke redeneringen van de vrijzinnige 'christenen'! Ze willen zich niet onderwerpen aan het Woord van God. En daarom moeten we ze op een afstand houden.

📖 *"Tot de wet en tot de getuigenis! Voor wie niet spreekt naar dit woord, is er geen dageraad"* (Jesaja 8:20 NBG 1951)

Toetsvragen

1. Waarom heeft de Bijbel goddelijk gezag?
2. Leg uit wat dit concreet inhoudt. Noem twee dingen.
3. Jezus is Heer. Leg uit wat dit inhoudt.
4. We moeten God altijd gehoorzamen ook als we er geen zin in hebben. Geef een voorbeeld uit je eigen leven.
5. Welke houding ten opzichte van de Bijbel is kenmerkend voor vrijzinnige christenen?
6. Heb jij wel eens te maken gehad met zulke christenen? Geef een voorbeeld.
7. Kunnen we met vrijzinnige 'christenen' samenwerken?
8. Noem twee teksten waarin we gewaarschuwd worden voor misleiding.
9. Wat is het verschil tussen openlijke en verborgen vrijzinnigheid?
10. Noem een aantal gebieden waarop christenen de uitleg van de Bijbel aanpassen aan de ons omringende cultuur.

Bijbelstudie 45

Hoe weet je dat de Bijbel het Woord van God is?

Inleiding

Als christenen geloven wij dat de Bijbel het Woord van God is. Wij geloven dat om twee redenen. In de eerste plaats omdat de Bijbel van zichzelf zegt dat hij het Woord van God is. Dat is uitgelegd in Bijbelstudie 42 over de inspiratie. En in de tweede plaats omdat God het zelfgetuigenis van de Bijbel op verschillende manieren bevestigt. Dat heeft Hij in het verleden gedaan en dat doet Hij tegenwoordig nog steeds. Zo maakt God duidelijk dat de Bijbel van Hem afkomstig is. In deze Bijbelstudie zullen we vier manieren bespreken waarop God Zijn woord bevestigt.

1. Het getuigenis van Gods Geest

- 📖 "...De woorden die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven." (Johannes 6:63)
- 📖 "Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart" (Hebreeën 4:12)

Door het getuigenis van Zijn Geest in ons hart, bevestigt God dat de Bijbel van Hem afkomstig is. Er zit een bovennatuurlijke kracht in de tekst van de Bijbel. Dat bedoelde Jezus toen Hij zei dat zijn woorden "geest en leven" zijn. Ieder die met de Bijbel in aanraking komt ervaart die kracht. De Bijbel is het zwaard van de Geest (Efeze 6:17). De Geest van God gebruikt het Woord en past het toe op de harten van de mensen. Het Woord van God dringt diep door in ons hart en schift daar onze overleggingen en gedachten (Hebreeën 4:12). Het doet wat in 1 Korinthe 14:24-26 over profetie wordt gezegd: het doorgrond, het brengt het verborgene van het hart aan het licht. Ook onbekeerde mensen ervaren dit. Als je wedergeboren bent zul je dit echter nog veel meer ervaren⁸⁷. Het Woord van God versterkt de innerlijke mens, het tilt op, het overtuigt, het stuurt, het troost, het geeft inzicht, het wijst de weg, enzovoort.

2. Het getuigenis van de vervulde profetie

- 📖 "Kom naderbij met uw aanklacht, zegt de HEERE, kom maar naar voren met uw bewijzen, zegt de Koning van Jakob. Laten zij naar voren brengen en ons bekendmaken de dingen die zullen gebeuren...**Maak de dingen bekend die hierna zullen komen, en wij zullen weten dat u goden bent.** Doe tenminste iets, goed of kwaad, en wij zullen verbaasd staan en het tezamen inzien." (Jesaja 41:21-23)

God liet zijn profeten uitspraken over de toekomst doen. Deze profetieën waren vaak heel concreet en gedetailleerd. Wat de profeten namens Hem hadden aangekondigd, kwam altijd uit. Zo bevestigde God de boodschap van de profeten. Aan de vervulling van de uitgesproken profetieën kon Israël **herkennen** of iemand werkelijk namens

⁸⁷ In hoeverre je dit ervaart hangt af van de mate waarin je vervuld bent met Gods Geest. Zie Bijbelstudie 22 over de vervulling met de Heilige Geest. Wanneer je niet vervuld bent met Gods Geest zul je veel minder van dit werk van de Heilige Geest ervaren.

God sprak (Deuteronomium 18:21,22). Want alleen God kent de toekomst en alleen Hij kan daarom onfeilbaar de toekomst voorspellen.

Het voornaamste dat de profeten namens God moesten zeggen is opgetekend in de Bijbel. Er staan heel veel profetieën in de Bijbel. Bijvoorbeeld over Israël⁸⁸, over Jezus⁸⁹ en over de eindtijd.⁹⁰

In het boek Jesaja lezen we hoe God de afgoden uitdaagde. Hij wijst de afgodendienaars op het feit dat Hij de enige waarachtige God is, omdat Hij zijn knechten de profeten vele malen heeft laten voorzeggen wat er zou gebeuren. En wat Hij had voorzegd door de profeten was iedere keer uitgekomen. Gods uitdaging, richting de afgoden en hun dienaren was: "Bewijs maar eens dat jullie echt goden zijn door hetzelfde te doen als Ik. Voorzeg ook maar eens wat er in de toekomst gaat gebeuren. Zodat we daaraan kunnen zien dat jullie goden zijn."

 "*Verkondigt dingen, die hierna komen zullen, **opdat wij weten, dat gij goden zijt...***" (Jesaja 41:23 SV)

3. Er gebeurt wat er staat

 "...daardoor heeft Hij ons de grootste en kostbare beloften geschonken" (2 Petrus 1:4)

Er staan heel veel beloften in de Bijbel. God belooft allerlei dingen voor ons te doen. Het gaat om heel concrete beloften. Niet alleen op geestelijk gebied, maar ook voor ons dagelijks leven. God zal ons bijvoorbeeld alles geven wat wij nodig hebben, wanneer we eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid zoeken (Mattheüs 6:33). Wanneer we God om wijsheid bidden zal hij ons wijsheid geven (Jakobus 1:5). En wanneer we al onze wensen met gebed, smeking en dankzegging bekendmaken bij God, zal God ons Zijn vrede geven (Filipenzen 4:6,7). Dit zijn slechts drie beloften uit Gods woord. Er staan echter nog veel meer beloften in de Bijbel. Wanneer we op deze beloften vertrouwen zal God ze waarmaken in ons leven. Op die manier ervaren we in ons eigen leven dat de Bijbel werkelijk het Woord van God is.

Er gebeurt altijd wat de Bijbel zegt. De Bijbel zegt bijvoorbeeld dat boze geesten moeten wijken als we hen in de naam van Jezus bevelen om weg te gaan. Dit gebeurt altijd, de boze geesten zullen wijken. Zo bevestigt God Zijn Woord. Men vroeg eens aan Hudson Taylor, de pionier van de zending in China, hoe hij wist dat de Bijbel het Woord van God was. Zijn antwoord was dat hij dertig jaar lang, tijdens zijn jaren op het zendingsveld, de beloften van de Bijbel had beproefd en waar had bevonden.

⁸⁸ Zie Bijbelstudie 1 over het bestaan van God. In deze studie worden acht profetieën over het volk Israël besproken.

⁸⁹ Zie Bijbelstudie 7 "Profetieën over Jezus".

⁹⁰ De eindtijd is de tijd vlak voor de terugkeer van Jezus. Als je alles wat volgens de Bijbel vlak voor de wederkomst van Jezus moet gebeuren bij elkaar neemt, krijg je een soort eindtijd scenario. Eén van de dingen die volgens dit eindtijd scenario moet gebeuren is de terugkeer van de Joden naar hun land. In 1948 riepen de Joden de staat Israël uit. Precies zoals moest gebeuren volgens de profetieën uit Gods Woord.

God doet Zijn woord gestand. En op die manier bevestigt hij dat de Bijbel werkelijk van Hem afkomstig is. Dit is niet slechts een mooie theorie. Je kunt het zelf beleven. Als je gelooft wat er staat en je doet wat er staat dan zul je ook ervaren wat er staat. Je kunt het ook zien "werken" in de levens van de christenen om je heen. Ook zijn er zeer veel schriftelijke getuigenissen van mensen die op de beloften van God hebben vertrouwd en die de vervulling ervan hebben beleefd.

4. De unieke levensveranderende kracht van de Bijbel

De boodschap van de Bijbel verandert mensen. Het verandert slechte mensen in goede mensen. Er is een eindeloze stroom van getuigenissen die dit bevestigt. Dronkaards werden sober, egoïsten begonnen aan anderen te denken, leugenaars werden eerlijk, enzovoort. Niets of niemand anders dan de Jezus der Schriften kan dit bewerken. Geen enkele andere godsdienst en geen enkele psychologische theorie speelt dit klaar. Alleen het Woord van God kan slechte mensen tot liefdevolle, heilige, en rechtvaardige mensen maken.

Deze levensveranderende kracht kun je ervaren in je eigen leven. En hopelijk kun je er van getuigen. Je kunt het ook bij anderen waarnemen en van anderen horen. De wereld kan van alles namaken, maar echte liefde en blijdschap niet. De onderlinge liefde tussen ware christenen is bovennatuurlijk. Elk veranderd leven is een getuigenis voor de waarheid van Gods woord.

Alleen de bijbel wordt op deze manier bevestigd

Andere religies hebben ook heilige boeken. Maar alleen de Bijbel wordt op bovennatuurlijke wijze bevestigd door God. Alleen de Bijbel heeft de vele concrete beloften waarvan je de vervulling kunt beleven in je eigen leven. Alleen de Bijbel heeft levensveranderende kracht. En alleen de Bijbel doorgrond het hart en brengt mensen in contact met God. Verder kent alleen de Bijbel vele honderden, vaak heel concrete en gedetailleerde profetieën. Profetieën die uitgekomen zijn en profetieën die op dit moment bezig zijn om in vervulling te gaan.

De God van de Bijbel is de levende God. Hij is er werkelijk, Hij reageert en Hij bevestigt Zijn Woord. Andere goden zijn slechts afgoden. Het zijn valse goden. Een illustratie hiervan is het duel tussen Elia en de dienaren van de Baäl (1 Koningen 18). De God die antwoordde was de ware God.

 "Roept u daarna de naam van uw god aan, dan zal ik de Naam van de HEERE aanroepen. En de God Die door vuur antwoordt, Die is God. En het hele volk antwoordde en zei: Dat is goed" (1 Koningen 18:24)

Alleen de Bijbel heeft betrouwbare identiteitspapieren. Je kunt daarom controleren of de Bijbel werkelijk van God afkomstig is. God heeft de Bijbel geschreven en Hij heeft er vervolgens zijn handtekening onder gezet.

Deze dingen samen geven zekerheid

Hiervoor is besproken hoe God op verschillende manieren getuigenis geeft aan de Bijbel. De dingen die zijn genoemd geven samen zekerheid. Het ene bevestigt en versterkt het andere. Je ziet de profetieën van de Bijbel in vervulling gaan, je ervaart

de kracht van Gods Woord in je eigen leven, je beleeft de vervulling van Gods beloften, je ziet mensen om je heen veranderen. Al deze dingen samen overtuigen je van het feit dat de Bijbel Gods Woord is.

Wanneer je twijfelt of de Bijbel het Woord van God is, kan dat een gevolg zijn van onwetendheid over de bewijzen. Twijfel is echter vaak ook het gevolg van een gebrek aan toewijding en geloof. Als gevolg daarvan zijn we niet vervuld met de Heilige Geest. Als we niet vervuld zijn met de Heilige Geest ervaren we weinig van God. Dit kan ons aan het twijfelen brengen. Zie Bijbelstudie 22, over de vervulling met de Heilige Geest.

Toetsvragen

1. Waarom geloven wij dat de Bijbel het Woord van God is?
2. Hoe heeft God het zelfgetuigenis van de Bijbel bevestigd?
3. Hoe kon het volk Israël herkennen dat een profeet namens God sprak?
4. Noem vijf profetieën over het volk Israël
5. Noem vijf profetieën over Jezus.
6. Hoe bewijst God volgens Jesaja 41:21-23 dat Hij de enige ware God is?
7. Welk Bijbelvers zegt dat het Woord van God levend en krachtig is?
8. Hoe heeft het Woord van God jou veranderd? Geef een voorbeeld.
9. Noem een aantal beloften uit Gods woord.
10. Pas een van deze beloften toe op een concrete situatie in je leven.

Bijbelstudie 46

Wat we geloven moeten we alleen op de Bijbel baseren

Inleiding

Als christenen geloven we allerlei dingen. Bijvoorbeeld: Jezus is de Zoon van God en God heeft de hemel en de aarde geschapen. Waarom geloven we deze dingen? De enige reden waarom we iets geloven is **omdat het in de Bijbel staat**. De Bijbel is de bron van ons geloof.

1. Alleen de Schrift en niets er naast

We baseren ons geloof alleen op de Bijbel. Dit wordt het "sola scriptura" beginsel genoemd. Sola scriptura betekent: alleen de bijbel. We moeten wat we geloven uitsluitend baseren op de Bijbel. De Bijbel is onze enige regel voor geloof en leven.

De Heere Jezus ging uit van het sola scriptura beginsel. De Farizeeën deden dat niet. Zij baseerden wat ze geloofden niet alleen op de Schrift, maar ook op de traditie. Naast de Schrift hielden zij zich ook aan "de overlevering der ouden".

De overlevering der ouden bestond uit allerlei opvattingen en gebruiken die van generatie op generatie waren overgeleverd. Die opvattingen en gebruiken hadden voor de Joden hetzelfde gezag gekregen als het Woord van God.

📖 *"En bij Hem verzamelden zich de Farizeeën en sommigen van de schriftgeleerden, die uit Jeruzalem gekomen waren. En toen zij zagen dat sommigen van Zijn discipelen met onreine, dat is met ongewassen handen brood aten, berispten zij hen. Want de Farizeeën en alle Joden eten niet, als zij niet eerst grondig de handen gewassen hebben, **omdat zij zich houden aan de overlevering van de ouden**. En als zij van de markt komen, eten zij niet, als zij zich niet eerst gewassen hebben. En **vele andere dingen** zijn er die zij aangenomen hebben om zich eraan te houden, zoals het wassen van de drinkbekers en kannen en het koperen vaatwerk en bedden.*

Daarna vroegen de Farizeeën en de schriftgeleerden Hem: Waarom wandelen Uw discipelen niet volgens de overlevering van de ouden, maar eten zij het brood met ongewassen handen? Maar Hij antwoordde hun: Terecht heeft Jesaja over u, huichelaars, geprofeteerd zoals er geschreven staat: Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich ver bij Mij vandaan. Maar tevergeefs eren zij Mij door leringen te onderwijzen die geboden van mensen zijn. Want terwijl u het gebod van God nalaat, houdt u zich aan de overlevering van de mensen, zoals het wassen van kannen en bekers; en veel andere dergelijke dingen doet u. En Hij zei tegen hen: U stelt op een mooie manier Gods gebod terzijde om u aan uw overlevering te houden. Want Mozes heeft gezegd: Eer uw vader en uw moeder; en: Wie vader of moeder vervloekt, die moet zeker sterven; maar u zegt: Als iemand tegen zijn vader of zijn moeder zegt: Het is korban (dat wil zeggen: een gave) wat u van mij had kunnen krijgen, is het met hem in orde. En u laat hem niet meer toe iets voor zijn vader of zijn moeder te doen, en zo maakt u Gods Woord krachteloos door uw overlevering die u overgeleverd hebt; en veel van dergelijke dingen doet u." (Marcus 7:1-13)

De discipelen wasten hun handen niet elke keer voordat ze aten. Dit was in strijd met de overlevering der ouden. Daarom veroordeelden de Farizeeën de discipelen. Jezus grijpt dit aan om het principe van "alleen de bijbel" naar voren te brengen. Hij zegt tegen de Farizeeën "jullie leren dit gebod, maar het staat niet in de Schrift. Dit gebod is slechts een door mensen bedacht gebod. God vraagt dit niet van ons."

Als mensen iets naast de Schrift stellen leidt dit er altijd weer toe dat het uiteindelijk boven de Schrift komt te staan. Misschien niet in theorie, maar wel in de praktijk. Ook hier was dat het geval. De overlevering stond in de praktijk boven het Woord van God. Jezus geeft daar een voorbeeld van. Door een menselijke regel over offergaven hadden de Farizeeën het Bijbelse gebod tot ondersteuning van de ouders uitgeschakeld. Jezus zei dat ze veel van zulke dingen deden: " *en veel van dergelijke dingen doet gij*".

De Bijbel behoort de **enige** bron van ons geloof te zijn.

2. Zaken die vaak naast of boven de Bijbel worden geplaatst

Ook in onze tijd worden er vaak zaken naast of boven de Bijbel geplaatst.

Traditie, overlevering

In veel christelijke kringen is er, net als bij de Joden uit de tijd van Jezus, in de loop der tijd een soort "overlevering der ouden" ontstaan. Het bekendste voorbeeld is de Rooms-katholieke Kerk. De leer van de Rooms-katholieke Kerk is niet alleen op de Bijbel gebaseerd maar ook op de traditie. Vandaar dat Rooms-katholieken in allerlei onbijbelse leringen geloven, zoals het vagevuur en de onbevleete ontvangenis van Maria. In elke kerk of gemeente ontwikkelt zich op den duur een traditie. Op zich is daar niets mis mee, zolang die traditie niet gelijkgesteld wordt aan de Bijbel.

We moeten altijd bereid blijven om vanuit de Bijbel te verantwoorden wat we geloven. Alleen een beroep op de traditie is niet genoeg.

Ervaringen

Ook ervaringen kunnen boven de Schrift gesteld worden. Het gevaar bestaat dat we een deel van wat we leren meer baseren op ervaringen dan op de Bijbel. Daar moeten we voor oppassen.

Openbaringen

In charismatische kringen worden soms dingen geleerd die voor een groot deel zijn gebaseerd op directe openbaringen. Sommige leiders uit deze kringen beweren boodschappen van God te hebben ontvangen. Door middel van dromen, boodschappen van engelen, visioenen, verschijningen, enzovoorts.⁹¹

⁹¹ Een voorbeeld is Jan Zijlstra. Hij worstelde met de vraag hoe het komt dat niet iedereen bij hem wordt genezen. Hij beweert dat hij antwoord op die vraag heeft gekregen door een visioen over Jezus. In dit visioen zag hij hoe Jezus niet iedereen die tot hem kwam genas. Jezus sloeg personen die geen geloof hadden voor genezing over. Dit visioen was een hele troost voor Jan Zijlstra. Als we dit visioen echter toetsen aan de Bijbel komen we tot de ontdekking dat dit visioen duidelijk in strijd is met de Bijbel. Dit was dus geen visioen van God. Want er staat uitdrukkelijk in de evangeliën dat Jezus iedereen die tot hem kwam genas (Mattheus 12:15; Lucas 6:19).

Zijlstra stelt dit visioen boven de Bijbel. Voor hem is dit visioen blijkbaar meer gezaghebbend dan de duidelijke uitspraken uit Gods woord. Zijlstra beschrijft dit visioen in zijn boek '50

3. We mogen ook niet verder gaan dan de Schrift

📖 *"met de bedoeling dat u van ons leert niets te bedenken boven wat er geschreven staat" (1 Korinthe 4:6)*

"Alleen de Bijbel" betekent ook dat we niet verder mogen gaan dan de Bijbel. We mogen niet boven de Schrift uitgaan. Doen we dat wel dan zijn we aan het speculeren. We moeten leren om *"niets te bedenken boven wat er geschreven staat"*. Als de Bijbel ergens over zwijgt dan moeten wij dat ook doen. Dingen waar de Bijbel zich niet over uitspreekt zijn voor ons verborgen. De verborgen dingen zijn voor God en niet voor ons.

📖 *"De **verborgen** dingen zijn voor de HEERE, onze God, maar de geopenbaarde dingen zijn voor ons en onze kinderen, tot in eeuwigheid, om al de woorden van deze wet te doen." (Deuteronomium 29:29)*

Soms beweren christenen dat het toegestaan is om iets te geloven dat niet in de Bijbel staat zolang het maar niet tegen de Bijbel in gaat. Maar deze redenering klopt niet. De Bijbel zegt duidelijk dat we niet boven de Schrift uit mogen gaan. Het is dus niet toegestaan om met gezag iets te leren dat niet in de Bijbel staat.

4. De genoegzaamheid van de Bijbel

📖 *"de heilige Schriften ... die u wijs kunnen maken tot zaligheid. Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust" (2 Timotheüs 3:15-17)*

God heeft **alles** wat wij moeten weten gezegd in de Schrift. In de Bijbel staat hoe wij behouden kunnen worden: *"de heilige Schriften ... die u wijs kunnen maken tot zaligheid"*. En in de Schrift heeft God alles wat belangrijk is voor het leiden van een godvruchtig leven bekend gemaakt. Als we de Bijbel goed gebruiken dan zal dat ons volmaakt maken en ons tot alle goed werk volkomen toerusten. *"opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust"*.

Toch zijn er telkens weer christenen die beweren dat de Bijbel niet genoeg is. Op het gebied van de zielzorg is, zo beweren zij, ook kennis van bepaalde psychologische theorieën nodig.⁹² Op het gebied van gemeentegroei is kennis van marketing nodig. Dit gebeurt op veel gebieden.

hindernissen op de weg naar genezing' op pagina 47 tot en met 51. Zie ook Bijbelstudie 28 over profetie.

⁹² Wat wel heel nuttig is voor een zielzorger is kennis van psychische ziekten (psychopathologie). Het kan bijvoorbeeld erg nuttig zijn om als pastoraal werker iets te weten over depressie of schizofrenie. Wanneer je vermoedt dat iemand met een dergelijke psychische ziekte te kampen heeft, kun je hem of haar doorverwijzen naar een goede psychiater. Een christelijke psychiater heeft uiteraard de voorkeur. Het is echter niet goed om allerlei (vaak speculatieve) psychologische theorieën centraal te stellen in de zielzorg. Als zielzorger ben je er om mensen te helpen met Gods woord. Het draait allemaal om geloof in en gehoorzaamheid aan Gods woord. Dit moet centraal staan.

Dit heeft vrijwel altijd tot gevolg dat de Bijbelse waarheid verdraaid wordt.⁹³ Je vraag je overigens af hoe de "onwetende" apostel Paulus zich gered heeft zonder kennis van de hedendaagse psychologie en marketing.

5. We moeten alles toetsen aan de bijbel

📖 *"En deze waren edeler van gezindheid dan die te Thessalonica, want zij ontvingen het Woord met grote bereidwilligheid en onderzochten dagelijks de Schriften om te zien of die dingen zo waren" (Handelingen 17:11)*

Wat we geloven moeten we alleen baseren op de Bijbel. Dat betekent ook dat we alles wat in de christelijke wereld op ons afkomt moeten toetsen aan de Bijbel. We moeten nagaan of het in overeenstemming met de Bijbel is. Dat geldt voor elke lering, voor elke ervaring, voor elke methode en voor elke gewoonte. De Joden uit Berea geven ons het goede voorbeeld. Zij toetsten zelfs de boodschap van de apostel Paulus. Ze controleerden of de dingen die Paulus leerde wel in overeenstemming met de Schrift waren. Zij *"onderzochten dagelijks de Schriften om te zien of die dingen zo waren."*

Toetsen is een Bijbelse opdracht (1 Thessalonicenzen 5:21, 1 Korinthe 14:29, Openbaring 2:2, 1 Johannes 4:1). Toetsen moet voor ons iets vanzelfsprekends zijn. De vraag die een christen telkens weer moet stellen bij alles wat hij tegenkomt is: "Wat zegt de Bijbel er over? Is het Bijbels?".

Toetsvragen

1. Wat wordt bedoeld met de uitdrukking: "sola scriptura"?
2. Hoe ontcrachten de Farizeeën het Woord van God? Zie Marcus 7:1-13
3. Op welke manieren wordt in de christelijke wereld het gezag van Gods Woord ondermijnd?
4. Kun je hier een voorbeeld van geven uit je eigen ervaring?
5. We mogen niet boven de Schrift uitgaan? Wat houdt dat in? Kun je hier een voorbeeld van geven?
6. Wat wordt bedoeld met de genoegzaamheid van de Bijbel? Leg uit aan de hand van 2 Timotheüs 3:16.
7. Waarvoor worden de gelovigen in Berea (Handelingen 17:11) geprezen?
8. Waarom is het zo ontzettend belangrijk om alles te toetsen aan het Woord van God?
9. Toets jij alles aan het Woord van God? Hoe zou je dat aan kunnen pakken?
10. Noem een aantal teksten waarin we opgedragen worden om te toetsen.

⁹³ Door het centraal stellen van marketingtheorie wordt bijvoorbeeld het evangelie uitgehold. Want zo beweert men: de klant is koning. Als de potentiële kerkganger liever niets hoort over negatieve onderwerpen zoals zonde en hel dan hebben we het daar maar niet over. Anders lopen de klanten weg, omdat we als kerk zo'n onaangenaam product verkopen.

Bijbelstudie 47

De Bijbel is begrijpelijk

Inleiding

📖 *"Het opengaan van Uw Woorden geeft licht, het schenkt eenvoudigen inzicht"*
(Psalm 119:130)

Deze bijbelstudie gaat over het begrijpen van de Bijbel. Tot voor kort gingen alle bijbelgetrouwe christenen er van uit dat de Bijbel begrijpelijk is. Elk bijbelgedeelte heeft een door God bedoelde betekenis en wij kunnen die betekenis vinden.

Tegenwoordig zijn er echter christenen die dit aanvechten. Deze christenen zijn beïnvloed door het postmodernisme.⁹⁴ Zij beweren dat ieder de Bijbel vanuit zijn eigen achtergrond uitlegt. Om die reden is het niet mogelijk om de ene door God bedoelde betekenis van een bijbelgedeelte vast te stellen. Ieder, zo beweren zij, haalt zijn eigen verhaal uit de Bijbel. Ter ondersteuning van deze opvatting wijzen zij op de verschillende inzichten die er onder christenen zijn. "Zie je wel: de één zegt dit en de ander zegt dat en allemaal beroepen zij zich op de Bijbel. Je komt er niet uit. De Bijbel is niet duidelijk."

De geest van het postmodernisme is een ernstige bedreiging voor het gezag van de Bijbel. Wanneer deze opvatting juist is kun je niet met zekerheid vaststellen wat de Bijbel over een bepaalde zaak leert. Het is dan niet meer mogelijk om onderscheid te maken tussen de gezonde leer en valse leer. Ook kun je niet meer met gezag, door je te beroepen op de Bijbel, iets leren. Je kunt niet meer zeggen: "Zo moet het, zo is het, kijk maar in de Bijbel, hier staat het." Daarom is het belangrijk om deze dwaling te weerleggen.

1. De Schriften gaan er zelf vanuit dat zij begrijpelijk zijn

De Bijbel veronderstelt eenvoudigweg van zichzelf, dat hij begrijpelijk is.

In de Bijbel zien we bijvoorbeeld herhaaldelijk dat mensen dingen uit de Schrift bewezen. Ze beweerden iets en dan zeiden ze: "Kijk maar, hier staat het in de Bijbel". Dit veronderstelt dat ieder de juiste betekenis van de Schrift kan herkennen. Apollos bewees bijvoorbeeld uit de Schriften dat Jezus de Messias was (Handelingen 18:28). Hij deed hierbij een beroep op de voor ieder duidelijke betekenis van een aantal bijbelteksten uit het Oude Testament. Ieder die eerlijk was moest erkennen dat de Bijbel duidelijk aantoont dat Jezus de Messias is. Petrus deed hetzelfde op de pinksterdag (Handelingen 2:14-36). Ook de Heere Jezus beriep zich herhaaldelijk op de Schrift. Hij bewees dingen uit de Schrift (Mattheus 19:1-8; Mattheus 22:23-33).

Ook Paulus ging er van uit dat iedereen de juiste betekenis van een bijbelgedeelte kan vaststellen. Paulus zeg in 2 Timotheus 3:16 dat de Schrift onder andere bedoeld is om te weerleggen. *"Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren"*.

Onderwijzen is leren, het is met gezag zeggen: "Zo is het, zo staat het in de Bijbel". Weerleggen is zeggen: "Zo is het niet, zo staat het niet in de Bijbel". Dit laat zien dat

⁹⁴ Volgens deze filosofische stroming bekijkt ieder mens de werkelijkheid door zijn eigen gekleurde bril. Daarom is het niet mogelijk om objectief vast te stellen wat waar is. Waarheid is subjectief. Iets is waar voor jou, maar dat betekent niet dat het ook waar is voor een ander.

ook Paulus er van uit gaat dat de betekenis van de tekst van de Bijbel duidelijk is. Hoe zou je anders iemand kunnen weerleggen?

Zo kunnen we nog talloze voorbeelden geven. Tot slot nog één voorbeeld. Het voorbeeld van de Joden in Berea. Ook de Joden in Berea gingen er zondermeer vanuit dat de Bijbel begrijpelijk is. Zij controleerden namelijk of de boodschap die Paulus bracht in overeenstemming was met het Oude Testament (Handelingen 17:11). Ze vergeleken wat Paulus leerde met de Bijbel. En toen kwamen ze tot de conclusie dat wat Paulus leerde in overeenstemming was met de Schrift. Zij gingen er dus vanuit dat ze begrepen wat Paulus wilde zeggen en ze gingen er ook vanuit dat ze in staat waren om de Bijbel te begrijpen. Lucas, de schrijver van het boek Handelingen, prijst de Joden in Berea hiervoor. Er is geen spoor te vinden van de postmoderne praatjes over het niet kunnen begrijpen van de Bijbel.

Kortom, overal in de Bijbel gaat men er simpelweg vanuit dat de Schrift begrijpelijk is. Dit wordt verondersteld. Ook wij moeten hier net als Jezus en de schrijvers van de Bijbel van uit gaan.

2. Hoe komt het dat christenen zo verschillend denken over allerlei zaken?

Als de Bijbel begrijpelijk is, hoe komt het dan dat er onder christenen over zoveel onderwerpen verschillend wordt gedacht? De verschillen van inzicht hebben meerdere oorzaken.

Niet alle christenen gaan alleen van de Bijbel uit

Niet alle christenen⁹⁵ baseren hun geloof uitsluitend op de Bijbel⁹⁶. Zo gaan bijvoorbeeld de Rooms-katholieken naast de Bijbel ook uit van de traditie. Ze geloven allerlei dingen die niet in de Bijbel staan. Daarom verschillen ze op heel veel punten van de christenen die alleen van de Bijbel uitgaan.

De vrijzinnige christenen gaan ook niet alleen uit van de Bijbel. Zij baseren hun geloof op de Bijbel én de theorieën van de seculiere wetenschap. Zij gaan er bijvoorbeeld van uit dat de evolutietheorie waar is. De evolutietheorie is echter in strijd met Genesis 1 en 2. Dit probleem lossen ze op door de Schrift te verdraaien. Ze vatten deze hoofdstukken symbolisch op.

Als christenen niet alleen uitgaan van de Bijbel leidt dit tot allerlei verschillende inzichten. De eenheid in denken kan alleen hersteld worden als iedereen alleen van de Bijbel uitgaat.

De verschillen van inzicht moeten niet overdreven worden

De verschillen tussen bijbelgetrouwe christenen zijn niet zo groot als ze soms voorgesteld worden. Over de hoofdlijnen van de leer zijn zij het met elkaar eens. Om enkele voorbeelden te noemen: allen geloven in de drie-eenheid, allen geloven in de Godheid van Jezus Christus, allen geloven dat het sterven van Jezus plaatsvervangend was. Over de hoofdzaken van het geloof bestaat dus geen verschil van mening. Dat komt omdat God de belangrijkste dingen zo vaak en op zoveel manieren in de Bijbel op heeft laten schrijven dat daarover geen misverstand kan

⁹⁵ Onder christenen verstaan we hier allen die zichzelf christen noemen.

⁹⁶ Zie Bijbelstudie 46 "Wat we geloven moeten we alleen op de Bijbel baseren."

bestaan. God heeft deze dingen niet één keer gezegd, maar vele malen en op verschillende manieren. Neem bijvoorbeeld de leer dat Jezus God is⁹⁷. Die wordt door zeer veel Schriftgedeelten ondersteund.

Over andere punten, die minder vaak in de Bijbel staan, bestaat onder bijbelgetrouwe christenen soms toch verschil van inzicht. Hoe komt dat?

Het niet zorgvuldig toepassen van de regels voor de Bijbeluitleg

Onder bijbelgetrouwe christenen is op hoofdlijnen overeenstemming. Als het om bijzaken gaat zijn er echter verschillen. Deze verschillen worden voornamelijk veroorzaakt door het niet goed toepassen van de regels voor de uitleg van de Bijbel.

Er zijn twee belangrijke regels. De eerste is dat je bij de uitleg van een tekst moet letten op het verband waarin de tekst staat. Dat zijn in de eerste plaats de bijbelverzen ervoor en erna. In de tweede plaats is het van belang om bij de uitleg van een bijbelgedeelte Schrift met Schrift te vergelijken. Dat houdt in dat je de andere bijbelgedeelten, die over hetzelfde onderwerp gaan, erbij neemt. Elke tekst moet uitgelegd worden in overeenstemming met alle andere bijbelgedeelten die over hetzelfde onderwerp gaan. Misschien vind je dit een erg theoretisch verhaal, maar het wordt duidelijker als er voorbeelden worden gegeven. Die voorbeelden staan in Bijbelstudie 48 over het uitleggen van de Bijbel⁹⁸. We moeten ook altijd uitgaan van de normale betekenis van woorden, tenzij er dwingende redenen zijn om dat niet te doen. Als we bijvoorbeeld lezen over "duizend jaar", dan gaan we er in eerste instantie vanuit dat het om duizend letterlijke jaren gaat.

Bij de uitleg van de Bijbel is het verder van groot belang dat we de tekst goed lezen. Staat er ook wat men uit de tekst haalt? Wat staat er wel, wat staat er niet? We moeten oppassen voor schriftinleg. We moeten geen dingen in een bijbelgedeelte lezen die er niet in staan.

Als de regels voor de uitleg van de Bijbel niet zorgvuldig worden toegepast kan er gemakkelijk verschil van inzicht ontstaan. Dat geldt niet alleen voor de regels voor de uitleg van de Bijbel maar ook voor de regels voor het vinden van de leer⁹⁹.

Niet willen weten

Soms komt het voor dat christenen iets niet willen weten. Ook dit kan leiden tot verschil van inzicht. Het hart van de mens, ook dat van de christen, is arglistig. Ook de gelovige mens kan zichzelf voor de gek houden. Soms willen we iets liever niet weten, omdat het ons te veel zou kosten. Als christen moeten we echter bereid zijn om de waarheid te erkennen, wat het ons ook kost.

Er zijn ook christenen die bezwijken onder de druk van de wereld. Ze verdraaien de Schrift om deze in overeenstemming te brengen met de heersende publieke opinie. Ze passen de uitleg van de Bijbel aan, aan de moderne inzichten. Dat gebeurt momenteel met de leer over de homoseksuele praktijk en de leer over de positie van de vrouw. Er was onder bijbelgetrouwe christenen nooit verschil van inzicht over

⁹⁷ Zie Bijbelstudie 9 over de Godheid van Jezus.

⁹⁸ Zie Bijbelstudie 48 "De regels voor de uitleg van de Bijbel"

⁹⁹ Zie punt twee van Bijbelstudie 49 "De leer is belangrijk".

deze onderwerpen. Maar omdat de wereld om ons heen van mening is veranderd, zijn ook sommigen binnen de christelijke wereld van mening veranderd.

3. Niet alles in de Bijbel is even duidelijk

📖 *"Zoals ook onze geliefde broeder Paulus, naar de wijsheid die hem gegeven is, u geschreven heeft, zoals ook in alle brieven, wanneer hij deze dingen ter sprake brengt. **Daaronder zijn sommige zaken die moeilijk te begrijpen zijn**, die de onkundige en onstandvastige mensen verdraaien, tot hun eigen verderf, net als de andere Schriften."* (2 Petrus 3:15,16)

Petrus zegt dat in de brieven van Paulus sommige dingen moeilijk te begrijpen zijn. Niet alle bijbelgedeelten zijn hetzelfde. Er zijn een aantal bijbelgedeelten, speciaal in de brieven van Paulus, die niet zo eenvoudig te begrijpen zijn. Gelukkig zijn er niet zo heel veel moeilijke gedeelten¹⁰⁰. Het gaat slechts om 'sommige zaken'. We moeten deze moeilijke teksten uitleggen vanuit de vele teksten die wel duidelijk zijn.

4. De hulp van de Heilige Geest bij het verstaan van de Bijbel

📖 *"Toen opende Hij hun verstand zodat zij de Schriften begrepen"* (Lucas 24:45)

We kunnen de Bijbel alleen begrijpen wanneer God ons verstand opent. Een natuurlijk mens, die de Geest niet heeft, kan de geestelijke dingen niet verstaan (1 Korinthiers 2:14). De Heilige Geest moet daarom ons verstand verlichten. Van de Heilige Geest wordt gezegd dat Hij ons onderwijst over alle dingen. *"Zoals deze zalving u onderwijst met betrekking tot alle dingen"* (1 Johannes 2:27). Daar kunnen we op rekenen (1 Korinthiers 2:12). En daar mogen we met vertrouwen om bidden. Net zoals Paulus deed in Efeze 1:15-23. En zoals David in Psalm 119: *"Ontsluit mijn ogen en laat mij aanschouwen de wonderen van Uw Wet"* (Psalm 119:18).

5. Menselijke leraren

📖 *"En nu hebben wij genadegaven wie onderwijst in het onderwijzen"* (Romeinen 12:6,7)

📖 *"En Hij heeft sommigen gegeven als apostelen, anderen als profeten, weer anderen als evangelisten en nog weer anderen als herders en **leraars**"* (Efeze 4:11)

God wil graag dat wij Zijn Woord begrijpen. Daarom heeft Hij ons Zijn geest gegeven. Daarnaast heeft hij ook voorzien in bijbelleraren. Bijbelleraren zijn christenen die de geestesgave van onderwijzen hebben gekregen. We mogen dankbaar gebruik maken van het onderwijs van deze christenen. Maar ze zijn in hun onderwijs nooit onfeilbaar, daarom moeten we de inhoud van hun onderwijs altijd toetsen aan de Bijbel (Handelingen 17:11). Een leraar kan onbewust dwalen. Ook zijn er volgens de Bijbel valse leraren.¹⁰¹ We moeten dus waakzaam zijn.

Toetsvragen

¹⁰⁰ Petrus voegt er een waarschuwing bij. Hij spreekt over onkundige en onstandvastige mensen. Onkundig is onbekwaam en onstandvastig is labiel. Deze 'christenen' nemen een moeilijke tekst en geven er een speculatieve uitleg aan en baseren daar vervolgens een valse leer op. We moeten de moeilijke teksten echter altijd uitleggen vanuit de duidelijke teksten, dat zal ons beschermen tegen deze lieden en hun foute schriftuitleg.

¹⁰¹ Zie punt 3 van Bijbelstudie 49 "De leer is belangrijk".

1. Leg uit wat bedoeld wordt met de begrijpelijkheid van de Bijbel.
2. Van welk idee gaan postmoderne filosofen uit?
3. Waarom is dit filosofische idee in strijd met de begrijpelijkheid van de Bijbel?
4. Waarom is het postmodernisme een ernstige bedreiging voor het gezag van de Bijbel?
5. Onderbouw de volgende stelling met behulp van een aantal voorbeelden: "De Bijbel gaat er zelf vanuit dat hij voor ieder mens begrijpelijk is"
6. De Bijbel is begrijpelijk. Toch wordt er binnen de christelijke wereld verschillend gedacht over allerlei zaken. Leg uit hoe dat komt.
7. Leg de volgende uitspraak uit: "De verschillen tussen bijbelgetrouwe christenen moeten niet overdreven worden".
8. Waar moet je om bidden als je de Bijbel bestudeert?
9. Hoe moet je omgaan met moeilijke bijbelgedeelten?
10. Waarom moeten we het onderwijs van menselijke leraren altijd toetsen aan de Bijbel?

Bijbelstudie 48

De regels voor de uitleg van de Bijbel

Inleiding

📖 "...Begrijpt u ook wat u leest?" (Handelingen 8:30)

In het boek Handelingen staat het verhaal van de kamerheer uit Ethiopië (Handelingen 8:26-40). Hij reisde van Jeruzalem terug naar huis en las in het Woord van God. Filippus werd door God naar hem toegestuurd.

📖 *"En de Geest zei tegen Filippus: Ga ernaartoe en voeg u bij deze wagen. En Filippus snelde ernaartoe, hoorde hem de profeet Jesaja lezen en zei: Begrijpt u ook wat u leest? Maar hij zei: Hoe zou ik dat kunnen, als niemand mij de weg wijst? En hij verzocht Filippus op de wagen te klimmen en bij hem te komen zitten. En het schriftgedeelte dat hij las, was dit: Hij is als een schaap naar de slachting geleid en zoals een lam stemmeloos is bij de scheerder, zo doet Hij Zijn mond niet open En de kamerheer antwoordde Filippus en zei: Ik vraag u, over wie zegt de profeet dit? Over zichzelf of over iemand anders?"* (Handelingen 8:29-34).

Iets lezen en het begrijpen zijn twee verschillende dingen. Dat geldt ook voor het lezen en het begrijpen van de Bijbel. De kamerheer las een gedeelte uit het boek Jesaja, maar hij begreep het niet. Hij las over een lam dat geslacht zou worden en dat stemmeloos zou zijn. En Hij vroeg zich af: "Waar gaat dit gedeelte over? Wat betekent het? Wie is dat stemmeloze Lam?". Hij dacht er over na. Hij vroeg zich af of de profeet Jesaja hier over zichzelf sprak of over een ander: "*Over wie zegt de profeet dit? Over zichzelf of over iemand anders?*". Met andere woorden hij twijfelde tussen twee interpretaties. Je kon het "zo" uitleggen of "zo". Hij kwam er niet uit. Maar God is een genadig God, Hij zag de oprechtheid van deze geestelijk zoekende man en daarom stuurde Hij een uitlegger naar hem toe. Filippus kende de Schrift en hij kende Jezus, daarom kon Hij de kamerheer uitleggen dat dit gedeelte op Jezus sloeg.

Dit herkennen we allemaal: we lezen een bijbelgedeelte en we vragen ons af wat het betekent. Of we ontdekken dat christenen een bijbelgedeelte op verschillende manieren uitleggen. En wat is dan de goede uitleg?

We vinden de juiste uitleg van een schriftgedeelte door de regels voor de uitleg van de Bijbel goed toe te passen. Dat moeten we biddend doen, in afhankelijkheid van de Heilige Geest. Hieronder worden vier regels besproken.

1. Nauwkeurig lezen

We moeten nauwkeurig lezen wat er staat. Dat is voor de hand liggend maar toch wordt het vaak niet gedaan. Vraag je af: "Wat staat er wel, en wat staat er niet?". Pas op voor schriftinleg. We moeten niet meer in een Bijbelgedeelte lezen dan er staat.

Voorbeeld

Sommige christenen beweren dat je niet ernstig ziek hoeft te zijn. Want Jezus geneest. Als je maar genoeg geloof hebt zul je genezen worden. Om hun standpunt te bewijzen citeren ze soms Hebrëeën 13:8. "*Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid*". Zie je wel zeggen ze, Jezus is nog steeds dezelfde. Zoals Hij vroeger, toen Hij op aarde was, iedereen genas die tot Hem kwam, doet Hij dat tegenwoordig nog steeds. Maar staat dat er ook? We moeten nauwkeurig lezen. Er staat niet dat Jezus Christus gisteren en heden hetzelfde **doet**. Er staat dat Hij gisteren en heden Dezelfde **is**. Dat is een belangrijk verschil. Jezus is nog steeds dezelfde, Hij is niet veranderd. Zoals Hij vroeger zachtmoedig en nederig was is Hij dat vandaag nog steeds. Maar Jezus doet niet altijd hetzelfde. Toen Jezus op aarde rondwandelde onder het volk Israël genas Hij iedereen die tot Hem kwam. Maar dat doet Hij tegenwoordig niet meer. Tegenwoordig geneest Jezus niet iedereen meer die tot Hem gaat en om genezing vraagt.¹⁰²

2. Op het verband letten

Een tekst moet verklaard worden vanuit het verband waarin de tekst staat. Met het verband wordt in de eerste plaats de verzen ervoor en de verzen erna bedoeld. Maar ook de rest van het Bijbelboek is van invloed op de betekenis van een Bijbelvers. De uitleg van een tekst moet in overeenstemming zijn met het verband.

Enkele voorbeelden:

Voorbeeld 1

In Mattheus 7:1 zegt Jezus: "*Oordeel niet, opdat u niet geoordeeld wordt.*" Dit wordt door sommigen als volgt uitgelegd: Je mag niet oordelen, je mag dus ook medechristen niet oordelen. En dat betekent dat je geen kritiek mag hebben op iemands wandel of geestelijk werk.

Als je echter naar het verband kijkt, blijkt deze uitleg niet te kloppen. In het gedeelte erna, vers 2 tot en met 6, wordt nader uitleg gegeven. Hieruit blijkt dat Jezus een waarschuwing gaf tegen **huichelachtig** oordelen, maar niet tegen oordelen zelf. Je hebt niet het recht om de splinter uit het oog van de ander te halen wanneer je zelf een balk in je oog hebt. Wanneer jezelf op een hoofdzaak fout zit mag je niet een ander op een bijzaak bekritisieren. Als je echter eerst jezelf aanpakt, door de balk uit je oog te halen, mag je daarna weldegelijk de ander helpen met diens splinter.¹⁰³

¹⁰² Bij het nauwkeurig lezen van een Bijbeltekst hoort ook dat je een goede, dat is een zo letterlijk mogelijke, bijbelvertaling gebruikt. De Statenvertaling en de Herziene Statenvertaling zijn goede vertalingen. Dat geldt ook voor de NBG 51. De Nieuwe Bijbelvertaling (NBV) is echter geen goede bijbelvertaling. De vertalers van de NBV hebben veel te vrij vertaald. Zie ook punt zes van Bijbelstudie 42 over de inspiratie.

¹⁰³ Als we verder in het hoofdstuk lezen komen we bij de verzen 15 tot en met 23. In deze verzen waarschuwt de Heere Jezus tegen valse profeten. Hij zegt er ook bij waaraan je valse profeten kunt herkennen: aan hun vrucht. Aan het ontbreken van levensheiliging. Jezus spoort ons aan om op onze hoede te zijn voor valse profeten. Om te doen wat Jezus ons hier opdraagt moeten we de boodschap en het leven van die profeten beoordelen. Jezus draagt ons hiermee indirect op om te oordelen. Dit bevestigt nogmaals dat de opdracht om niet te oordelen uit vers 1 niet kan betekenen dat we iemands wandel of bediening niet mogen toetsen.

Voorbeeld 2

Nog een voorbeeld is de opdracht uit Mattheus 10 om zieken te genezen.

"Genees zieken, reinig melaatsen, wek de doden op; drijf demonen uit"

(Mattheus 10:8). Dit wordt door sommigen als volgt uitgelegd: Jezus draagt hier zijn discipelen op om zieken te genezen en doden op te wekken. Wij zijn volgelingen van Jezus, dus dit wordt ons ook opgedragen. Uit het verband blijkt dat deze redenering niet klopt. Deze opdracht gaf Jezus aan een speciale groep, de twaalf apostelen. De twaalf apostelen kregen deze opdracht op een bepaald moment en in een bepaalde situatie. Dat kun je niet zomaar overbrengen op alle gelovigen. Bovendien, als je dat doet, moet je ook consequent zijn en alle instructies die Jezus in dit hoofdstuk aan zijn discipelen geeft opvolgen. Je moet dan niet alleen zieken genezen maar ook doden opwekken (:8). Je mag geen geld en goederen meenemen (:9-10). Ook moet je dan alleen naar de joden gaan (:5,6). Uit het verband blijkt dus dat deze opdracht niet aan alle discipelen is gegeven, maar aan een speciaal door Jezus uitgekozen groep. Zij moesten op dat moment, in die fase van Gods plan, Jezus bijstaan in de prediking van het Koninkrijk. De prediking van het Koninkrijk van God werd in die tijd onder meer bevestigd door de genezing van **alle** zieken die om hulp vroegen. Dit mag je niet zomaar overbrengen op alle christenen.

Voorbeeld 3

Tot slot nog een voorbeeld. Als je niet op het verband let kun je de Bijbel alles laten zeggen. Je kunt op die manier, met de Bijbel in de hand, bewijzen dat God niet bestaat. In Psalm 10 vers 4 staat: *"Er is geen God"*. Dit is een letterlijk citaat uit de Bijbel, het staat er werkelijk. Dus: "Zie je wel, hier staat het, er is geen God. De Bijbel zegt het zelf." Als je echter naar het verband kijkt zie je dat het hier gaat om de gedachte van een goddeloze. Het zijn de goddelozen die denken dat er geen God is. Maar uiteraard is bij hen de wens de vader van de gedachte. Dit is het volledige vers. *"De goddeloze met zijn neus trots omhoog onderzoekt niet: Al zijn gedachten zijn: Er is geen God!."*

3. Schrift met Schrift vergelijken (de Bijbel legt zichzelf uit)

We moeten een tekst uitleggen in overeenstemming met de andere bijbelgedeelten die iets over hetzelfde onderwerp zeggen. Deze bijbelgedeelten moet je ook bij de uitleg van de tekst betrekken. De Schrift legt zichzelf uit. Het ene Bijbelgedeelte werpt licht op het andere. De uitleg die de Bijbel van zichzelf geeft is beslissend, dat is de goede uitleg.

Hierboven is bij de bespreking van Mattheus 7:1 aangegeven dat we bij de uitleg van een Bijbelgedeelte op het verband moeten letten. Door op het verband te letten kwamen we tot de conclusie dat Jezus hier niet waarschuwt tegen oordelen in het algemeen, maar tegen huichelachtig oordelen. Het is dus niet te allen tijde verkeerd om de levenswandel of de bediening van medechristenen te beoordelen. Maar er is meer, bij de uitleg van een bijbelgedeelte moeten we niet alleen op het verband letten, we moeten ook Schrift met Schrift vergelijken. Er zijn nog een aantal bijbelgedeelten die iets over oordelen zeggen. Deze bijbelgedeelten moeten we bij de uitleg van Mattheus 7:1 betrekken. Wanneer we dat doen blijkt opnieuw dat met deze opdracht niet wordt bedoeld dat we onze medechristenen nooit mogen beoordelen. In bepaalde situaties worden we zelfs opgedragen om te oordelen (bijvoorbeeld in 1 Korinthe 5:11-13). Verder zien we dat zowel Jezus als Paulus

mensen oordeelden (Mattheus 23; Filipenzen 3:2). In Openbaringen lezen we dat Jezus het zeer positief vond dat de christenen in Efeze mensen hadden ontmaskerd als geestelijke bedriegers (Openbaringen 2:2). En in Johannes 7:24 lezen we dat Jezus het niet verkeerd vindt wanneer wij oordelen. We moeten echter wel op een rechtvaardige manier oordelen.

Tot slot nog een voorbeeld. In Genesis 2 wordt gesproken over de schepping van Eva uit de rib van Adam (Genesis 2:18-23). Dit is letterlijk zo gebeurd. God deed een diepe slaap op Adam vallen, nam een rib en maakte daar een vrouw van. Waarna Hij de vrouw bij Adam bracht. In een moderne uitleg vat men dit symbolisch op. Het is, zo stelt men, niet letterlijk zo gebeurd. De schrijver van het boek Genesis maakte op een poëtische manier duidelijk dat God uiteindelijk alles geschapen heeft. We moeten dit niet letterlijk opvatten want, zo stelt men, wij weten sinds enige tijd dat de mens door een lang proces van evolutie is ontstaan. God heeft, zo beweert men, dit evolutieproces gewild en gestuurd. Deze uitleg is buitengewoon gekunsteld. Door Schrift met Schrift te vergelijken kunnen we vaststellen welke uitleg, volgens de Bijbel zelf, juist is. Er zijn nog meer bijbelgedeelten die over de schepping van Eva spreken. Wanneer we deze bijbelgedeelten bij de uitleg van Genesis 2 betrekken blijkt dat de traditionele, letterlijke uitleg, de juiste uitleg is. In het Nieuwe testament spreekt Paulus over de schepping van de vrouw uit de man (1 Timotheüs 2:13). Hij bevestigt daar dat eerst de man geschapen werd en toen pas de vrouw. Wanneer we het bijbelgedeelte symbolisch opvatten, zoals de aanhangers van de theïstische evolutie doen, is dat niet het geval. De man en de vrouw zijn volgens hen ontstaan, doordat God een menselijk bewustzijn legde in een apenpaar dat er al lang was.

4. Woorden in hun normale betekenis nemen

We moeten bij het bijbellezen de woorden nemen in hun normale betekenis. Tenzij er vanuit de Bijbel zelf dwingende redenen zijn om dat niet te doen. Israël is het volk Israel. Sion is een berg. Tenzij je vanuit het verband ziet dat met Sion de stad Jeruzalem, het volk Israël, of het land Israël wordt bedoeld. Duizend jaar is duizend jaar enzovoort.

Het principe van het nemen van de woorden in hun normale betekenis is vooral van belang bij de uitleg van de profetie.

We moeten alle vier de regels tegelijk toepassen

Bij de uitleg van een schriftgedeelte moeten we alle vier de regels tegelijk toepassen. Als voorbeeld nemen we opnieuw de uitleg van de schepping van de vrouw in Genesis 2:21,22. We beginnen met het verhaal letterlijk te lezen en we nemen de woorden in hun normale betekenis. Er is vanuit de Bijbel geen enkele overtuigende reden om dat niet te doen. Vervolgens letten we op het verband. Deze bijbelverzen zijn onderdeel van Genesis hoofdstuk één en twee. In deze hoofdstukken wordt de geschiedenis van de schepping verteld. Deze vertelling doet in het geheel niet aan poëzie denken. Het verhaal van de schepping is een nuchter en ordelijk verslag. Mozes zet op een ordelijke manier uiteen hoe God de wereld geschapen heeft. Net zoals hij even later op een nuchtere ordelijke wijze verteld hoe Kaïn, Abel vermoordt. Wanneer we kijken naar het verband vinden we dus geen aanwijzingen om dit bijbelgedeelte symbolisch op te vatten. Integendeel, we worden juist gesterkt in onze

opvatting dat wij dit bijbelgedeelte letterlijk op moeten vatten. Wanneer we Schrift met Schrift vergelijken wordt de traditionele, letterlijke uitleg van dit bijbelgedeelte opnieuw bevestigd. In Genesis 2:21,22 staat dat eerst de man er was en dat God daarna de vrouw uit de man heeft genomen. Dit wordt door Paulus bevestigd in 1 Timotheus 2:13. Alle vier de principes zijn toegepast en de juiste uitleg is duidelijk.¹⁰⁴

Waarom deze regels?

Waarom deze regels? Waarom geen andere regels? De vier regels zijn gebaseerd op gezond verstand. Het zijn de regels die ook in het normale menselijke verkeer alle verbale communicatie mogelijk maken. Als je de ander wilt begrijpen dan moet je om te beginnen aandachtig luisteren: wat zegt hij wel, wat zegt hij niet. Verder gaan we ervan uit dat de ander, de woorden in hun normale betekenis gebruikt. Als de woorden geen vaststaande betekenis hebben is communicatie onmogelijk. Ook is het vanzelfsprekend om op het verband te letten. In wat voor context zegt iemand iets? Om iemand goed te begrijpen kan het verder heel nuttig zijn om na te gaan of hij vaker over een bepaald onderwerp gesproken heeft. Deze uitspraken zou je dan kunnen raadplegen om beter te begrijpen wat hij bedoelt.

De Schrift verdraaien en vervalsen

📖 "*Wij wandelen niet in bedrog en **vervalsen** ook niet het Woord van God*" (2 Korinthiers 4:2)

📖 "*Zoals ook onze geliefde broeder Paulus u geschreven heeft, zoals ook in alle brieven, wanneer hij deze dingen ter sprake brengt. Daaronder zijn sommige zaken die moeilijk te begrijpen zijn, die de onkundige en onstandvastige mensen **verdraaien**, tot hun eigen verderf, net als de andere Schriften.*" (2 Petrus 3:15,16)

De Bijbel waarschuwt voor mannen die de Schrift verdraaien en vervalsen. Dit doen ze door de Schrift verkeerd uit te leggen. Tegen deze mannen kunnen we ons wapenen door de regels voor de uitleg van de Schrift correct toe te passen. Alleen op die manier komen we er achter dat ze de Schrift verdraaien.

¹⁰⁴Naast het goed toepassen van de vier genoemde regels zijn er nog enkele dingen die van belang zijn bij de uitleg van de Bijbel.

1/ Sommige woorden hebben niet overal dezelfde betekenis. Dat geldt bijvoorbeeld voor woorden als vlees en wereld. In de Bijbel heeft vlees soms de betekenis van spierweefsel, soms staat het voor het gehele fysieke lichaam en soms wordt er de zondige natuur met zijn vleselijke begeerten mee bedoeld. Wereld betekent soms alle mensen, maar soms betekent het ook het Godevijandige wereldsysteem.

2/ Bij het Schrift met Schrift vergelijken moeten de moeilijker te begrijpen teksten worden uitgelegd vanuit de eenvoudig te begrijpen teksten. Veel sekten nemen enkele moeilijk te verklaren bijbelgedeelten en geven daar een vergezochte uitleg van. Terwijl de duidelijke teksten over het onderwerp genegeerd worden.

Aan de hand van de vier principes kunnen we controleren of hun uitleg juist is.

-Principe 1: Nauwkeurig lezen

Staat het er ook, wat men er in leest? Of leest men er te veel in?

-Principe 2: Op het verband letten

Wat is het verband waarin de tekst staat? Is de uitleg in overeenstemming met het verband?

-Principe 3: Schrift met Schrift vergelijken

Wat zeggen andere teksten over het onderwerp? Is de uitleg in overeenstemming met deze teksten?

-Principe 4: Uitgaan van de normale betekenis van woorden

Wordt de tekst letterlijk opgevat? En zo niet, heeft men daar dan goede redenen voor?

Tot slot:

Het is van groot belang dat we ons houden aan de regels voor de schriftuitleg. Als je dat niet doet, kun je de Bijbel laten zeggen wat je wilt. Je kunt dan zelfs met een beroep op de Bijbel beweren dat er geen God is. Ook zou je dan het scheppingsverslag symbolisch kunnen opvatten. Als je mensen toestaat, om bij de uitleg van de Bijbel, deze regels te overtreden is het gezag van de Bijbel weg. Het is dan niet meer mogelijk om je op de Bijbel te beroepen.

Toetsvragen

1. De kamerheer uit Ethiopië twijfelde tussen twee interpretaties. Herken je dit? Geef een voorbeeld uit je eigen ervaring.
2. Hoe vind je de juiste uitleg van een Bijbelgedeelte?
3. Noem vier regels die je in acht moet nemen bij de interpretatie van de Bijbel.
4. Leg uit waarom deze regels niet slechts willekeurig gekozen zijn?
5. Waarom is het belangrijk om nauwkeurig te lezen?
6. Wat wordt bedoeld met de context van een bijbelgedeelte?
7. Heb je wel eens meegemaakt dat iemand een bijbelgedeelte totaal uit zijn verband rukte? Geef een voorbeeld.
8. Jezus zegt in Mattheus 7:1 "oordeel niet, opdat gij niet geoordeeld wordt". Betekent dit dat wij geen kritiek mogen hebben op iemands wandel en geestelijk werk? Leg uit.
9. Wat wordt met de volgende uitspraak bedoeld: "De Bijbel legt zichzelf uit".
10. Waarom is het van groot belang dat wij ons aan de regels voor de schriftuitleg houden?

Bijbelstudie 49

De leer is belangrijk

Inleiding

📖 "Geef acht op uzelf en op de leer..." (1 Timotheüs 4:16)

De leer is belangrijk. Wat geleerd wordt is namelijk van grote invloed. Zowel op ons behoud als op ons geestelijk welzijn. Daarom draagt Paulus, Timotheus op om acht te geven op de leer. Dit moest hij ondermeer doen door de gelovigen te bevelen geen andere leer te brengen (1 Timotheus 1:3). In de gemeente te Efeze, waar Timotheüs op dat moment was, waren een aantal gelovigen die dit deden.

De Bijbel maakt onderscheid tussen gezonde en valse leer. De gezonde leer is de leer die Jezus bracht, en die ons in het Nieuwe Testament wordt onderwezen. De leer die Jezus bracht was van God afkomstig. "*Mijn leer is Mijne niet, maar Desgenen Die Mij gezonden heeft.*" (Johannes 7:16 SV) Iedere leer die hiervan afwijkt is een valse leer. Voor valse leer moeten we uitkijken. Ook de Farizeeën brachten een bepaalde leer, Jezus waarschuwde Zijn discipelen voor deze leer (Mattheus 16:6,12). De discipelen moesten op hun hoede zijn voor het onderricht, dat is voor de leer van de Farizeeën.

Zuiverheid in de leer is volgens de Bijbel dus een heel belangrijke zaak. Het is iets dat wij na moeten streven: "*Betoon in het onderwijs zuiverheid*" (Titus 2:7). Om deze zuiverheid in de leer te bewaren draagt de Bijbel ons op om in de gemeente tucht uit te oefenen op het gebied van de leer. Valse leer mag niet getolereerd worden (1 Timoteüs 1:3; Handelingen 15:1,2; Galaten 2:1-5).

1. Wat is eigenlijk de leer?

Leer komt van het werkwoord leren. Iemand iets leren, onderwijzen. Met het woord leer wordt de inhoud van het Bijbelse onderwijs over een bepaalde zaak bedoeld. De Bijbel zegt bijvoorbeeld allerlei dingen over Christus. Als we die dingen samen nemen, dan hebben we de Bijbelse leer over Christus. Zo kun je over elk Bijbels onderwerp de leer formuleren. De Bijbel spreekt bijvoorbeeld over "*een leer over dopen, oplegging der handen, opstanding uit de doden, eeuwig oordeel*" (Hebreeën 6:2). Dit is een samenvatting van wat God in Zijn Woord over deze onderwerpen te zeggen heeft. De leer van de Bijbel over een onderwerp bestaat dus uit de grote lijnen van het Bijbelse onderwijs over die zaak. Als je vraagt: "Wat zegt de Bijbel over dit of dat onderwerp?", dan vraag je naar de leer.

2. Hoe vinden we de leer?

Als we de leer over een bepaald onderwerp willen weten, dan moeten we onderzoeken wat de Bijbel over dat onderwerp te zeggen heeft.

Je kunt dit het beste op een ordelijke manier doen, in drie stappen.

1. Verzamel alle bijbelgedeelten die iets over het onderwerp te zeggen hebben. Daar kun je een concordantie voor gebruiken.

Stel dat je wilt weten wat de Bijbel te zeggen heeft over zachtmoedigheid.

Zoek dan met behulp van je concordantie alle teksten op waar het woord zachtmoedig of zachtmoedigheid in voorkomt. Op deze manier kom je al een heel eind. Er zijn echter ook bijbelgedeelten die iets over zachtmoedigheid zeggen zonder dat de woorden zachtmoedig of zachtmoedigheid daar in voor komen. In de Bijbel staan bijvoorbeeld ook voorbeelden van zachtmoedigheid. Zoals het goede voorbeeld van Gideon (Richteren 8:1-3) en het slechte voorbeeld van Jefta (Richteren 12:1-7). Het is verhelderend om ook deze voorbeelden bij je studie over zachtmoedigheid te betrekken.

2. Kijk wat elk bijbelgedeelte over het onderwerp te zeggen heeft en noteer dat. Als hulp kun je er een aantal vragen bij stellen. Vragen die beginnen met: wie, wat, waarom, wanneer, hoe, waar, waartoe.

Als je bijvoorbeeld wilt weten wat de Bijbel zegt over zachtmoedigheid, dan moet je de volgende vragen stellen: Wat is zachtmoedigheid? Waarom moeten we zachtmoedig zijn? Wie moeten er zachtmoedig zijn? Hoe kun je zachtmoedig worden?

3. Bekijk alles wat je bij stap 2 gevonden hebt en haal daar de grote lijnen uit. Als startpunt kun je de vragen die bij stap 2 genoemd werden gebruiken.

Stel dat je wilt weten wat de Bijbel over de hel zegt. Verzamel dan alle teksten in de Bijbel waar het woord hel in voorkomt. Denk na of er nog meer teksten zijn die iets over de hel zeggen. In dit geval zijn die er, want er zijn teksten die spreken over de poel van vuur en zwavel en over de eeuwige straf. Bekijk al die teksten één voor één en kijk wat elke tekst over het onderwerp zegt. Als je dat gedaan hebt, haal dan de grote lijn er uit. Als extra stap kun je, wat je gevonden hebt, vergelijken met wat anderen over de hel leren¹⁰⁵. Misschien heb je iets over het hoofd gezien.

Bij het formuleren van de leer worden soms fouten gemaakt. In deze voetnoot¹⁰⁶ worden de voornaamste fouten kort besproken.

¹⁰⁵Zie bijvoorbeeld de Bijbelstudie over het laatste oordeel. Deze bijbelstudie staat in boek II

¹⁰⁶De voornaamste fouten die worden gemaakt bij het opstellen van de leer:

1. Bij het zoeken van de leer worden niet alle teksten, die iets over het onderwerp zeggen, gebruikt.
2. Soms deugt de uitleg van een tekst niet. Men leest dan iets in een tekst dat er niet staat. Zie Bijbelstudie 48. Dit hoofdstuk gaat over de regels voor de uitleg van de Bijbel. Een voorbeeld is wat tegenwoordig door sommigen wordt gedaan met de bijbelse leer over homoseksueel gedrag. Er zijn zes bijbelteksten die duidelijk maken dat homoseksueel gedrag een ernstige zonde is. De laatste jaren zijn er moderne evangelische christenen verschenen die al deze teksten verdraaien. Dat doen ze met een foutieve, zeer gekunstelde uitleg. Zo proberen ze te bewijzen dat homoseksueel gedrag geen ernstige zonde is. Zie de Bijbelstudie over homosexualiteit. Deze Bijbelstudie staat in boek II.
3. Een andere, veel voorkomende fout is dat men een lering uitsluitend baseert op voorbeelden. God heeft vroeger iets op een bepaalde manier gedaan en men gaat er daarom vanuit dat het altijd zo moet gebeuren. Op de pinksterdag spraken de discipelen in tongen (Handelingen 2). We zien dat in het boek Handelingen nog enkele malen gebeuren. Daar baseert men de leer op dat iedere gelovige in tongen kan spreken. Voor een weerlegging van deze leer, zie Bijbelstudie 27 over spreken in tongen.
4. Een andere reden voor het maken van fouten bij het formuleren van de leer is dat men geen oog heeft voor de verschillende tijden of fasen in Gods plannen. Wat God in een

3. Pas op voor valse leer

📖 *"Maar er zijn ook valse profeten onder het volk geweest, zoals er ook onder u valse leraars zullen zijn, die heimelijk verderfelijke afwijkingen in de leer zullen invoeren" (2 Petrus 2:1)*

📖 *"Want dit weet ik: dat na mijn vertrek wrede wolven bij u zullen binnenkomen, die de kudde niet sparen; en dat uit uw eigen midden mannen zullen opstaan die de waarheid verdraaien om de discipelen weg te trekken achter zich aan. Daarom: wees waakzaam ..." (Handelingen 20:29-31)*

Paulus en Petrus waarschuwden voor de komst van valse leraren. Wij doen er goed aan om deze waarschuwing ter harte te nemen. Want ook in onze tijd zijn er, binnen de christenheid, vele valse leraren. Het gaat om leraren die zich christen noemen, terwijl ze tegelijkertijd verderfelijke afwijkingen van de leer invoeren. Ze komen niet van buitenaf, ze komen uit het eigen midden. Het gaat om een ernstige zaak, want Paulus vergelijkt valse leraren met verscheurende wolven die het gemunt hebben op de schapen.

Het binnen laten dringen van valse leer is een van de manieren waarop de boze de gemeente aanvalt. In het boek Handelingen lezen we over de geestelijke strijd die rondom de gemeente woedde. De gemeente werd op vier manieren aangevallen. Door vervolging, door onenigheid, door huichelarij en ook door het binnendringen van valse leer (Handelingen 15:1,2). Net zoals de gemeente in het boek Handelingen krijgt iedere gemeente en iedere christen vroeg of laat met valse leer te maken.

bepaalde tijd aan een bepaalde groep mensen gebod of belofde, hoeft niet persé voor alle tijden te gelden. God belofde het volk Israël bijvoorbeeld welvaart en gezondheid wanneer ze Hem zouden gehoorzamen (Deuteronomium 7:11-15; 28:1-14). Maar dat wordt ons, in deze tijd, niet beloofd. God belooft wel om voor ons te zorgen (1 Petrus 5:7). God droeg het volk Israël ook allerlei dingen op die voor ons tegenwoordig niet meer gelden. Wij hoeven tegenwoordig geen offers meer te brengen, of ons aan spijswetten te houden. Ook hoeven wij de feesten die het volk Israël vierde niet meer te vieren.

5. Een andere fout is dat men te veel steunt op redeneringen, in plaats van te steunen op de directe uitspraken uit Gods woord. Het gaat dan bijvoorbeeld om redeneringen in de vorm van: "Als dit, dan dat". Als dit het geval is dan is dat het gevolg. Een voorbeeld is de vraag of we tot de Heilige Geest mogen bidden. Als je gaat redeneren lijkt dat te mogen. De redenering luidt: "De Heilige Geest is God. We mogen bidden tot God. Daarom is het juist om tot de Heilige Geest te bidden." Kijken we echter in de Bijbel dan zien we dat in het Nieuwe Testament niet tot de Heilige Geest wordt gebeden. Daar is geen enkel voorbeeld van. Het komt ook niet voor in het onderwijs over het gebed. Het is kennelijk Gods bedoeling niet dat de focus in het gebed op de Heilige Geest ligt.

6. Nog een fout is dat men **te krampachtig** probeert om alles in de Bijbel logisch met elkaar in overeenstemming te brengen. Deze fout wordt vaak gemaakt bij de bespreking van het bestuur van God en de eigen wil van de mens. Vanuit de wil van de mens wordt dan het bestuur van God weggeredeneerd. Of men redeneert vanuit het bestuur van God de eigen wil van de mens weg. Dit gebeurt vaak met vergezochte redeneringen. Wat we in dit geval moeten doen is niet verder gaan dan de Schrift. We laten **beide** staan, omdat de Bijbel **beide** leert. Zowel het bestuur van God als de eigen wil van de mens. We kunnen dit blijkbaar met ons menselijk verstand niet helemaal doorgronden. Het is belangrijk dat we ons daarbij neerleggen en niet de Schrift gaan verdraaien om een voor ons gevoel bevredigende oplossing te vinden.

Daarom moeten we waakzaam zijn. "*Daarom: wees waakzaam*" (Handelingen 20:31).¹⁰⁷

Het is dus heel belangrijk dat we alles wat op onze weg komt toetsen aan het Woord van God. "Klopt het wat ze zeggen? Is het Bijbels wat er wordt geleerd?" We moeten het goede voorbeeld van de Joden uit Berea navolgen. Zij luisterden naar de prediking van Paulus, maar ze namen niet zomaar alles aan wat hij zei. Ze onderzochten dagelijks de Bijbel om te controleren of de dingen die Paulus doorgaf in overeenstemming met de Schriften waren.

📖 "*En dezen waren edeler van gezindheid dan die in Thessalonica, want zij ontvingen het Woord met grote bereidwilligheid **en onderzochten dagelijks de Schriften om te zien of die dingen zo waren***" (Handelingen 17:11)

Alleen op deze manier kunnen we onderscheid maken tussen gezonde en valse leer.

Niet alle dwalingen zijn even ernstig. Sommige afwijkingen in de leer zijn ernstiger dan andere. In de tweede Petrus brief wordt gesproken over verderfelijke afwijkingen in de leer (2 Petrus 2:1). Dit zijn de ergste dwalingen die er zijn. Want zij lijden tot verderf. Wie in deze dwalingen gelooft gaat verloren. Het gaat hier om dwalingen die de waarheid van het evangelie aantasten. Ze leiden tot een ander evangelie (Galaten 1:6-9; 2 Korinthe 11:4). Denk bijvoorbeeld aan dwalingen over de persoon van Christus, of over de verlossing.¹⁰⁸

¹⁰⁷ Dit is in het bijzonder de taak van de ouderlingen. Zij zijn het die als onderherders de kudde van God moeten hoeden (1 Petrus 5:1-4 ;Handelingen 20:28-31). Hier hoort ook de bescherming van de gemeente tegen valse leer bij. Daarom is het van groot belang dat ouderlingen de leer goed kennen. Want alleen dan zijn ze in staat om "de tegensprekers te weerleggen." (Titus 1:9)

¹⁰⁸ In het Nieuwe Testament worden een aantal van deze dwalingen genoemd. In 1 Korinthe 15 komen we mensen tegen die niet in de opstanding der doden geloofden. Ze ontkenden daarmee ook de opstanding van Jezus. Paulus maakt aan het begin van dit hoofdstuk duidelijk dat de opstanding van Jezus tot het hart van het evangelie behoort. En wie niet in het evangelie gelooft gaat verloren. Het ontkennen van de opstanding der doden is dus een zeer ernstige dwaling, want zij brengt verderf aan hen die er geloof aan hechten. In de Galatenbrief lezen we over mensen die beweerden dat je niet behouden kan worden als je de wet van Mozes niet houdt. Het was volgens hen absoluut noodzakelijk om je te laten besnijden. Wie dat niet deed kon niet gered worden. Ook dit is een verderfelijke afwijking in de leer. Want Paulus waarschuwt zijn lezers dat zij van Christus los zullen raken en uit de genade zullen vallen wanneer ze deze valse leer geloven (Galaten 5:1-4). In de eerste Johannesbrief lezen we over mensen die ontkenden dat Jezus de Christus is. Ook ontkenden ze dat Hij in het vlees gekomen is. Ook deze ketterij leidt tot verderf want wie dat gelooft is niet uit God (1 Johannes 4:1-3). Wat je over Jezus geloofd is van levensbelang. Het is het verschil tussen eeuwig leven en eeuwige straf (Johannes 3:36; Johannes 8:23,24 Johannes 20:30,31).

Ook zeer ernstig is het ondermijnen van de onfeilbaarheid van de Bijbel. Dat leidt uiteindelijk altijd weer tot afval van het geloof.¹⁰⁹ Dit mag onder geen beding getolereerd worden. Een dwaling is ook gevaarlijk als deze op ernstige wijze het geestelijk leven van de christenen bedreigt.¹¹⁰

Valse leraren moeten ontmaskerd en weerlegd worden. Paulus deed dit voortdurend. In veel van zijn brieven weerlegd hij valse leer. Hij was in een voortdurende worsteling met valse leer verwickeld. Een goed voorbeeld is de Galatenbrief. In de gemeenten van Galatië waren valse leraren binnengedrongen (Galaten 1:6, 2:4,5, 3:1, 5:7-11, 6:12), ze brachten daar met groot succes een valse leer. Paulus reageerde hierop door een brief aan hen te schrijven. In deze brief stelde hij het probleem aan de orde en weerlegde hij de valse leer.

Als Paulus op de activiteiten van valse leraren stuitte ging hij daar altijd frontaal tegen in (Handelingen 15:2, Galaten 2:4,5). Valse leer mag niet verkondigd worden (1 Timoteüs 1:3). En valse leraren moeten op een afstand worden gehouden (Romeinen 16:17,18; 1 Timotheus 6:20; 2 Johannes :10). Dat is belangrijk omdat valse leer werkt als zuurdeeg (Mattheüs 16:6,12; Galaten 5:7-9). Als het zuurdeeg niet wordt verwijderd dan zal het na verloop van tijd het gehele deeg zuur maken. Zo gaat het ook met valse leer in een gemeente of kerkgenootschap. Wanneer valse leer getolereerd wordt, tast het op den duur heel die gemeente of heel dat kerkgenootschap aan.

Toetsvragen

1. Wat wordt bedoeld met 'de leer'?
2. Waarom is de leer belangrijk?
3. Welke twee vormen van leer onderscheid de Bijbel?
4. Hoe vind je de leer over een bepaald onderwerp?
5. Welk hulpmiddel is onontbeerlijk bij het vinden van de leer?
6. Waarom is het belangrijk om alles wat op onze weg komt te toetsen aan het Woord van God?
7. Petrus spreekt in 2 Petrus 2:1 over verderfelijke afwijkingen in de leer. Geef een aantal voorbeelden.
8. Waarom is het ondermijnen van de onfeilbaarheid van de Bijbel zeer ernstig?
9. Hoe moeten we als christenen met valse leraren en valse leer omgaan?
10. Noem twee fouten die vaak gemaakt worden bij het formuleren van de leer?

¹⁰⁹ Dat komt omdat door deze dwaling het gezag van de Bijbel aangetast wordt. Wanneer er fouten en vergissingen in de Bijbel staan is de Bijbel niet werkelijk het Woord van God. Want God maakt geen fouten, en Hij vergist zich niet. Zie Bijbelstudie 43 over de onfeilbaarheid van de Bijbel.

¹¹⁰ Een voorbeeld van zo'n dwaling is contemplatief gebed. Contemplatief gebed is een vorm van meditatie. Door het telkens herhalen van een woord of zin denkt men in contact met God te komen. Door contemplatief gebed stel je, jezelf open voor boze machten. Dit heeft uiteraard zeer grote gevolgen voor het geestelijk leven. Een ander voorbeeld is 'vallen in de geest'. De Bijbel kent deze ervaring niet. Het zoeken van buitenbijbelse ervaringen is erg gevaarlijk. Je stelt je dan open voor de boze.

Bijbelstudie 50

De Canon

Inleiding

Canon is Grieks voor regel of norm. Met het Griekse woord canon duiden we de verzameling boeken aan die we beschouwen als Gods Woord en die daarom voor ons gezaghebbend zijn. Alleen op de inhoud van deze boeken bouwen we ons geloof. En alleen door de inhoud van deze boeken laten we ons leiden.

In deze Bijbelstudie gaan we na hoe we weten welke boeken door de Heilige Geest geïnspireerd zijn en daarom beschouwd moeten worden als Gods Woord. Hoe herkennen we deze boeken? Vervolgens staan we stil bij de vraag of er tegenwoordig nog steeds boeken geschreven worden die we, net als de zesenzestig boeken van de Bijbel, moeten beschouwen als Gods Woord. De eerste vraag gaat over de vorming van de canon. Hoe hebben de gelovigen het oude en nieuwe testament als Gods woord herkend? En de tweede vraag gaat over de afsluiting van de canon. Inspireert Gods Geest tegenwoordig nog steeds mensen om Gods woorden nauwkeurig en betrouwbaar op te schrijven?

1. De vorming van de canon

God heeft de canon bepaald, de gelovigen hebben de canon herkend. De kerk heeft niet bepaald welke boeken er in de Bijbel terechtkwamen. Zij hebben alleen herkend welke boeken door God geïnspireerd waren en dus in de Bijbel thuis hoorden.

Hoe heeft de kerk Gods Woord herkend?

Om te bepalen of een boek in de Bijbel thuis hoorde werd dit boek getoetst aan de volgende criteria:

-Was het een boek van een profeet of een apostel?

Dit was het voornaamste criterium. De joden erkenden de boeken van het Oude Testament als gezaghebbend omdat ze afkomstig waren van door God bevestigde profeten.¹¹¹ Hetzelfde gold voor de christenen uit de tijd van de apostelen. Zij erkenden de boeken en brieven van het Nieuwe Testament omdat ze door de apostelen geschreven waren of omdat het gezag van de apostelen er achter stond. De apostelen werden op een speciale wijze door God bevestigd. Door hun hand deed God wonderen en tekenen (2 Korinthe 12:12; Romeinen 15:18,19).

-Sprak het boek de waarheid in alles wat het beweerde?

Was het boek in strijd met de rest van het Woord van God? Stonden er fouten in het boek? Bijvoorbeeld historische onjuistheden. Als dat het geval was kon het geen boek zijn dat door Gods Geest geïnspireerd was. God kan zich namelijk niet vergissen. En God zal Zichzelf nooit tegenspreken.

¹¹¹ God bevestigde zijn profeten vaak door wonderen en tekenen. God deed bijvoorbeeld door Mozes grote wonderen en tekenen. Veel oudtestamentische profeten deden voorspellingen die vervolgens ook uit kwamen.

Vooral de eerste vraag was voor de Joden heel belangrijk. Iemand die iets beweerde dat in strijd was met de Wet van Mozes en de profeten kon geen profeet van God zijn. Dit was de reden dat Jezus in de bergrede benadrukte dat Hij niet gekomen was om de Wet of de Profeten te ontbinden maar om hen te vervullen. "*Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen. Want, voorwaar, Ik zeg u; Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles geschied is.*" (Mattheüs 5:17,18) De leiders van het joodse volk beschuldigden Jezus van het schenden van de wet. Jezus schond echter de wet niet, Hij schond hun verkeerde interpretatie van de wet (Mattheüs 15:1-8).

-Sprak het boek met gezag?

Als God spreekt, dan spreekt Hij met gezag. Een boek dat door God geïnspireerd is moet dus het gezag van God hebben. Wanneer je zo'n boek leest moet je dezelfde ervaring hebben die de joden hadden toen ze Jezus in het openbaar hoorden spreken. "*En zij kwamen in Kapernaüm; en op de sabbat ging Hij meteen naar de synagoge en gaf Hij onderwijs. En ze stonden versteld van Zijn onderricht, want Hij onderwees hen als gezaghebbende en niet zoals de schriftgeleerden.*" (Marcus 1:21,22). Als God iets beweert dan beweert Hij dat met stelligheid. Gods wijsheid en kennis zijn oneindig en daarom kan Hij zonder een spoor van twijfel zeggen hoe de werkelijkheid in elkaar zit, wat er in het verleden gebeurd is en wat er in de toekomst zal zijn. Hetzelfde geldt voor Gods geboden. Als God ons iets gebiedt dan doet Hij dat met het gezag dat Hem als heerser en rechter van het heelal toekomt. Gods Woord is geen aarzelend of in het duister tastend woord.

Dit waren de belangrijkste criteria. Daarnaast speelde ook het getuigenis van de Heilige Geest een belangrijke rol. Door het Woord van God werkt de kracht van God. De Geest werkt door het Woord.¹¹² Ook dit was belangrijk bij de herkenning van Gods Woord. Wanneer deze kracht van God door een boek werkte, was dat een duidelijke aanwijzing dat het om een boek van God ging.

Over sommige boeken en brieven in de Bijbel heeft in de kerkgeschiedenis twijfel bestaan. Deze twijfel was echter slechts tijdelijk en nooit algemeen. Dat er twijfel geweest is, is voor ons juist een bevestiging dat de Joden en later de kerkvaders zorgvuldig te werk zijn gegaan bij de vaststelling van de canon. Ze namen niet zomaar aan dat een boek door God geïnspireerd was, er moesten duidelijke bewijzen zijn.

¹¹² Het woord van God is de kracht van God. "*Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard...*" (Hebreeën 4:12) Het heeft een duidelijk bovennatuurlijk effect op ons leven. Als wij God niet kennen dan overtuigd Gods woord ons van de waarheid van het evangelie (1 Timotheüs 3:14,15 ; Jakobus 1:18; 1 Petrus 1:23). En als we tot geloof gekomen zijn dan bouwt het ons op, rust het ons toe en verandert het ons leven (2 Timotheüs 3:16,17).

2. De afsluiting van de canon

Het Nieuwe Testament geeft duidelijk aan dat de canon afgesloten is. De zesenzeftig boeken die wij nu hebben vormen dus de complete Bijbel. Er komen geen nieuwe boeken meer bij. Sinds de tijd van de apostelen zijn er geen boeken of brieven meer geschreven die de duidelijke kenmerken van Gods woord bezitten (zie vorige paragraaf).

Het laatste woord heeft God gesproken door Zijn Zoon

📖 *"Nadat God voorheen vele malen en op vele wijzen tot de vaders gesproken had door de profeten, heeft Hij in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon"* (Hebreeën 1:1)

Wij leven op dit moment in het laatste der dagen. Het laatste der dagen is de periode tussen de Hemelvaart en de Terugkomst van Jezus. Het laatste woord van God voor deze tijd, het laatste der dagen, is het woord dat Hij gesproken heeft door Zijn Zoon.

📖 *"hoe zullen wij dan ontvluchten, als wij zo'n grote zaligheid veronachtzamen, die in het begin door de Heere is verkondigd, en die aan ons is bevestigd door hen die Hem gehoord hebben"* (Hebreeën 2:3)

Wat God tot ons gesproken heeft door Zijn Zoon is ons overgeleverd door Zijn apostelen. Zij zijn de 'hen die Hem gehoord hebben' waar in dit vers over gesproken wordt.

📖 *"Wat er was vanaf het begin, wat wij gehoord hebben, wat wij gezien hebben met onze ogen, wat wij aanschouwd hebben en onze handen getast hebben van het Woord des levens... Wat wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij u..."* (1 Johannes 1:1 en 3)

Er zullen ongetwijfeld heel veel Joden geweest zijn die Jezus gehoord en gezien hebben. Maar de apostelen waren speciaal door Jezus aangesteld om met Hem te zijn en later na Zijn opstanding en hemelvaart te getuigen van alles wat zij van Hem gezien en gehoord hadden. Speciaal ook van Zijn opstanding (Handelingen 10:41). En Jezus heeft alleen hen een heel speciale belofte gegeven. De belofte dat de Heilige Geest hen in herinnering zou brengen wat Hij hen onderwezen had.

📖 *"Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb."* (Johannes 14:26)

Jezus beloofde hen echter nog meer. Hij zou hen niet slechts in herinnering brengen wat Hij hen onderwezen had, Hij zou hen ook verder onderwijzen door de Heilige Geest. Hij zou hen Zelfs door de Heilige Geest de toekomst openbaren.

📖 *"Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen. Die zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het Mijne nemen en het u verkondigen."* (Johannes 16:13,14)

De woorden, die God door Zijn Zoon gesproken heeft, heeft Hij door de Heilige Geest geopenbaard aan de apostelen.¹¹³ Deze openbaring van de Heilige Geest hebben de apostelen vervolgens getrouw aan de gelovigen overgeleverd.

Deze overleveringen zijn voor ons bewaard gebleven in het Nieuwe Testament. Alle boeken en brieven van het Nieuwe Testament zijn geschreven door de apostelen zelf of door mensen uit de kring van de apostelen. In deze boeken vinden we dus een betrouwbare weergave van het onderwijs van de apostelen.

Kort samengevat:

- Het laatste Woord dat God gesproken heeft is het Woord dat Hij door Zijn Zoon gesproken heeft.
 - Dit Woord, dat Hij door Zijn Zoon gesproken heeft, heeft Hij door de Heilige Geest aan de apostelen geopenbaard.
 - De apostelen hebben dit overgeleverd aan de gelovigen uit hun tijd.
 - Deze overlevering is voor ons bewaard gebleven in het Nieuwe Testament.
- Conclusie: het Nieuwe Testament is het laatste Woord van God!

Jezus heeft de apostelen in de volle waarheid geleid

*"Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in **heel de waarheid**, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen. Die zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het Mijne nemen en het u verkondigen."* (Johannes 16:13,14)

Jezus heeft de apostelen, voordat Hij stierf, een geweldige belofte gegeven. Na Zijn dood, opstanding en Hemelvaart zou de Heilige Geest komen. De Heilige Geest zou hen in heel de waarheid leiden. Deze complete waarheid is voor ons bewaard gebleven in het Nieuwe Testament. We hebben in de geschriften van het Nieuwe Testament dus de hele waarheid. We kunnen er daarom vanuit gaan dat God geen nieuwe openbaringen meer zal geven. We hebben immers de volledige waarheid al in het Nieuwe Testament.¹¹⁴

¹¹³Ook Paulus was één van deze apostelen. Hij werd echter pas na de opstanding aangesteld. Zie Bijbelstudie 26 "Zijn alle gaven nog voor nu?"

¹¹⁴ Zie Bijbelstudie 28 over profetie.

Ons geloof is gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten

📖 *"Zo bent u dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus Zelf de hoeksteen is" (Efeze 2:19,20)*

Ons geloof is gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten. Dit fundament van de apostelen en profeten is de openbaring die zij van God ontvingen en aan ons overgeleverd hebben.

📖 *"...het geheimenis van Christus, dat in ander tijden niet bekendgemaakt is aan de mensenkinderen, zoals het nu geopenbaard is aan Zijn heilige apostelen en profeten door De Geest" (Efeze 3:3-5)*

Deze apostelen en profeten zijn er niet meer.¹¹⁵ Maar we hebben nog wel hun onderwijs in de geschriften van het Nieuwe Testament. En op dit onderwijs is ons geloof gebouwd.

Ook dit is een duidelijke aanwijzing voor de afsluiting van de canon. Het fundament is gelegd. God heeft de openbaring gegeven die nodig was, verder valt er geen nieuwe openbaring meer te verwachten.

Er mag niets toegevoegd worden aan Gods woord.

📖 *"Want ik getuig aan ieder die de woorden van de profetie van dit boek hoort: Als iemand iets aan deze dingen toevoegt, zal God hem de plagen toevoegen die in dit boek geschreven zijn. En als iemand afdoet van de woorden van het boek van deze profetie, zal God zijn deel afdoen van het boek des levens, en van de heilige stad, van de dingen die in dit boek geschreven zijn." (Openbaringen 22:18,19)*

Het boek Openbaringen is het laatste boek van de Bijbel. Met het boek Openbaringen was het Nieuwe Testament compleet. De Heilige Geest had, zoals Jezus had beloofd de apostelen in de volle waarheid geleid (Johannes 14:25,26; 16:12,13). En met het laatste boek van het Nieuwe Testament stond deze volle waarheid nu ook op papier. Het is niet toevallig dat juist in dit boek, het laatste boek van Gods openbaring aan de mens, gewaarschuwd wordt om iets toe te voegen of iets af te doen. De openbaring is compleet, verder hebben we geen openbaring meer te verwachten.

¹¹⁵ Zie ook Bijbelstudie 26 "Zijn alle gaven nog voor nu?". In deze Bijbelstudie wordt uitgelegd dat er nu geen apostelen en profeten meer zijn.

Toetsvragen

1. Wat is de betekenis van het Griekse woord Canon?
2. Wat wordt in de theologie met dit woord aangeduid?
3. Wie heeft de Canon bepaald?
4. Hoe heeft de kerk de boeken die tot de Canon behoren herkend?
5. Hoe bevestigde God de boodschap die de apostelen brachten?
6. Het laatste Woord dat God gesproken heeft, heeft Hij tot ons gesproken door Zijn Zoon. Hoe is dit Woord tot ons gekomen? Gebruik bij je uitleg Johannes 14:26 en 16:13,14.
7. In welk Bijbelvers staat dat Jezus de apostelen in de volle waarheid heeft geleid?
8. Hoe heeft God ervoor gezorgd dat de openbaring die de apostelen kregen voor ons bewaard is gebleven?
9. Waar is ons geloof op gebaseerd?
10. In welk Bijbelvers worden we gewaarschuwd om iets toe te voegen aan Gods Woord?